

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

La competència plurilingüe en la formació inicial de mestres

Estudi longitudinal de casos sobre l'evolució de les creences relacionades amb l'educació plurilingüe

Miriam Cabré Rocafort

ADVERTIMENT. La consulta d'aquesta tesi queda condicionada a l'acceptació de les següents condicions d'ús: La difusió d'aquesta tesi per mitjà del servei TDX (www.tdx.cat) i a través del Dipòsit Digital de la UB (diposit.ub.edu) ha estat autoritzada pels titulars dels drets de propietat intel·lectual únicament per a usos privats emmarcats en activitats d'investigació i docència. No s'autoritza la seva reproducció amb finalitats de lucre ni la seva difusió i posada a disposició des d'un lloc aliè al servei TDX ni al Dipòsit Digital de la UB. No s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX o al Dipòsit Digital de la UB (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant al resum de presentació de la tesi com als seus continguts. En la utilització o cita de parts de la tesi és obligat indicar el nom de la persona autora.

ADVERTENCIA. La consulta de esta tesis queda condicionada a la aceptación de las siguientes condiciones de uso: La difusión de esta tesis por medio del servicio TDR (www.tdx.cat) y a través del Repositorio Digital de la UB (diposit.ub.edu) ha sido autorizada por los titulares de los derechos de propiedad intelectual únicamente para usos privados enmarcados en actividades de investigación y docencia. No se autoriza su reproducción con finalidades de lucro ni su difusión y puesta a disposición desde un sitio ajeno al servicio TDR o al Repositorio Digital de la UB. No se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR o al Repositorio Digital de la UB (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al resumen de presentación de la tesis como a sus contenidos. En la utilización o cita de partes de la tesis es obligado indicar el nombre de la persona autora.

WARNING. On having consulted this thesis you're accepting the following use conditions: Spreading this thesis by the TDX (www.tdx.cat) service and by the UB Digital Repository (diposit.ub.edu) has been authorized by the titular of the intellectual property rights only for private uses placed in investigation and teaching activities. Reproduction with lucrative aims is not authorized nor its spreading and availability from a site foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository. Introducing its content in a window or frame foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository is not authorized (framing). Those rights affect to the presentation summary of the thesis as well as to its contents. In the using or citation of parts of the thesis it's obliged to indicate the name of the author.

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

LA COMPETÈNCIA PLURILINGÜE EN LA FORMACIÓ INICIAL DE MESTRES.

Estudi longitudinal de casos sobre
l'evolució de les creences relacionades
amb l'educació plurilingüe

Annexos: Volum II

Doctorat en Didàctica de les Ciències, les Llengües, les
Arts i les Humanitats

Doctoranda: Míriam Cabré Rocafort

Director: Juli Palou Sangrà

Tutor: Juli Palou Sangrà

ÍNDEX

ANNEXOS: Volum II

1. Fitxes de les característiques de la mostra	3
2. Fases de recollida de dades	4
3. Consignes per a les activitats reflexives narratives multimodals	8
4. Corpus de dades de l'Aida	11
5. Corpus de dades del Bernat	30
6. Corpus de dades de la Clara	45
7. Corpus de dades del David	62
8. Corpus de dades de la Nora	76
9. Corpus de dades del Pol	91
10. Categorització de les creences segons les mediacions estratègiques i els mètodes de generació de dades	106
11. Difusió de l'estudi durant els tres anys de Doctorat	153

1. Fitxes de les característiques de la mostra

- 1) **AIDA:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona durant el qual va fer un estada de pràctiques a una escola rural, ex-alumna de la investigadora, dona, de 18 anys a l'inici de la formació inicial, el català és la seva llengua primera, el seu repertori lingüístic està format per quatre llengües (català, castellà, anglès i francès), i ha fet la menció en Educació Visual i Plàstica.
- 2) **BERNAT:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona durant el qual va fer un Erasmus a Àustria (4t curs), ex-alumne de la investigadora, home, de 20 anys a l'inici de la formació inicial, el català és la seva llengua primera, el seu repertori lingüístic està format per quatre llengües (català, castellà, anglès i alemany), i ha fet la menció en Educació Musical.
- 3) **CLARA:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona, ex-alumna de la investigadora, dona, de 20 anys a l'inici de la formació inicial, el castellà és la seva llengua familiar però des de que va conèixer la parella utilitza el català a l'àmbit lúdic, el seu repertori lingüístic està format per tres llengües (castellà, català i anglès), i ha fet la menció en Atenció a la Diversitat.
- 4) **DAVID:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona durant el qual va fer una estada de pràctiques a una escola amb una elevada diversitat lingüística i cultural, ex-alumne de la investigadora, home, de 18 anys a l'inici de la formació inicial, el castellà és la seva llengua primera, només fa ús del català a la universitat, el seu repertori lingüístic està format per tres llengües (castellà, català i anglès), i ha fet la menció en Atenció a la Diversitat.
- 5) **NORA:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona, ex-alumna de la investigadora, dona, de 18 anys a l'inici de la formació inicial, el castellà és la seva llengua primera però amb a l'àmbit acadèmic (humà i curricular) utilitza el català, el seu repertori lingüístic està format per tres llengües (castellà, català i anglès), i ha fet la menció en Atenció a la Diversitat.
- 6) **POL:** estudiant del grau de Mestre d'Educació Primària (2014-2018) de la Universitat de Barcelona, ex-alumne de la investigadora, home, de 18 anys a l'inici de la formació inicial, el català és la seva llengua primera, el seu repertori lingüístic està format per quatre llengües (català, castellà, gallec i anglès), i ha fet la menció en Educació Física.

2. Fases de recollida de dades

CURSOS	TEMPORALITAT i MEDIACIONS ESTRATÈGIQUES	MÈTODES	FOCUS DE LES CREENCES
1r del grau de Mestre d'Educació Primària Curs 2014-2015 *Dades del Treball Fi de Màster	Durant i després de l'assignatura “Iniciació a la didàctica de la llengua i la literatura”	Creences del/la futur/a mestre/a com a subjecte plurilingüe	
	Març- Abril 2015	Narrativa escrita: Relat de vida lingüística.	EL JO (introspecció): <i>Trajectòria d'aprenentatge</i> de llengües (la meua biografia lingüística) Experiències lingüístiques personals
	Març- Abril 2015	Narrativa visual feta: Autoretrat lingüístic amb la corresponent interpretació escrita : representació de les llengües a la pròpia silueta: <i>com tinc el jo plurilingüe a dins meu?</i>	
2n del grau de Mestre d'Educació Primària Curs 2015-2016	Abans de les “Pràctiques I”	Evolució de les creences sobre la competència plurilingüe	
	Novembre 2015	Narratives visuals fetes: dibuixos sobre saber o conèixer una llengua, el cap d'una persona que coneix més d'una llengua, i el plurilingüisme a l'escola, el concepte de llengua, ensenyar llengües, i aprendre llengües. Els estudiants exploren la didàctica de les llengües (el COM s'ensenyen i s'aprenen) sense experiència docent (pràctiques), només tenint com a mediacions la docència de l'assignatura de 1r i l'experiència com a aprenents. S'analitza com se situen respecte l'educació plurilingüe a través dels sis dibuixos.	ELS ALTRES: El procés d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües (el <i>com</i>) Creences sobre la competència plurilingüe sense experiència docent

	Després de “Pràctiques I” i de l’assignatura “Didàctica de les habilitats comunicatives”	Evolució de les creences sobre la competència plurilingüe	
	Maig 2016	Texts reflexius pre- i post- focus grup al voltant de sis temes, emergits de l’anàlisi de les creences identificades al relat de vida lingüística, l’autoretrat lingüístic i les sis narratives visuals fetes, que són les dades recollides fins al moment. El fet que siguin relats previs i posteriors a la discussió grupal fa que sigui possible examinar els desplaçaments de les creences, derivats de la confrontació de punts de vista durant el focus grup. Focus grups (2 grups). En els focus grup cada subjecte modera un dels sis temes, sobre els quals prèviament ha escrit un text reflexiu. L’objectiu és que reflexionin sobre el procés d’interiorització del concepte de <i>competència plurilingüe</i>. Aquest procés ha estat mediat per la reflexió sobre les experiències lingüístiques prèvies (relat, autoretrat i narratives visuals), els programes dels plans d’estudis del grau (assignatures de didàctica de les llengües del 1r i 2n curs) i les “Pràctiques I” a les escoles.	ELS ALTRES: El procés d’ensenyament i d’aprenentatge de llengües (el <i>com</i>) Creences sobre la competència plurilingüe amb experiència docent (“Pràctiques I”)
3r del grau de Mestre d’Educació Primària	Després de l’assignatura “Didàctica de la literatura infantil i juvenil” i durant les “Pràctiques II”	Evolució de les creences sobre la competència plurilingüe	

Curs 2016-2017	Febrer- Maig 2017	Narratives visuals fetes i trobades amb la corresponent interpretació escrita: cartografia lingüística del procés de construcció de la competència plurilingüe. Aquestes produccions han de respondre a la pregunta següent: <i>com sóc capaç de reflexionar sobre la competència plurilingüe a través de narratives pròpies o d'altres (trobades)?</i> Es tracta de recollir, durant les "Pràctiques II", un conjunt de narratives visuals que representin per a ells el procés de construcció de la competència plurilingüe. En aquesta fase de recollida de dades es produeix un trànsit del <i>jo</i> al <i>món</i>, és a dir, que el futur mestre pren consciència sobre si durant la formació inicial disposa de les condicions necessàries per aprendre a ser i a fer de mestre (identitat professional) en contextos plurilingües. Al mateix temps, a través d'aquesta tasca reflexiva, projecta la seva identitat: <i>El jo es modifica amb la mirada sobre els altres</i> ("Pràctiques II")?	CONSTRUCCIÓ I PROJECCIÓ DE LA IDENTITAT DOCENT (pròpia i dels altres) Creences sobre la competència plurilingüe amb experiència docent ("Pràctiques I i II")
4t del grau de Mestre d'Educació Primària Curs 2017-2018	Després de l'assignatura "Planificació docent a l'àrea de llengua"	Reflexió final sobre el procés d'interiorització i canvi en les creences sobre la competència plurilingüe	
	Desembre 2017	Narrativa visual feta: Autoretrat docent Per tancar el procés reflexiu al voltant del desenvolupament de la competència plurilingüe a primària, novament es parteix del mètode de l'autoretrat, però aquesta vegada centrat en la identitat dels subjectes com a mestres: - <i>Com em sento, veig i projecto com a subjecte i docent plurilingüe?</i> - <i>Com això es pot traslladar a la meua identitat com a mestre/a?</i> Es tracta d'elaborar una narrativa visual amb el següent títol: <i>Les llengües i jo com a docent</i>. La producció visual ha d'anar acompanyada d'una interpretació escrita.	

		Per mitjà de les narratives multimodals s'observa un <i>jo</i> interioritzat, però no intern. Això significa un <i>jo</i> que no es queda a dins, en el pensament, sinó que es projecta en les futures pràctiques docent –és extern–. Per als estudiants, això implica ocupar-se, passar a l'acció i orientar-se a l'actual societat plurilingüe. Per tant, aquest procés final d'interiorització és extern, ja que comporta projecció de les creences cap a les futures pràctiques docents. Això significa que comporta passar del pensament (intern) a l'acció (externa), i viceversa. És en aquest sentit com aquesta última tasca reflexiva té impacte en el desenvolupament i l'expansió social de la seva identitat docent.	
	Finalització de la tesi		

Taula 143. Fases de recollida de dades: temporalitat, mètodes i focus de les creences.

3. Consignes per a les activitats reflexives narratives multimodals

1) RELAT DE VIDA LINGÜÍSTICA

Fes una narració sobre la teva relació amb les llengües i la formació del teu repertori lingüístic. A continuació, hi ha un conjunt de preguntes que poden orientar la construcció del teu relat. No és obligatori respondre a totes les qüestions plantejades, l'estructura del text és lliure i l'extensió màxima són dues pàgines. Escriu en la llengua que et sentis més còmoda i fes-ho amb el suport que prefereixis (a mà o a ordinador).

- Quines llengües parles, escrius, escoltes, llegeixes o t'agradaria aprendre?
- Amb quines llengües interactues? I amb quines persones ho fas?
- Quins idiomes coneixes? Aquest coneixement es deu a alguna circumstància concreta de la teva experiència vital (ex. àmbit familiar, professional, etc.)?
- Què és per a tu saber una llengua?
- Quines habilitats, coneixements i actituds comporta saber una llengua?
- És possible *dominar* una llengua?
- Com penses que són les activitats de llengua que es proposen a l'escola?
- Creus que la llengua es pot ensenyar?
- Per a tu és el mateix parlar en la teva primera llengua (L1) que en una segona llengua (L2)? Per què? Què sents en cada situació?
- Com creus que ho viu l'alumnat de primària? (referent a la pregunta anterior)
- Com ha evolucionat al llarg dels anys la teva relació amb les llengües?
- Recordes alguna experiència o anècdota relacionada amb l'aprenentatge de llengües que t'hagi marcat?

2) AUTORETRAT LINGÜÍSTIC

M'agradaria que representessis dins d'una forma humana les llengües amb què interactues. A la part inferior de la narrativa visual escriu un text breu interpretant el dibuix. Tens a l'abast colors, per si els vols utilitzar.

3) SIS DIBUIXOS SOBRE L'ENSENYAMENT I L'APRENTATGE DE LLENGÜES

M'agradaria que representessis les següents idees sobre el plurilingüisme. A la part inferior de cada narrativa visual escriu un breu text interpretant el dibuix. Tens a l'abast colors, per si els vols utilitzar.

- Saber o conèixer una llengua
- El cap d'una persona que coneix més d'una llengua
- El concepte de llengua
- El plurilingüisme escolar o una situació plurilingüe a l'escola
- Aprendre llengües
- Ensenyar llengües

4) FOCUS GRUP I TEXTOS REFLEXIUS

Segons el que m'heu explicat a través del relat de vida lingüística i l'autoretrat lingüístic del curs anterior, i a les narratives visuals d'aquest curs, us considereu persones plurilingües. Tot seguit, m'agradaria que, tenint en compte que heu compartit experiències personals, socials i escolars al voltant del plurilingüisme, discutíssim uns quants temes que han aparegut a les vostres narracions prèvies.

En primer lloc, haureu d'escriure un text reflexiu breu sobre sis temàtiques.

En segon lloc, discutireu al voltant d'aquests sis temes, cadascun dels quals estarà moderat per un de vosaltres.

En tercer lloc, tornareu a escriure un text reflexiu breu sobre els sis mateixos aspectes, per veure si els vostres punts de vista, coneixements i actituds han evolucionat gràcies al debat.

Temàtiques

1. La relació entre el recorregut vital i la trajectòria d'aprenentatge de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.
2. La construcció i el desenvolupament de la competència plurilingüe: característiques d'un subjecte plurilingüe i descripció del cap d'una persona que coneix més d'una llengua.
3. El plurilingüisme escolar: rol del docent i de l'alumnat, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contextos d'aprenentatge de llengües, etc.
4. La necessitat de saber molt bé (*dominar*) una llengua per aprendre'n una altra.
5. La *utilitat* de les llengües.
6. Les relacions entre llengües, cultures i identitats.

5) CARTOGRAFIA LINGÜÍSTICA

Narratives de durant les pràctiques

Durant les "Pràctiques 2", captura a través d'imatges (fotografies, quadres, dibuixos, etc.) la construcció de la competència plurilingüe. En primer lloc, col·lecciona imatges dels moments crítics d'aquest procés, que observis durant el "Pràcticum 2" (febrer-maig 2017). Cada vegada que realitzis una instantània, envia-me-la per correu electrònic. En segon lloc, durant aquest període formatiu, busca una imatge que representi per a tu la noció de *competència plurilingüe*. A la part inferior d'aquest document, trobaràs un exemple.

En tercer lloc, quan finalitzis l'estada a l'escola (maig 2017), atribuiràs sentit al conjunt de narratives visuals creant una cartografia de la competència plurilingüe derivada de l'estada a l'escola. Tant per a les imatges del procés com del concepte de *competència plurilingüe*, interpreta breument les narratives visuals de forma escrita o afegeix un peu d'imatge.

Exemple d'imatge que representa la competència plurilingüe

Aquesta imatge representa per a mi la naturalesa dinàmica i holística de la competència plurilingüe, així com la idea d'interrelacionar les llengües del repertori lingüístic i d'establir-hi vincles potencials per transferir habilitats i coneixements durant el seu aprenentatge i ús.

Al mateix temps, mostra el caràcter personalitzat de la competència, en tant que està lligada al propi recorregut vital (cada ballarí/ina segueix una direcció corporal diferent). També

plasma la noció de competència parcial de les habilitats en cada llengua del repertori, ja que en cap dels individus es mostra el seu cos per complet. En conjunt, la imatge transmet una idea d'expansió, una acció que desenvolupa el repertori lingüístic de les persones al llarg de la vida.

Narrativa de després de les pràctiques

A partir de les situacions d'aula que m'has enviat durant les "Pràctiques 2", busca una imatge que capturi els canvis que has viscut, com a mestre/a en formació inicial, en relació a la conceptualització del procés de construcció de la competència plurilingüe. És a dir, *quins canvis hi ha hagut en la teva forma d'entendre el desenvolupament de la competència plurilingüe?* Escriu un títol i un breu text en la llengua que et sentis més còmode, en el qual interpretis la imatge.

6) AUTORETRAT DOCENT

Et proposo una última tasca per tancar el procés reflexiu al voltant del desenvolupament de la competència plurilingüe a primària, que has fet durant el grau. Per tancar el cicle, tornem a basar-nos en la idea d'autoretrat (igual que a 1r), però aquesta vegada centrat en la teva identitat com a mestre/a.

- *Com em sento, veig i projecto com a subjecte i docent plurilingüe?*
- *Com això es pot traslladar a la meva identitat com a mestre/a?*

Elabora una narrativa visual, amb imatges *fetes* o *trobades*, amb el següent títol: 'Les llengües i jo com a docent'.

Finalment, escriu un breu text explicant la narrativa visual.

4. Corpus de dades de l'Aida

1) Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

Des que era ben petita, pel que m'han dit, ja era força xerraire. Tot i que la llengua que parlàvem a casa era el català, vaig aprendre el castellà molt aviat perquè era l'única llengua que parlaven els meus avis. Per aquest motiu considero que ambdues llengües són les meves llengües maternes o L1, ja que les vaig utilitzar i aprendre de manera simultània durant els meus primers anys de vida.

A mesura que els anys han anat passant i que m'he anat fent gran he après altres llengües. Em sento capaç d'escoltar, de parlar, de llegir i d'escriure en català i en castellà sense cap tipus de dificultat. En anglès em sento capaç de fer-ho, però amb una mica menys de seguretat; i en francès, malgrat haver-lo estat estudiant durant tres anys a l'escola, no m'hi sento gaire capaç perquè el tinc força oblidat. Les llengües si no s'utilitzen s'obliden i això és el que em va passar amb el francès; quan vaig deixar de fer classes el vaig anar oblidant a poc a poc. Aquests quatre idiomes són els que conec, ja que no comptabilitzo aquells amb els quals només ser dir alguna paraula aïllada. El català i el castellà els vaig aprendre a casa i després a l'escola el vaig seguir aprenent en la seva vessant més normativa i acadèmica. L'anglès i el francès els vaig aprendre a l'escola.

Amb el meu entorn més proper, és a dir, amb els amics, la família, a classe, a la feina, etc. utilitzo el català i el castellà de manera indistinta. Potser tinc preferència pel català, però no tinc cap problema d'utilitzar el castellà si el meu interlocutor se sent més còmode. Quan coneixem una persona, la llengua amb la qual ens adrecem a ella per primera vegada sovint marca quina serà la llengua que utilitzarem en futures converses. El francès no l'utilitzo mai malgrat que tinc algun amic francès, perquè acostumem a parlar en anglès perquè em sento més còmoda i crec que em puc expressar millor. L'anglès l'utilitzo per parlar amb la família americana amb la qual vaig conèixer aquest estiu passat, i amb tots els amics que vaig fer d'allà.

Considero que saber una llengua és ser capaç d'expressar-se amb ella i que els teus interlocutors siguin capaços d'entendre allò que vols dir. Les llengües es dominen quan ens sentim competents i capaços d'utilitzar-la per fer-nos entendre, malgrat que sempre ens quedaran aspectes per aprendre i el nostre aprenentatge no parará mai.

Basant-me en la meva pròpia experiència d'aprenentatge de llengües a l'escola, crec que hi ha molts punts que es podrien millorar. Crec que l'ensenyament del català i del castellà a primària posa molt èmfasi en aspectes com no cometre faltes d'ortografia i en detectar barbarismes, però que oblidava d'altres que considero més importants com saber parlar en públic. La llengua que s'ensenyava a l'escola és bàsicament la llengua escrita, i em sembla lògic perquè els alumnes estan poc acostumats d'utilitzar-la, però realment la que els seria més útil dominar seria l'oral. En d'altres països es fan a l'escola seminaris de debat i nombroses exposicions orals, i gràcies a aquests recursos els alumnes aprenen a ser més competents en la llengua oral i a parlar en públic sense vergonya. La llengua estrangera que s'aprèn a l'escola, normalment l'anglès, crec que no està plantejada de la millor manera. Parlant amb estudiants d'altres països he pogut comprovar que ells tenien un nivell d'anglès superior al meu i només l'han estudiat durant la meitat dels anys que jo portava fent-ho. Crec que aquest problema es deu que aquí s'ensenyava de manera que cada any es va repetint el que es va fer l'any anterior i d'aquesta manera s'avança poc. És molt difícil amb només dues o tres hores setmanals de classes d'anglès poder aprendre l'idioma. S'hauria d'incorporar a la rutina dels estudiants veure sèries o pel·lícules, o escoltar cançons intentant entendre-les, en anglès.

La diferència entre expressar-nos en la nostra llengua materna o la nostra segona llengua és clara. Ens sentim molt més còmodes parlant en una llengua que dominem i ens sentim insegurs quan la dominem menys, però crec que és normal. De petita em feia molta por parlar a les classes d'anglès perquè no em sentia segura i em feia pànic dir alguna paraula malament

i que els meus companys riguessin de mi. Crec que els alumnes de primària sovint tenen por de parlar en una llengua que dominen poc per por del que els seus companys puguin pensar si ho fa malament. Hauríem d'ajudar-los a perdre la por i ajudar-los perquè vegin que cometent errors s'apren i que forma part d'aprendre: tothom es pot equivocar.

Les llengües sempre han estat un tema que m'ha interessat i que he considerat molt important. Crec que són la manera d'expressar-nos i de relacionar-nos amb la gent. Sense elles es perdria pel camí l'essència d'allò que volem compartir amb la resta del món. La gent parla en llengües diferents i considero que com més llengües coneixem, més capaços serem de comunicar-nos i d'arribar a un major nombre d'interlocutors. M'agrada també la vessant més artística de les llengües i el joc que es produeix quan provem de dir allò que volem dir de la manera més cuidada i acurada possible. Gràcies a la parla (i a les llengües) ho podem fer tot: podem mentir, demanar, expressar-nos, relacionar-nos, etc.

El moment d'aprenentatge d'una llengua que més m'ha marcat s'ha produït aquest estiu. Vaig viatjar a Califòrnia i vaig ser-hi durant un mes per poder aprendre anglès. Vaig conviure amb una família nativa i durant aquelles setmanes vaig començar a pensar i a somiar en anglès. Vaig aprendre a perdre la por quan m'he d'expressar en un idioma amb el qual no em sento del tot còmoda, i vaig aprendre a espavilar-me per fer-me entendre. Al cap i a la fi, encara que no dominem del tot una llengua, si ens hem de fer entendre ho acabarem fent, i em va ajudar que ells estiguessin molt disposats a corregir-me, escoltar-me atentament i a ajudar-me si no me'n sortia.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. Situació de bilingüisme precoç: català i castellà (Passat).

Des que era ben petita, pel que m'han dit, ja era força xerraire. Tot i que la llengua que parlàvem a casa era el català, vaig aprendre el castellà molt aviat perquè era l'única llengua que parlaven els meus avis. Per aquest motiu considero que ambdues llengües són les meves llengües maternes o L1, ja que les vaig utilitzar i aprendre de manera simultània durant els meus primers anys de vida.

2. Les habilitats comunicatives en les quatre llengües del repertori lingüístic [1] i els contextos d'aprenentatge [2] (Present).

A mesura que els anys han anat passant i que m'he anat fent gran he après altres llengües. Em sento capaç d'escoltar, de parlar, de llegir i d'escriure en català i en castellà sense cap tipus de dificultat. En anglès em sento capaç de fer-ho, però amb una mica menys de seguretat; i en francès, malgrat haver-lo estat estudiant durant tres anys a l'escola, no m'hi sento gaire capaç perquè el tinc força oblidat. Les llengües si no s'utilitzen s'obliden i això és el que em va passar amb el francès; quan vaig deixar de fer classes el vaig anar oblidant a poc a poc. Aquests quatre idiomes són els que conec, ja que no comptabilitzo aquells amb els quals només ser dir alguna paraula aïllada [1]. El català i el castellà els vaig aprendre a casa i després a l'escola el vaig seguir aprenent en la seva vessant més normativa i acadèmica. L'anglès i el francès els vaig aprendre a l'escola [2].

3. Àmbits d'ús de les quatre llengües del repertori lingüístic.

Amb el meu entorn més proper, és a dir, amb els amics, la família, a classe, a la feina, etc. utilitzo el català i el castellà de manera indistinta. Potser tinc preferència pel català, però no tinc cap problema d'utilitzar el castellà si el meu interlocutor se sent més còmode. Quan coneixem una persona, la llengua amb la qual ens adrecem a ella per primera vegada sovint marca quina serà la llengua que utilitzarem en futures converses. El francès no l'utilitzo mai malgrat que tinc algun amic francès, perquè acostumem a parlar en anglès perquè em sento més còmoda i crec que em puc expressar millor. L'anglès l'utilitzo per parlar amb la família americana amb la qual vaig conviure aquest estiu passat, i amb tots els amics que vaig fer d'allà.

4. El significat de saber una llengua [1] i la possibilitat de *dominar-la* [2]

Considero que saber una llengua és ser capaç d'expressar-se amb ella i que els teus interlocutors siguin capaços d'entendre allò que vols dir [1]. Les llengües es dominen quan ens sentim competents i capaços d'utilitzar-la per fer-nos entendre, malgrat que sempre ens quedaran aspectes per aprendre i el nostre aprenentatge no parerà mai [2].

5. L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües a l'escola. Subtemes:

5.1. L'ensenyament i l'aprenentatge del català i del castellà al nostre país: priorització de la llengua escrita.

5.2. L'ensenyament i l'aprenentatge d'una llengua estrangera al nostre país.

5.3. L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües a altres països: priorització de de la llengua oral.

5.4. Altres contextos d'aprenentatge de llengües estrangeres.

Basant-me en la meua pròpia experiència d'aprenentatge de llengües a l'escola, crec que hi ha molts punts que es podrien millorar. Crec que l'ensenyament del català i del castellà a primària posa molt èmfasi en aspectes com no cometre faltes d'ortografia i en detectar barbarismes, però que oblida d'altres que considero més importants com saber parlar en públic. La llengua que s'ensenyava a l'escola és bàsicament la llengua escrita, i em sembla lògic perquè els alumnes estan poc acostumats d'utilitzar-la, però realment la que els seria més útil dominar seria l'oral [1]. En d'altres països es fan a l'escola seminaris de debat i nombroses exposicions orals, i gràcies a aquests recursos els alumnes aprenen a ser més competents en la llengua oral i a parlar en públic sense vergonya [2]. La llengua estrangera que s'aprèn a l'escola, normalment l'anglès, crec que no està plantejada de la millor manera [3]. Parlant amb estudiants d'altres països he pogut comprovar que ells tenien un nivell d'anglès superior al meu i només l'han estudiat durant la meitat dels anys que jo portava fent-ho [2]. Crec que aquest problema es deu que aquí s'ensenyava de manera que cada any es va repetint el que es va fer l'any anterior i d'aquesta manera s'avança poc. És molt difícil amb només dues o tres hores setmanals de classes d'anglès poder aprendre l'idioma [3]. S'hauria d'incorporar a la rutina dels estudiants veure sèries o pel·lícules, o escoltar cançons intentant entendre-les, en anglès [4].

6. Diferències en la relació del subjecte amb la L1 i L2, molt lligades al vincle afectiu-emocional, segons el:

6.1. Punt de vista personal: la pròpia experiència

6.2. Punt de vista de l'alumnat de primària

6.3. El paper de la mestra durant l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües: els errors com a font d'aprenentatge

La diferència entre expressar-nos en la nostra llengua materna o la nostra segona llengua és clara. Ens sentim molt més còmodes parlant en una llengua que dominem i ens sentim insegurs quan la dominem menys, però crec que és normal. De petita em feia molta por parlar a les classes d'anglès perquè no em sentia segura i em feia pànic dir alguna paraula malament i que els meus companys riguessin de mi [1]. Crec que els alumnes de primària sovint tenen por de parlar en una llengua que dominen poc per por del que els seus companys puguin pensar si ho fa malament [2]. Hauríem d'ajudar-los a perdre la por i ajudar-los perquè vegin que cometent errors s'aprèn i que forma part d'aprendre: tothom es pot equivocar [3].

7. Valoració positiva del plurilingüisme com a porta oberta als altres i al món.

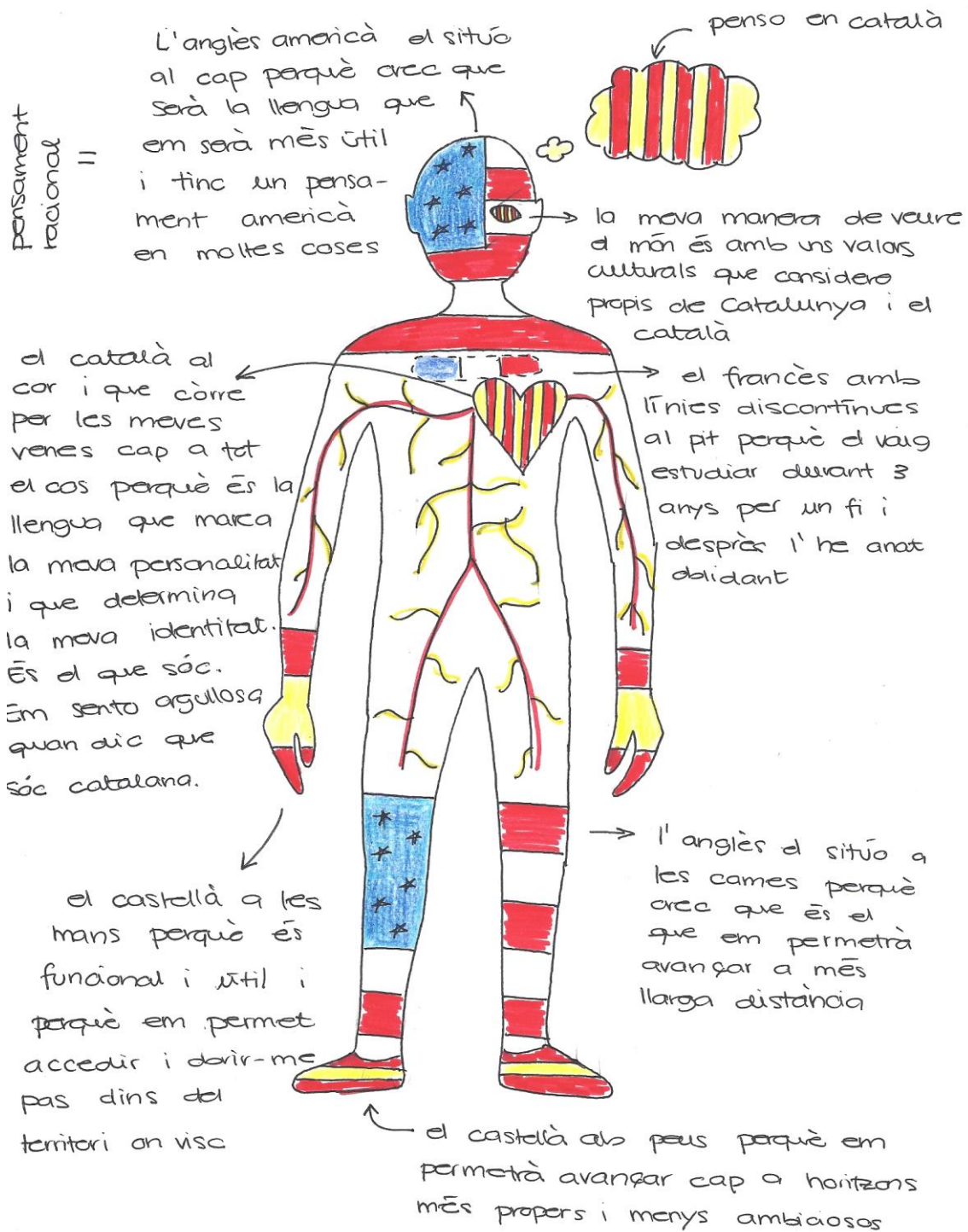
Les llengües sempre han estat un tema que m'ha interessat i que he considerat molt important. Crec que són la manera d'expressar-nos i de relacionar-nos amb la gent. Sense elles es

perdria pel camí l'essència d'allò que volem compartir amb la resta del món. La gent parla en llengües diferents i considero que com més llengües coneixem, més capaços serem de comunicar-nos i d'arribar a un major nombre d'interlocutors. M'agrada també la vessant més artística de les llengües i el joc que es produeix quan provem de dir allò que volem dir de la manera més cuidada i acurada possible. Gràcies a la parla (i a les llengües) ho podem fer tot: podem mentir, demanar, expressar-nos, relacionar-nos, etc.

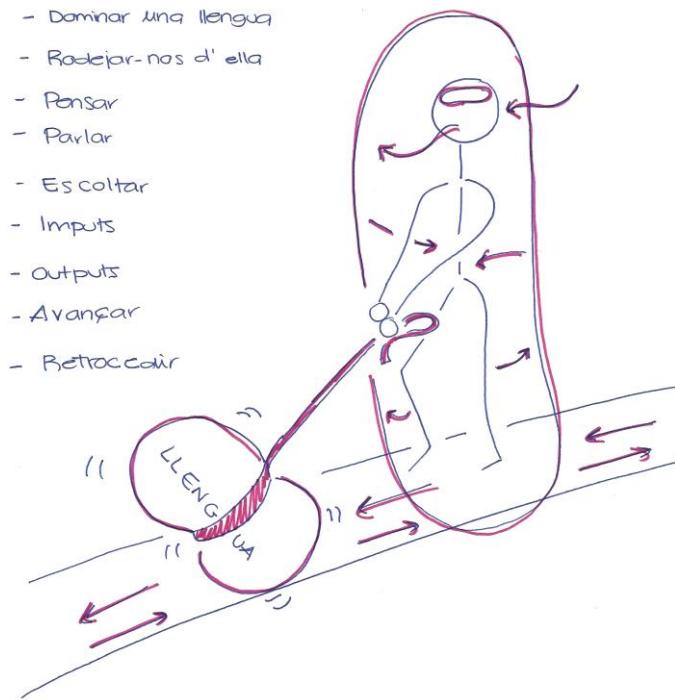
8. Punt crític en l'aprenentatge d'una llengua estrangera: experiència personal d'immersió en llengua anglesa.

El moment d'aprenentatge d'una llengua que més m'ha marcat s'ha produït aquest estiu. Vaig viatjar a Califòrnia i vaig ser-hi durant un mes per poder aprendre anglès. Vaig conviure amb una família nativa i durant aquelles setmanes vaig començar a pensar i a somiar en anglès. Vaig aprendre a perdre la por quan m'he d'expressar en un idioma amb el qual no em sento del tot còmoda, i vaig aprendre a espavilar-me per fer-me entendre. Al cap i a la fi, encara que no dominem del tot una llengua, si ens hem de fer entendre ho acabarem fent, i em va ajudar que ells estiguessin molt disposats a corregir-me, escoltar-me atentament i a ajudar-me si no me'n sortia.

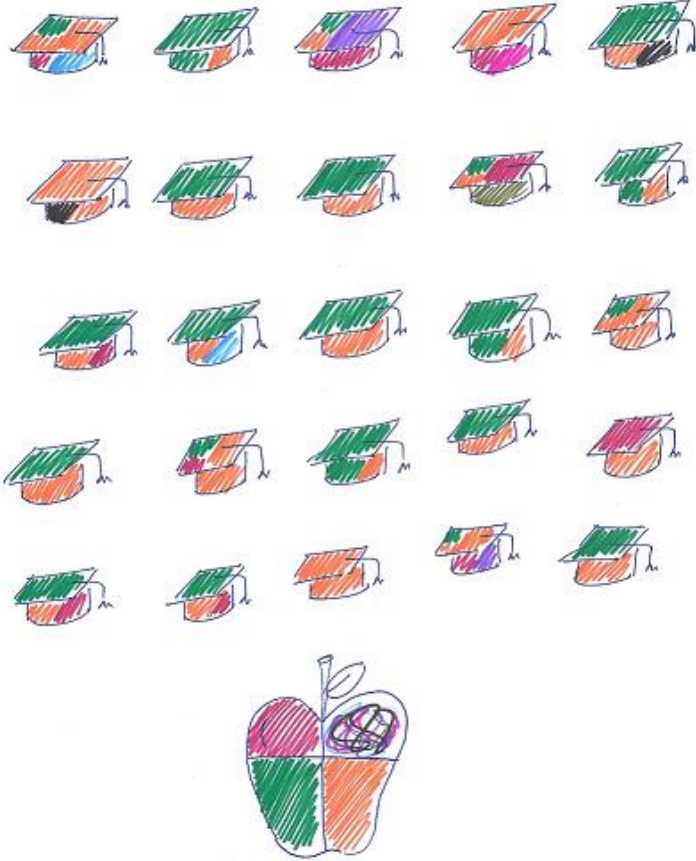
2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

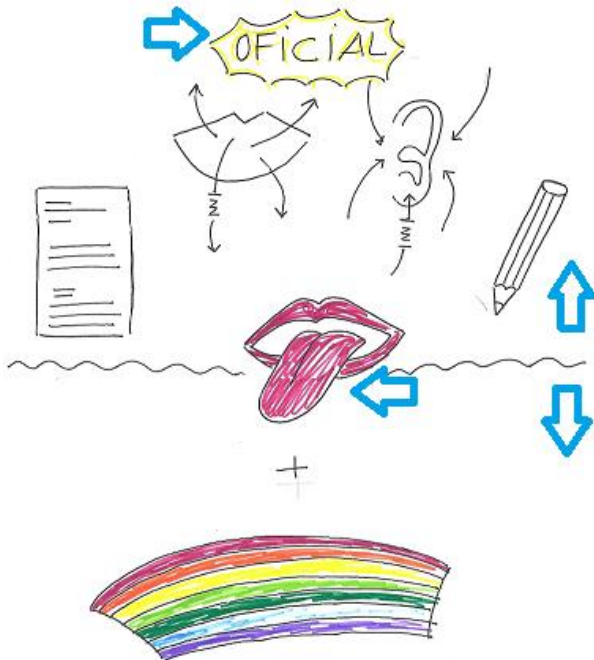

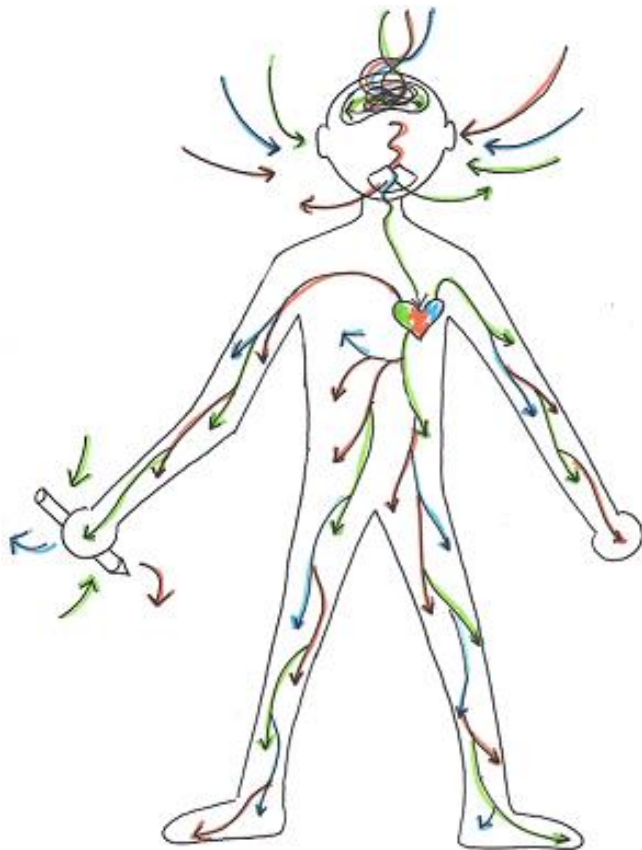
3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

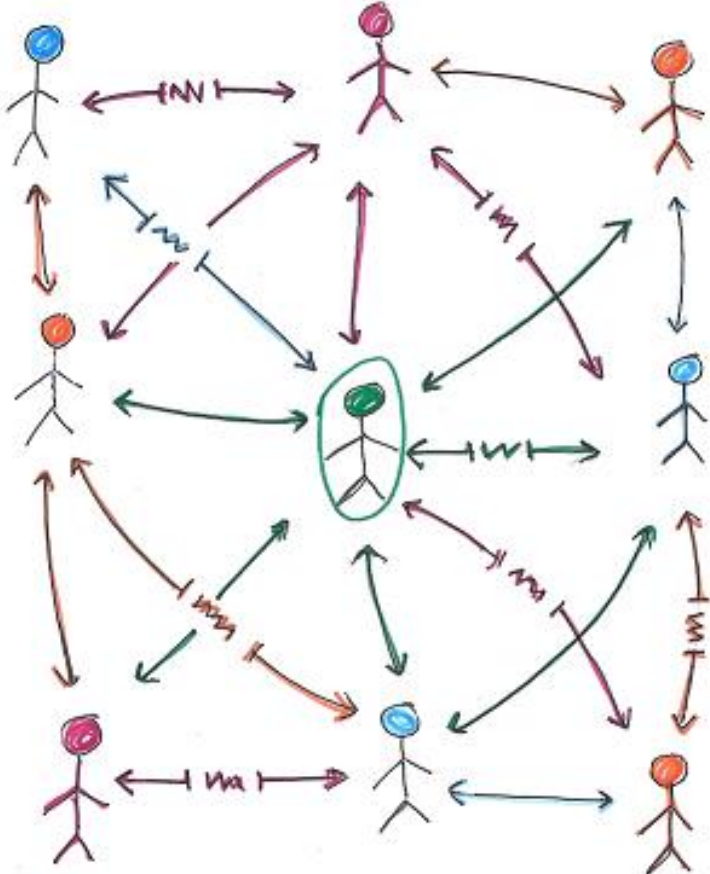
TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA INTERPRETACIÓ ESCRITA <u>SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA</u> - Dominar una llengua - Rodejar-nos d'ella - Pensar - Parlar - Escoltar - Inputs - Outputs - Avançar - Retrocedir
-------	--

TÍTOL	EL CAP D'UNA PERSONA QUE CONEIX MÉS D'UNA LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Coneixem més d'una llengua o n'entendem més d'una. Aquestes llengües no les aprenem aïllades les unes de les altres, sinó que es relacionen i complementen. A l'hora de rebre 'informació' i d'expressar-la totes elles es mesclen també i complementen.
-------	---	---

TÍTOL	EL PLURLINGÜISME A L'ESCOLA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA El plurilingüisme a la l' escola ha passat de ser bilingüe a multilingüe. Els mestres actualment no són completament capaçs de tractar i afrontar, ben aquesta situació tenint en compte els 25 diferents alumnes amb les seves pròpies motxilles lingüístiques.
-------	---	--

TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Oficialment relacionem la llengua amb saber - la parlar, escriure, escoltar i llegir però la llengua no és només això. Inclou també tot el que envolta la cultura, la gent, el lloc i la història de la llengua.
-------	---	--

TÍTOL	APRENDRE LLENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		Tota la informació que rebem (oral / escrita) i produïm (oral / escrita) ens fan aprendre llengües. No es tracta només d'entendre, parlar, escriure o llegir, sinó que saber llengües ens permet relacionar-nos amb l'entorn i allò que ens envolta i altres persones.

TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		A l'hora d'ensenyar llengües hi ha diversos factors a considerar. Quan un ense ensenya es fa amb l'intenció que l'altre aprengui. Aquest ensenyament-aprenentatge no sempre és fructífer o no sempre és possible. Com més gent diferent + l'envolta més possibilitats d'aprendre tens. El coneixement com més ric és, més fàcil és d'ensenyar perquè el tenim consolidat.

4) Focus grup i textos reflexius pre– i post– focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

- Com més experiències, més oportunitats d'aprendre.
- Gent diversa = més riquesa en diversitat lingüística.
- Escola → tothom desenvolupa el mateix.
- Família i societat → marquen la diferència (gran influència).

Focus grup:

Jo estic d'acord en això perquè: | bé jo he posat ((en el text reflexiu)) que el que fa l'escola és doncs homogeneïtzar a tots els alumnes, és a dir, que tots tinguin una base i llavors el que marca la diferència entre els diferents camins que prenem és doncs els estímuls que rebem a casa, de la família i de la societat en general. Llavors jo també trobo que és això, com més experiències tenim i més estímuls, més oportunitats tenim d'aprendre en general i les llengües també. I que també com | si et relaciones amb un ampli ventall de gent, també tens més oportunitats d'aprendre, perquè | no sé cadascú parla d'una manera difere::nt llavors també pots aprendre de com més gent\ doncs això| com més gent tinguis al voltant més pots aprendre/. També doncs si llegeixes i mires la tele, si escoltes música:: doncs com més estímuls tinguis, doncs més pots aprendre.

Text reflexiu posterior:

- Influència dels medis.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

- Molt desenvolupada la competència estratègica.
- Molt desenvolupada la competència intercultural.
- Facilitat per establir relacions entre llengües.

Focus grup:

Nosaltres [bueno] l'any passat ((a l'assignatura que els hi va impartir la investigadora d' "Iniciació a la DLL i la Literatura" de 1r del grau en Educació Primària)) **vam llegir el text** del Cantero de "Complejidad y competencia comunicativa" i avui [bueno] aquest any l'hem tornat a llegir a "Habilitats" ((a l'assignatura de "Didàctica de les habilitats comunicatives" de 2n del grau en Educació Primària)) i ens va tocar exposar-lo a nosaltres (riales). Llavors potser tinc molt fresc el tema aquest de lo del "rombe estable" de la competència estratègica i de la intercultural. Llavors trobo que és molt important perquè és això la competència plurilingüe no és només una llengua| sinó que és tot el que l'envolta, la cultura, la representació del món. Llavors jo trobo això, que al cap d'una persona plurilingüe és molt important aquestes dues coses: l'estratègica, perquè com ha dit la Nora, perquè relaciones tot el que saps; i la intercultural per això, perquè tu pots saber una llengua, però si l'estudies a l'escola de manera aïllada, com potser passa amb l'anglès, aprens coses, però potser si viatges a un lloc de parla anglesa nativa| aprens molt més, perquè aprens expressions que diuen molt [coses que potser no t'ensenyen a l'escola, perquè a l'escola no les fas servir en aquell context, perquè realment són coses que utilitzes més que coses que has après en un context formal. Llavors jo trobo que **com més llengües aprens, més facilitat tens d'aprendre'n de noves**. Perquè tu potser si:: |

això també **ho he vist doncs anant a Estats Units**, que ells només saben l'**anglès**. I alguns sabien castellà, però sabien tan poc castellà perquè com que saben una llengua i és una **llengua** que es fa **servir**, potser, **mundialment**, doncs no tenen la **necessitat** i llavors no tenen **interès**. Llavors saber el que poc que sabien d'aquesta llengua seria tan mínim que, comparat amb el poc que sap algú d'aquí d'anglès, és molt més. Perquè clar aquí estem acostumats a més de:: Jo sigui aquí a Catalunya en saps dues ((llengües)) segur. Llavors clar fa que saber aquestes dues fa que tinguis facilitat per l'anglès i si, a més a més, no sé fas alemany, francès... o fins i tot llatí a l'escola, doncs jo crec que **com més fas, més alt el nivell exponencial que pots assolir**.

Text reflexiu posterior:

- Molt necessària actualment.

Tema 3. El plurilingüisme escolar: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contexts d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

- Rol mestra: Motivar als alumnes/model exemple.
- Rol alumnes: gran font de coneixements i oportunitats pels companys.
- Castellà = renyar
- Català = classe
- Castellà = patí

(L'ús d'aquestes tres llengües està en procés de canvi)

Focus grup:

Jo en el cas de la meva escola de pràctiques hi ha una nena que [bueno] venia de la Xina i, clar, no sé perquè eren nens molt petits, [bueno] perquè feien primer; la nena li costava mo::lt no, [bueno] o sigui, el que a mi em va fer gràcia és que quan parlava amb els mestres no sabia parlar però en canvi amb els nens tenia un *desparpajo* i una *soltura*! I també tenia un "no sé parlar català ni castellà selectiu", de dir a l'hora de fer classe o de fer els deures li costava, però després es feia entendre perfectament bé, amb tots els amics no tenia cap problema. Val, llavors jo trobo que és això que, a vegades, el tema de:: comunicar-se que:: no és tant [e::mm] saber o no saber una llengua, sinó de les ganes que tu tinguis de fer-te entendre. I llavors jo trobo que al [bueno] que la mestra tampoc no aprofitava molt aquesta nena, però perquè jo també trobo que de vegades estem molt centrats en complir objecti::us, en que tot el grup tiri:: i tampoc no pots donar-li tanta:: bé, tant\ fer-li tant de cas. Però, en canvi, em va cridar l'atenció que | un nen, que sempre entre cometes *la liava a classe* doncs un dia va haver-hi una cosa i va frenar en sec perquè li va fer vergonya i la resta va estar quinze minuts esperant a que digués el que havia de dir, i els companys fàcilment van esperar a que finament es decidís a parlar. O sigui que també trobo que és important això de que tothom participi que tothom té alguna cosa a dir. Intentar propiciar això, que tots puguin dir el que pensen i trobo que el mestre hauria de tenir doncs un rol de ser un model de:: que doni importància a la llengua; | al fet de fer-se entendre però també de cuidar una mica la manera com parlem, perquè trobo que també és important. ((canvi de tema)) Llavors el que he posat és que el que a mi m'ha cridat l'atenció és que a la meva experiència com a alumna, a la classe de català el professor feia servir el castellà per renyar [moltes vegades. Quan s'enfadava, inconscientment parlava en castellà, no sé, no sé perquè però:: això. I també doncs que el català a la meva escola era com la llengua de:: de la classe i, en canvi, al pati tots parlàvem en castellà [o la majoria. Llavors jo trobo que [bueno] com que encara estic a l'escola, perquè encara tinc un lligam, el que he vist és un procés de canvi | en el tema aquest. Que ara cada vegada els nens parlen també més

català a fora de:: classe. I que molts nens que::, [bueno] per exemple, la meua entrenadora té una filla a l'escola i a casa, [bueno] el pare no, el pare és de República Dominicana, llavors parlen en castellà tots entre ells, però com que la nena ha après el català a l'escola, amb la mare, la mare només parla en català amb la seva filla, perquè com que a l'escola la filla l'ha après i no té oportunitats jo crec de posar-lo en pràctica a casa | doncs és ella que parla en català, i llavors o sigui la meua entrenadora també parla en català. Llavors trobo que l'escola en aquest sentit fa de homogeneïtzador de:: de que tots els nens sàpiguen el mateix \.

Text reflexiu posterior:

- Que el mestre s'encarregui de potenciar als nens i el que saben (aprofitar als alumnes estrangers).
- Transversalitat de la llengua.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

- **Text reflexiu previ:** Conèixer molt bé una llengua → font de recursos (similituds entre una llengua i l'altra).
- Dominar = pensar en aquella llengua.
- La domines quan tens l'oportunitat d'utilitzar-la.

Focus grup:

Jo no m'havia plantejat això que dèieu. O sigui jo no havia pensat en la importància que tenia doncs aprendre una llengua des de petit, però trobo que és important perquè quan ets petit aprens tot, no només llengües, sinó que estàs constantment aprenent perquè tot és nou, i llavors potser estàs més obert i que potser ara de gran també pots aprendre llengües, però és més una qüestió d'actitud, de tenir interès, que no és tant i doncs potser és implícit. I trobo que:: saber una llengua o sigui sí que és doncs això una font de recursos, perquè si té similituds pots aplicar-ho; però, per exemple, tinc una amiga que va::, que anava a una escola on feia servir l'alemany com a llengua vehicular i té molts problemes amb l'anglès, perquè hi ha paraules que potser s'assemblen i com que també s'equivoca, o com ens pot passar a nosaltres amb el català i el castellà. Llavors [bueno] he posat també ((en el text reflexiu)) que jo trobo que dominar una llengua en el fons és: arribes a dominar una llengua quan arribes a poder pensar en aquella llengua. Això ho he posat com a punt i també que domines una llengua quan tens oportunitat d'utilitzar-la. Perquè pots saber doncs això molt d'anglès a la pràctica, però si després no ets capaç d'estar amb algú que és "nativament" ((nadiu)) de parla anglesa, doncs tens coneixements sobre el paper, però que no l'arribes a dominar ((la llengua)) en tots els àmbits. A partir d'aquí, anava a dir una cosa, però se'm ha oblidat \eh::|. [Bueno] és igual.

Text reflexiu posterior:

- Importància d'aprendre des de petits.

5. La *utilitat* de les llengües.

Text reflexiu previ:

- Més o menys prestigi (acord social).
- Trobar feina < comunicar-se
- Més oportunitat de comunicar-se amb més gent = enriquiment personal.
- Més important l'actitud i l'interès, que el coneixement teòric.

Focus grup:

Jo referent a això que deia la Júlia de l'anglès ((llengua de comunicació internacional)), jo trobo que s'ha dotat de prestigi a unes llengües més que a unes altres, però que això és un prestigi, no fa, però en el fons imposat per la societat. És a dir, decidim que una llengua és la llengua de comunicació mundial i llavors té prestigi per això o perquè té més nombre de parlants. Però, per exemple, si és pel nombre de parlants jo crec que el xinès hauria de tenir molt més de prestigi, perquè molta més gent parla, [bueno] molta més gent no, però hi ha més gent que parla el xinès com a primera llengua que no l'anglès. Però en canvi ara mateix té més prestigi l'anglès. Llavors, pel que fa a la utilitat, trobo que a vegades li donem molta importància a::, per exemple, per trobar feina a saber llengües, però que:: perquè:: gent doncs que ha de saber, o sigui, demanen per moltes feines saber anglès i potser no l'utilitzarà. No sé, trobo que a vegades aquesta utilitat també és una mica imposada i que no es pensa tant en la funcionalitat. Llavors també [emm::]la utilitat de les llengües és que et dona l'oportunitat de comunicar-te amb un ventall molt més ampli de gent, que això també és enriquidor a nivell personal [a part de per la pròpia llengua. I que també és molt important l'actitud i l'interès que mostren per les llengües a l'hora de de la utilitat que tenen, perquè tu és això: pots saber una llengua, però si no tens interès per utilitzar-la i només la vols saber per un] en un sentit teòric, doncs que no arriba a ser útil. Perquè saber per saber tampoc no li veig la utilitat.

Text reflexiu posterior:

- Utilitat subjectiva i canviant.
- Llengua → transversal.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.**Text reflexiu previ:**

- País → cultura pròpia → llengua dominant (associació automàtica).
- Llengua = cultura.
- Paraules específiques → realitat cultural → sentiment d'identitat.

Focus grup:

Jo a partir del que diu la Sílvia m'ha vingut al cap, no havia posat però::, clar havia pensat a priori, [bueno] he posat doncs que un país, no? té una cultura pròpia i que, per tant, té una llengua dominant. Perquè pensava, per exemple, amb el tema de l'anglès, que és molt diferent l'anglès britànic que l'anglès d'Austràlia o que l'anglès americà. Llavors, clar la llengua en si, sí que és la mateixa, però entre ells se'n enriuen de les, de la dels altres. I clar una llengua potser sí que és més global, o sigui que una llengua en si no representa una cultura, no representa un país. Llavors [bueno] això ho he pensat ara, no ho havia escrit així [eh::].

Sí:: Llavors trobo que en si, la llengua, [bueno] jo considero que la llengua és cultura. I que dominar una llengua | jo trobo que dona com un prestigi social. Jo quan veig una persona que sap, que parla bé i que és bon comunicador. [Pues] jo crec que és d'admirar, que tingui capacitat doncs d'escoltar, de parlar i de produir. I també que que moltes vegades la llengua sí que es relaciona amb la identitat, perquè no sé ara amb el moment nacionalista català:: dius: *ostres!* [veus una bandera catalana, el burro català i la barretina i dius: *ostres! quina identitat*, no? Quin sentiment d'allò t'agafa! Vull dir que també que a vegades això també es fa servir per la manipulació, no? de::, per exemple, potser es pot dir *ostres mira és que els nens catalans no saben castellà*. Que també utilitzes tots aquests elements per manipular i per... Vull dir que pots jugar amb ells de moltes maneres i els pots fer servir perquè en el fons són conceptes que els hi donem molta importància nosaltres mateixos, doncs depèn també de la utilitat que donem a aquestes coses.

Text reflexiu posterior:

- Una llengua no representa en si una cultura o un país.
- Anglès (USA) ≠ anglès (UK) ≠ anglès (AUS).
- Llengua + cultura + identitat → susceptibles de ser elements per manipular la població.

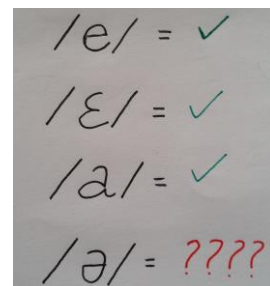
5) Cartografia lingüística (3r del grau)**Narratives de durant les pràctiques (febrer)****Imatge 1. Menú.**

Paella de verdures Croquetes de rostit amb carbassó al forn Poma		Sopa vegetal amb pistons (GULASH) Estofat de vedella amb patata i pastanaga Plàtan	Bròquil amb patata i pas Pernilets de pollastre a amb patata al caliu logurt de fruites
Arròs amb tomàquet Calamars a la romana amb pebrot verd al forn logurt de fruites	Dia 14 <u>Bajoca</u>, amb carbassó i patata Mandonguilles de pollastre a la jardineria Taronja	Dia 15 Tallarines amb verdu Bacallà al forn amb salsa verda i pè Pera	
ema de carbassó amb rostes Estofat de porc amb verdures Plàtan	Dia 21 Sopa de brou de carn amb fideus Pollastre al forn amb patates fregides Poma	Dia 22 Arròs a la marinera Filet de lluç al forn amb all amb pèsols saltats Pera	

Aquesta imatge la vaig fer del menú escolar que hi havia penjat a la nevera de la sala de mestres de l'escola. Va ser una de les primeres paraules dels seu lèxic particular que vaig descobrir durant les pràctiques. Allà no diuen "mongeta tendra", sinó que diuen "bajoca".

Imatge 2. Vocals obertes i tancades.

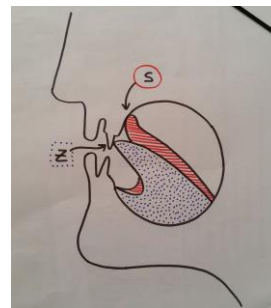
A 3r de primària treballen les vocals obertes i tancades i un dia la mestra em va demanar que els expliqués aquest tema, sense haver-me donat l'oportunitat de preparar-me'l a casa. Em vaig trobar amb què el llibre els demanava que diguessin com eren les vocals destacades en un seguit de paraules. Les van identificar més o menys bé fins que va sortir la paraula ARBRE. L'última lletra de la paraula es considera una neutra en el català que jo parlo, el central. En el seu registre ho pronuncien com una e tancada. Va ser una situació molt complicada fer-los entendre que normativament la considerem neutra, però que ells la fan tancada.

Imatge 3. Situació del castellà a l'escola.

Aquesta imatge representa per a mi la situació del castellà a l'escola. Els alumnes viuen a Espanya on la llengua oficial és el castellà (el mar), però en canvi viuen en un entorn, un poble de Catalunya, on només es parla català (la peixera) en el dia a dia. Entenen el castellà, però estan molt limitats quan el parlen perquè no estan acostumats a utilitzar-lo en cap context habitual i desconeixen una gran part de vocabulari que és molt bàsic.

Imatge 4. Pronunciació en castellà.

Aquesta imatge representa la problemàtica que he trobat que tenen els alumnes de Cicle Mitjà quan pronuncien algunes paraules en llengua castellana. La majoria de sons z (interdental fricatiu sord) els pronuncien com una s (predorsal fricatiu sord). Aquesta problemàtica trobo que està relacionada amb dos factors: el primer és que no estan acostumats a parlar en aquesta llengua, així que no tenen gaires oportunitats per a poder practicar els sons; la segona és que com no tenen gaires referents en castellà en el seu dia a dia, el castellà que estan acostumats a sentir pot provenir d'altres zones on no pronuncien la z. Per exemple, escolten molta música llatino-americana i a les cançons no troben aquest tipus de so, sinó que troben l'altre, el "seseo".

Imatge 5 i 6. Cullereta i cap-gros.

En aquest cas em va sorprendre la polisèmia de la paraula "cullereta". A la zona on està situada l'escola utilitzen la paraula cullereta per anomenar l'estat de la granota abans d'arribar a l'edat adulta. Jo sempre havia pensat que la paraula correcta era "cap-gros" i mai se m'havia acudit pensar que hi podia haver altres maneres d'anomenar-ho. Per això em vaig endur una bona sorpresa quan vam anar d'excursió a un rentador on hi podríem "caçar culleretes".

Imatge 7. Competència Plurilingüe.

Aquesta imatge representa per mi el sentit de la construcció constant de la competència plurilingüe. Quan aprenem alguna cosa tot ha d'encaixar, i quan es tracta d'aprenentatge de llengües és el mateix. Nosaltres som un puzle que conté moltes peces diferents, però totes serveixen per completar-nos i per unir-nos a altres peces. En aquest cas les peces poden representar les llengües que coneixem i que utilitzem. Sempre hem de tenir present que una destacarà sobre les altres, la llengua materna o primera llengua, però les altres ens ajuden a completar la nostra capacitat d'expressar-nos i competència plurilingüe. Com més ric i variat sigui el puzle, millor.

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)**SORTINT DEL TÚNEL**

Quan vaig començar les "Pràctiques II", el meu concepte sobre la construcció de la competència plurilingüe anava molt relacionada amb la interculturalitat o amb la convivència i l'aprenentatge de diferents llengües a l'aula. Haver estat en una zona lingüística diferent de la que he estat vivint sempre m'ha fet adonar-me que hi ha plurilingüisme i varietat dins d'una mateixa llengua.

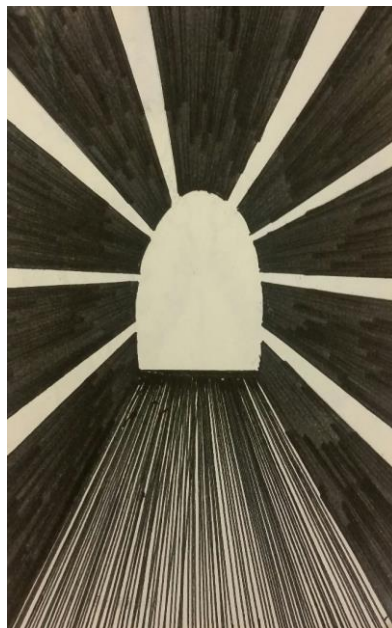
Els diferents registres de català ofereixen moltes possibilitats que desconeixia. Abans pensava que era qüestió d'accents i que la única diferència es troba en com pronunciem unes determinades paraules. En canvi, he descobert un munt de lèxic propi que ha fet enriquir la

meva competència plurilingüe, ja que si volgués el podria utilitzar, o sinó, seria capaç d'entendre el que volen dir altres persones que parlin aquest mateix registre.

Aquesta “sortida del túnel” de relacionar plurilingüisme amb altres llengües i cultures, m’ha fet adonar-me de com ens limita la normativa. Els meus alumnes havien d’aprendre’s la normativa del català central i per ells és molt complicat perquè no la poden aplicar. Si bé la llengua inclou les quatre vessants: oral, escrita, productiva i receptiva; el que he descobert és que on trobem segurament més riquesa és en la parla i la comunicació oral. La dificultat més gran que m’he trobat ha estat haver-los d’ensenyar una normativa dient: “la manera com parleu és correcte, però la normativa diu això...”.

A més, he hagut de desfer mites al meu cap sobre la correcció i la incorrecció. He sentit paraules que a les meves orelles grinyolaven, però les he hagut d’acceptar o fins i tot utilitzar: *maçana* (poma), *espènyer* (empentar), *agitat* (estirat), *prendre* (agafar), i sobretot moltes terminacions de temps verbals conjugats.

Si bé abans ja vivia el plurilingüisme com una riquesa, ara ho veig com una riquesa que ens acostia encara més als que ja tenim a prop i també com una manera de tirar per terra els *inputs* que ens arriben sobre la correcció. L’estandardització i la normativa pretén ser una mesura per “treure les males herbes” i deixar maco un jardí, però que si unifiquem tant acabarà sent una manera de tenir un jardí amb només un tipus de flors.

6) Autoretrat docent: ‘Les llengües i jo com a docent’ (4t del grau)

Quan a primer vam començar amb aquest procés sobre la competència plurilingüe, ho vam fer amb un autoretrat en què se’ns demanava que plasméssim la nostra relació amb les llengües. En aquest cas, i com a final del procés, he decidit fer-lo també a mà per tancar el cicle de la mateixa manera que vam començar.

En aquell primer autoretrat vaig optar (si no recordo malament) per fer un dibuix de cos sencer en què es veiessin les diferents llengües que sabia, ja que volia mostrar com formaven part de mi i com les utilitzava. Aquest cop he decidit afegir altres elements, a part de les llengües, perquè els trobo importants per descriure com projecto el meu futur com a docent.

El primer que m’agradaria comentar és la flor formada per cercles que apareix al front de l’autoretrat. Aquests cercles representen les llengües que actualment conec, domino i les que en un futur puc aprendre. Ara mateix apareix el català com a centre, i al voltant apareixen el castellà, l’anglès i el francès, totes elles pintades. Els colors representen les quatre llengües que ara mateix conec i domino més o menys. Els cercles que apareixen sense pintar són aquelles llengües o varietats que podria arribar a dominar o conèixer en el meu futur com a docent.

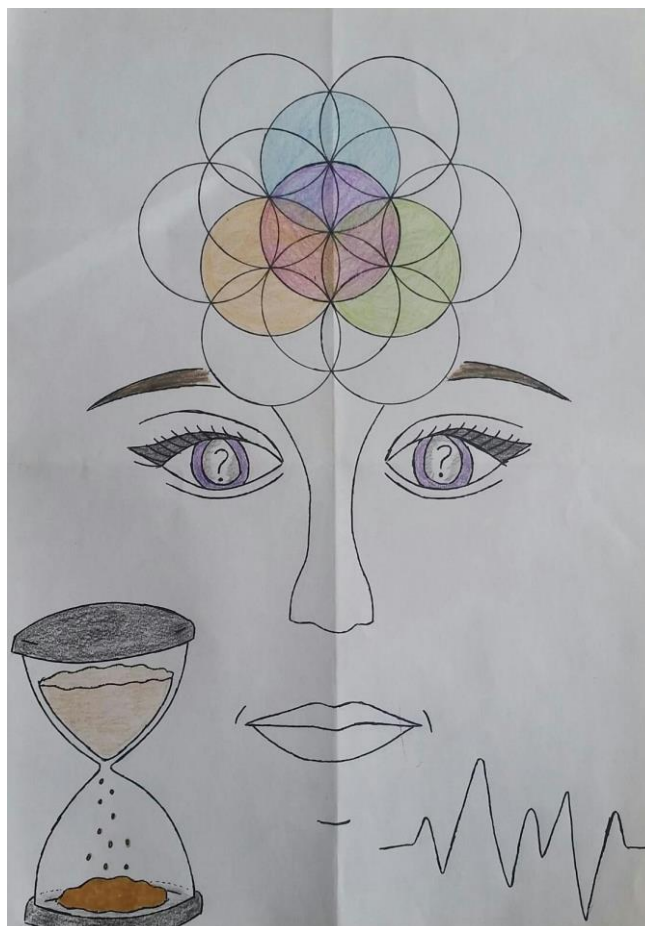
Hem parlat moltes vegades de la diversitat que hi ha a les aules catalanes actualment pel que fa a la quantitat de llengües que hi intervenen si tenim en compte les llengües maternes dels nostres alumnes. És per això que veig com un escenari possible el fet d’arribar a conèixer, encara que sigui només una mica, les llengües que intervindran en la meua aula per tal de poder-me apropar als meus alumnes i a les seves famílies. Cal destacar que els cercles que hi apareixen (pintats o no) estan en contacte amb la resta i que els colors es fonen i barregen per poder mostrar aquesta permeabilitat entre llengües.

Un altre element que voldria destacar són els ulls de l'autoretrat. En els ulls apareixen dos aspectes que per a mi són importants. El primer són els interrogants presents a les pupil·les. Aquests interrogants plasmen els meus dubtes o les meves inseguretats sobre el futur que ha de venir. Tinc bastant assumit (o com a mínim em plantejo) que un cop acabat el grau no serà fàcil trobar feina com a docent, així que l'autoretrat mira de cara al futur, però és un futur incert. L'altre aspecte que apareix als ulls és la part de l'iris pintada de lila. Això simbolitza la meua manera de mirar el món sempre des d'una perspectiva feminista. Aquesta mirada s'aplica a la manera com vull ensenyar les llengües dins de l'aula, com vull que convisquin els alumnes i la meua manera de mirar la vida en general des d'aquesta perspectiva.

A més, a la part inferior esquerra apareix un rellotge de sorra. En aquest rellotge encara hi ha més sorra a la part superior que a la part inferior. Això mostra el camí transcorregut en la meua formació i carrera com a docent. De moment hem fet només una petita part del camí, però aquesta part ha estat útil i sòlida, i és per això que el color és més intens. A la part que encara ha de venir el color és més tènue perquè és incerta i es farà més fosc un cop passi a ser part del trajecte fet.

A la part inferior dreta hi apareix una línia que mostra els diferents moments d'entusiasme respecte a la docència. A vegades no estem motivades perquè veiem les limitacions a les quals ens haurem d'enfrontar, les dificultats que trobarem per poder treballar com nosaltres volem, etc. Tot i això, i malgrat aquests pics, sempre s'acaba remuntant i ens tornem a enamorar de la nostra professió perquè realment hi creiem en la nostra tasca.

Per acabar, comentar la boca de l'autoretrat. La intenció era la de plasmar un mig somriure tranquil. Aquest somriure es deu al fet que tot i les dificultats amb què ens podem trobar confio en la capacitat que tindrem per tirar endavant en la nostra carrera docent, o si finalment ens acabem dedicant a una altra cosa, serà alguna cosa que ens omplirà i ens farà felices i és per això que hem de mantenir la calma i rebre al que vindrà amb tranquil·litat i un somriure.

1) Corpus de dades del Bernat

1) Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

Actualment parlo, escric, escolto i llegeixo en català, castellà i anglès. Personalment m'agradaria perfeccionar el meu nivell d'anglès, ja que crec que és una llengua molt útil degut al nombre de parlants que té i la importància que té en la societat.

A l'hora d'interactuar normalment ho faig en català, ja que bona part del meu entorn també interactua en aquesta llengua. Esporàdicament, també utilitzo el castellà i l'anglès quan la situació em porta a fer-ho.

Per mi saber una llengua significa poder interactuar amb ella, és a dir, ser capaç d'entendre-la i poder comunicar-te. Qualsevol tipus d'interacció i intercanvi d'informació, segons el meu parer, ja es pot considerar saber una llengua. Per saber-la cal tenir les habilitats mínimes per poder comunicar-te, és a dir, dominar les competències comunicatives mínimament.

Una llengua com a tal no es pot ensenyar, el que es pot ensenyar són les habilitats i estratègies necessàries perquè el subjecte més tard les pugui fer servir per comunicar-se. Crec que les activitats que es proposen sobre la llengua a l'escola estan massa basades en les competències gramaticals i sintàctiques. Com ja he dit, saber una llengua és poder comunicar-se i per aprendre s'ha de practicar aquesta comunicació. Potser un altre tipus d'activitats més centrades en la posada en pràctica de la llengua serien més interessants.

En el meu entendre no és possible dominar completament una llengua. Quan parlem de llengua parlem de tots els aspectes que la conformen (gramàtica, sintaxi, dialectes, expressions...) i és totalment impossible conèixer i dominar-los tots.

Personalment penso que hi ha una gran diferència entre parlar la meua L1 (català) i la meua L2 (castellà), tot i que entenc i parlo perfectament les dues. El fet d'haver utilitzat sempre el català en el meu entorn (escola, família, amics...) i l'estima que li tinc fan que quan el parlo senti un sentiment de pertinença molt gran. Aquest fet es produeix per la gran estima que tinc a la cultura catalana, i la llengua és una part d'ella.

Crec que els nens a l'escola també agafen una estima molt gran cap a la llengua que utilitzen més habitualment. El fet d'utilitzar la llengua en l'àmbit familiar és el pes detonant alhora de tenir més afecte sobre ella. Penso que per a ells el fet que la L2 sigui la que ensenyen a l'escola com a L1 fa que la vegin més allunyada i estranya.

Una de les experiències que recordo més sobre la llengua es remunta a quan estudiava primària. A la classe teníem un sac penjat a la paret que anomenàvem el calaix del sastre. En ell hi anàvem posant uns paperets on hi apuntàvem les paraules i expressions que eren desconegudes per a nosaltres i que anaven apareixent al llarg de les classes. Recordo que, de tan en tan, obríem el sac i recordàvem totes les paraules noves que havíem après i ens fèiem un fart de riure.

Al llarg de la meua vida la meua relació amb les llengües ha anat evolucionant cap a una idea de que com més coneixement, millor. Sóc dels que penso que com més llengües puguem dominar millor per un mateix, més diversitat tindràs.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. Les llengües que coneix i utilitza [1], i les seves habilitats comunicatives [2]

2. Desig de futur: millorar el nivell d'anglès [3].

Actualment parlo, escric, escolto i llegeixo [2] en català, castellà i anglès [1]. Personalment m'agradaria perfeccionar el meu nivell d'anglès, ja que crec que és una llengua molt útil degut al nombre de parlants que té i la importància que té en la societat [3].

A l'hora d'interactuar normalment ho faig en català [1], ja que bona part del meu entorn també interactua en aquesta llengua. Esporàdicament, també utilitzo el castellà i l'anglès [1] quan la situació em porta a fer-ho [2].

3. El significat de saber una llengua [1] i les seves implicacions [2]

Per mi saber una llengua significa poder interactuar amb ella, és a dir, ser capaç de entendre-la i poder comunicar-te. Qualsevol tipus d'interacció i intercanvi d'informació, segons el meu parer, ja es pot considerar saber una llengua [1]. Per saber-la cal tenir les habilitats mínimes per poder comunicar-te, és a dir, dominar les competències comunicatives mínimament [2].

4. El tractament de les llengües a l'escola [1] i les activitats d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües [2]

Una llengua com a tal no es pot ensenyar, el que es pot ensenyar són les habilitats i estratègies necessàries perquè el subjecte més tard les pugui fer servir per comunicar-se [1]. Crec que les activitats que es proposen sobre la llengua a l'escola estan massa basades en les competències gramaticals i sintàctiques. Com ja he dit, saber una llengua és poder comunicar-se i per aprendre s'ha de practicar aquesta comunicació. Potser un altre tipus d'activitats més centrades en la posada en pràctica de la llengua serien més interessants [2].

5. La impossibilitat de *dominar* una llengua

En el meu entendre no és possible dominar completament una llengua. Quan parlem de llengua parlem de tots els aspectes que la conformen (gramàtica, sintaxi, dialectes, expressions...) i és totalment impossible conèixer i dominar-los tots.

6. Les diferències entre l'ús de la L1 i la L2: des de la dimensió personal [1] i des del punt de vista d'un infant d'educació primària [2]

7. Àmbits d'ús del català [3]

8. Relacions entre la llengua, la cultura i la identitat [4]

Personalment penso que hi ha una gran diferència entre parlar la meua L1 (català) i la meua L2 (castellà), tot i que entenc i parlo perfectament les dues [1]. El fet d'haver utilitzat sempre el català en el meu entorn (escola, família, amics...) [3] i l'estima que li tinc fan que quan el parlo senti un sentiment de pertinença molt gran. Aquest fet es produeix per la gran estima que tinc a la cultura catalana, i la llengua és una part d'ella [4].

Crec que els nens a l'escola també agafen una estima molt gran cap a la llengua que utilitzen més habitualment [2]. El fet d'utilitzar la llengua en l'àmbit familiar [3] és el pes detonant alhora de tenir més afecte sobre ella [4]. Penso que per a ells el fet que la L2 sigui la que ensenyen a l'escola com a L1 fa que la vegin més allunyada i estranya [2].

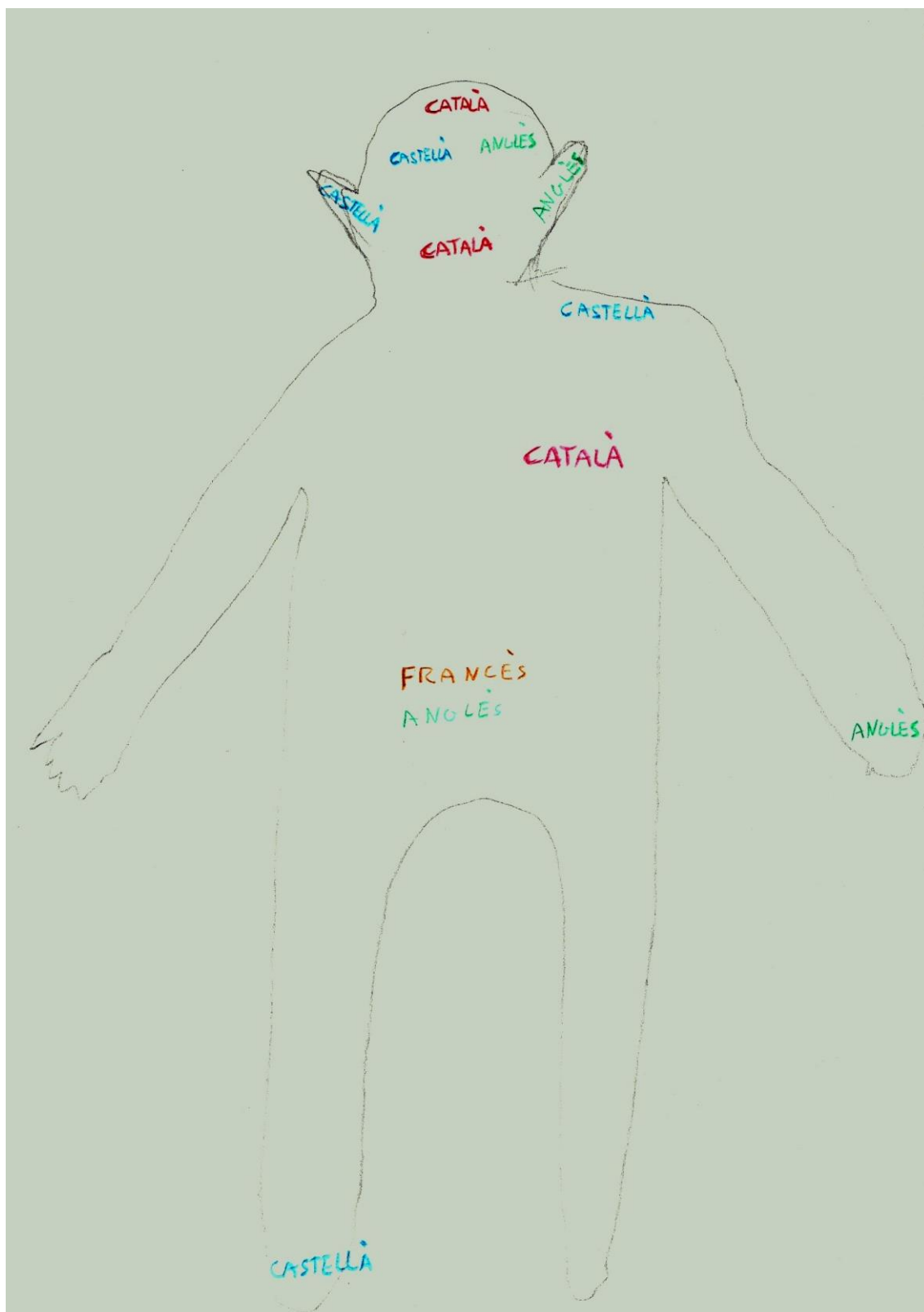
9. Una experiència significativa de la construcció del repertori lingüístic

Una de les experiències que recordo més sobre la llengua es remunta a quan estudiava primària. A la classe teníem un sac penjat a la paret que anomenàvem el calaix del sastre. En ell hi anàvem posant uns paperets on hi apuntàvem les paraules i expressions que eren desconegudes per a nosaltres i que anaven apareixent al llarg de les classes. Recordo que, de tan en tan, obríem el sac i recordàvem totes les paraules noves que havíem après i ens fèiem un fart de riure.

10. Valoració del subjecte sobre l'evolució de la seva relació amb les llengües

Al llarg de la meua vida la meua relació amb les llengües ha anat evolucionant cap a una idea de que com més coneixement, millor. Sóc dels que penso que com més llengües puguem dominar millor per un mateix, més diversitat tindrà.

2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

Em primer lloc, he posat la llengua catalana al cor, al cap i a la boca. El motiu és perquè és la llengua amb la qual penso, parlo i em sento viva. El fet d'haver-la dibuixat al cor és molt important per mi ja que si no ens estíem nosaltres mateixos la nostra llengua no ho farà ningú. El fet de que el color escollit sigui el vermell és en memòria a les quatre barres.

Seguidament, he dibuixat el castellà als ulls, les orelles, les espatlles i el peu. El dibuix de les orelles i els ulls és deu al fet de que al no ser la meua llengua habitual, en alguns casos i alguns amb què podes (dialectes) has de tenir aquest sentit ben atent. El dibuix de les espatlles és perquè nosaltres i sobretot als nostres pares, avis... hem hagut de suportar el pes d'aquesta llengua per davant de la nostra (censura, segregació, discriminació...). El dibuix del peu és deu més a un fet cultural i sentimental i és que a vegades et vénen ganes de "xutar" el país veï que veus les postures d'algunes persones envers la nostra cultura i la nostra nació. He triat el color blau simplement per tenir un color qualsevol.

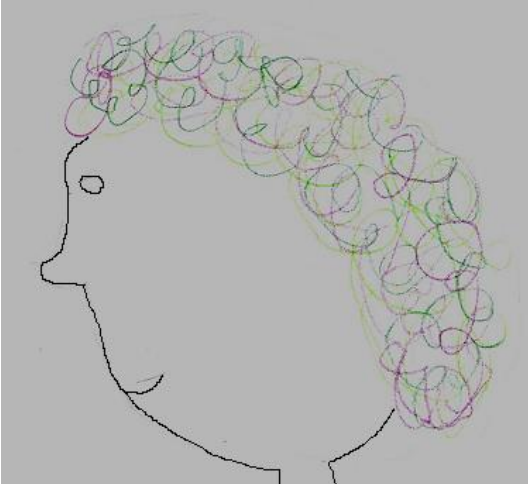
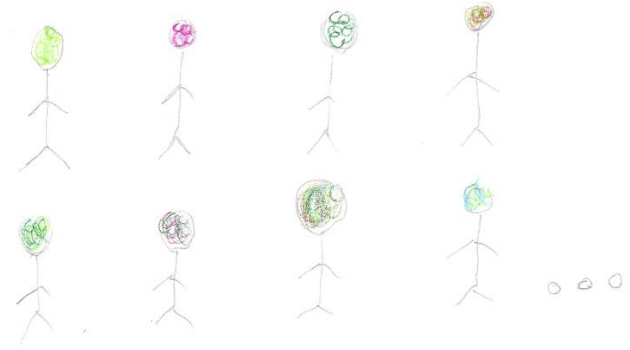
L'anglès l'he situat als ulls, les orelles, les mans i la panxa. El dibuix dels ulls, orelles i mans és perquè és una llengua que no acaba de dominar i que l'utilitza la vista i l'audició han d'estar ben atents per poder entendre les coses. Així mateix, les mans i el cos en general omica molt bé per poder utilitzar la comunicació no verbal per fer-te entendre. El dibuix de la panxa està

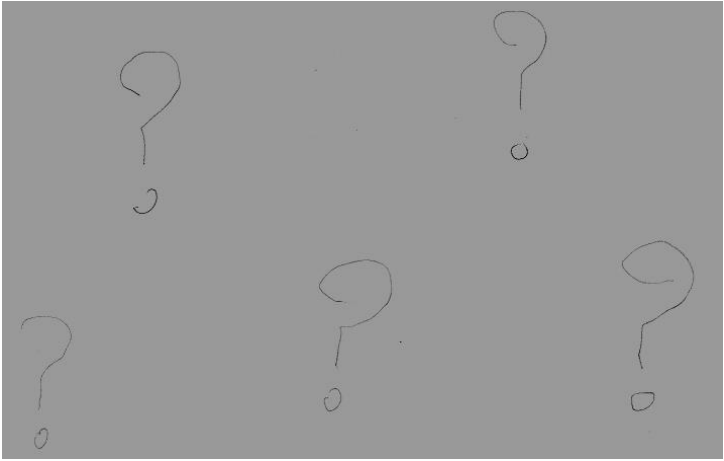
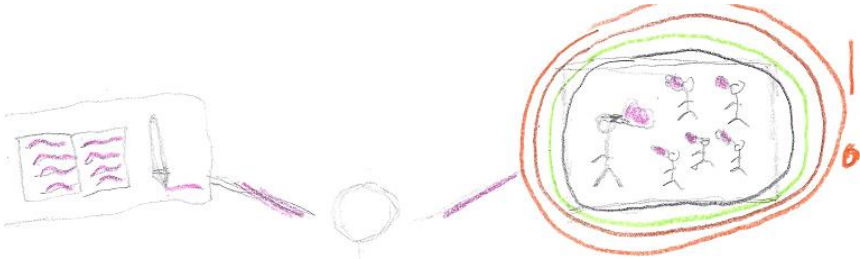
relacionat amb les pessigolles que em veia aquesta llengua. No podria molt poder dominar-la totalment i viure durant un temps a algun país on es parli. He escollit el color verd perquè és el meu preferit i posa èmfasi a l'afinitat que tinc amb aquesta llengua.

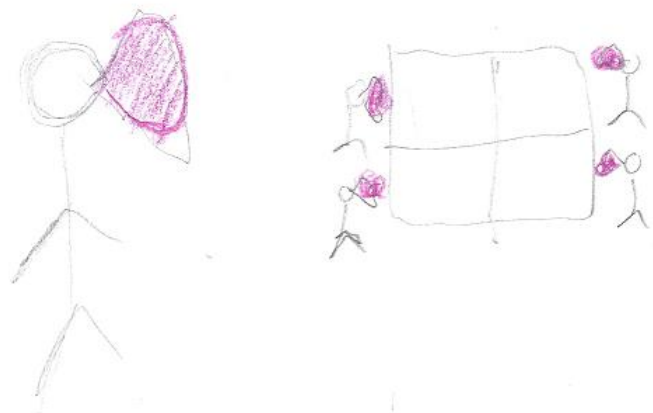
Finalment, he posat el francès amb marró a la panxa perquè és una llengua que vaig cursar de manera molt simple i inicial a la secundària. La penso com una llengua que tinc en segon pla per si mai m'interessa. El color marró no és deu a cap fet en concret.

3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		Per mi saber o conèixer una llengua val dir conèixer interpretar-la en tots els sentits. Et fa falta el cap, per poder pensar en aquella llengua; les orelles, per poder sentir i entendre-la; la boca, per poder parlar-hi; els ulls, per interpretar-la; la gesticulació, per poder expressar-se o per poder, a més, saber aprendre una llengua és un gran aprenentatge En resum, saber una llengua implica dominar un gran conjunt de factors.

TÍTOL	EL CAP D'UNA PERSONA QUE CONEIX MÉS D'UNA LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Cada color representa una llengua diferent. He posat dos colors ben diferenciats (lila - verd) perquè hi han llengües que són totalment diferents i dos colors semblants (verd fosc - verd clar) per fer el simil amb dos llengües semblants semblants. He intentat interpretar-les entrellosades entre elles i integrades, ja que quan comences una llengua (en tots els aspectes) passen a formar part de tu.
TÍTOL	EL PLURILINGÜISME A L'ESCOLA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Amb aquest dibuix intento representar la quantitat de situacions diferents de plurilingüisme que et pots trobar en una escola. Cada color representa una llengua i intento representar les múltiples combinacions que podem trobar.

TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Crec que el concepte de llengua és molt complex, ja que engloba molts aspectes diferents. Per una banda inclou els aspectes tècnics, però també hem de tenir en compte els aspectes culturals, sentimentals... No sé m'ha aconseguit cap dibuix per interpretar el concepte.
TÍTOL	APRENDRE LLENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Per mi aprendre una llengua significa vol dir aprendre la teoria (gramàtica, sintàctica...) i posar-la en pràctica interactuant amb la gent. Crec que aquesta interacció serà el que realment ens permetrà aprendre aprendre, ja que crec que la millor forma d'aprendre consisteix en posar en pràctica situacions reals.

TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		Per mi la millor forma d'ensenyar llengua és parlant-la, tenint els conceptes tècnics mínims ben apresos. El meu dibuix representa el professor parlant en la llengua que vol ensenyar, però també és molt important que els discent alumnes ho parlino.

4) Focus grup i textos reflexius pre– i post– focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

- Família → EL MÉS IMPORTANT → Marca la llengua d'ús habitual (primària).
- Societat → Punt d'inflexió.
- Escola → Aprenentatge, domini i perfeccionament.

Focus grup:

Jo crec que el que marca la teva llengua és la família, no? La família és el que et marca, el que et [bueno] jo li he dit *llengua primària*, no sé tampoc com dir-ho...

[Bueno] és la llengua | jo crec que la família et marca la llengua en comú, la llengua que tu faràs servir llavors per| Clar si tu vius en un poble com jo, [pues] la societat pràcticament tota parla català, no? És la llengua familiar, és la llengua de l'escola. Per tant, és molt difícil. Però, en canvi, aquí a Barcelona, [bueno] no sé jo pel que veig [la gent parla castellà molt, però perquè la societat parla en castellà en general, en general.

És això en teoria la societat és és la mateixa, però lingüísticament aquí ((Barcelona)) ens trobem que si vius a una zona:: [bueno] la societat és diferent lingüísticament parlant. Encara que tu parlis català a casa teva i així, el fet d'estar a Barcelona o d'estar a un lloc així estaràs molt més en contacte amb el castellà.

No, sí evidentment però::

Text reflexiu posterior:

- Depèn del lloc on vius (l'ús del català i el castellà al poble o a la ciutat-Barcelona).
- Context i entorn.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

- SUBJECTE PLURILINGÜE → RIC CULTURALMENT.
- Relacions entre llengües.
- Capacitat d'adaptar-se a diferents situacions.

Focus grup:

Val. [E::mm] doncs a *viam* si em podeu dir (rialles generals) [bueno] és una mica el dibuix que vam fer ((narratives visuals del novembre del 2015)), no? A la:: a l'altra trobada, no? Com creieu que és una persona plurilingüe? Com representàrieu el seu cap? Com creieu que van els seus mecanismes? Quines característiques ha de tenir una persona plurilingüe? Parlar una mica sobre això.

Però diuen que costa més, no? Hi ha estudis fets i històries d'aquestes.

Que com més gran ets, més dificultats tens per aprendre.

[Bueno] jo crec que així:: el plurilingüisme, jo crec que s'estableix relació en qualsevol situació, en qualsevol llengua que vulguis aprendre o qualsevol... s'estableix relació inevitablement amb la teva llengua d'ús habitual. Abans de parlar penses com ho diries en [bueno] com ho diries en català o castellà | i llavors penses com ho traduiries. Jo crec que és un sistema que fas servir,

que són dècimes de segon, |eh::|! Que no ho fas ni conscientment, però crec que es fa servir, que es fa servir sempre i que tenim una sort nosaltres. Som una societat “plurilingüista” per norma, no hi ha ningú\ |bueno| poca gent que no ho sigui:: És una sort això.

Text reflexiu posterior:

- Relacions amb la llengua materna.
- Moltes sortides.

Tema 3. El plurilingüisme escolar: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contexts d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

- Fet complex i difícil d'afrontar.
- Actitud.
- Moltes situacions de plurilingüisme.
- Ment oberta i comprensiva.
- Exemples pràctics.

Focus grup:

Jo no. Jo vaig trobar-me tot, quasi tot eren immigrants els meus. Llavors...

Sí. Era Barcelona.

Era Camp de l'Arpa. Per allà, em sembla que és Sant Martí, no?

!:: si no, si no parlaven català a l'escola, entre ells parlaven tots en castellà. Alguna excepció hi era, però:: Era molt fort, perquè parlaven més o menys en català, no? amb bastants molts castellanismes i moltes expressions... i el professor fins i tot no crec que ell fos catalanoparlant de de de d'això, però:: parlava bé. !:: era sonava la sirena i feien com un *canvi de xip* i feien: |brup|! i es posaven a parlar en castellà. És a dir, a dins de l'aula sonava la sirena i ells ja feien com un *canvi de xip* que ja podien com tornar a parlar en castellà. Era una mica així. Tots el parlen |eh::|però:: tots el parlaven més o menys, però |bueno|\ més bé o més malament... I feien també, era interessant perquè feien algunes assignatures, algunes assignatures les fan en anglès ara.

La plàstica, la:: començaven a introduir coses en anglès. És com el que dius tu, el vocabulari en anglès que poden fer servir a l'escola:: a més, tal i com estem ara, si tu vas al metge i t'has fet mal al colze, val més que sàpigues expressar-te i respondre on t'has fet mal perquè si::, si vols buscar la paraula colze, agafes el mòbil i dius: “traduir colze” i ja ho sabràs dir. Per tant, el més important és que es trobin en situacions reals. Bàsicament, això.

|Ui::|! que això si que no:: és que hi ha tant de tot... jo tenia de tot, |eh::|! Jo tenia armeni...

No.

No, jo no ho vaig veure gaire \.

Català i castellà. I era molt curiós, eh! Perquè, fins i tot a la classe, entre ells, es parlaven en castellà però si havien de dir alguna cosa en veu alta, la deien en català, encara que fos per tota la classe i entre ells igualment es parlessin en castellà. Quan ho havien de dir en veu alta ho deien en català.

Sí, sí sí. Jo crec que sort que allà van a l'escola i parlen en català, perquè si no no el sabrien. Clar és una mica el cas contrari que tu has trobat a l'altre lloc ((en referència a l'explicació de la Clara)). Sí, si.

Text reflexiu posterior:

- Depèn molt de l'entorn i de l'actitud.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

Text reflexiu previ:

- No és imprescindible.
- Ajudarà a l'aprenentatge de l'altra llengua.
- Establir relacions entre llengües.

Focus grup:

Sí, no és imprescindible.

Sí, però jo crec que això té coses bones| però també té coses dolentes, no? Perquè, per exemple, també és que m'ha vingut un cas que és amb l'anglès preguntes amb el subjecte darrera d'això, sempre [bueno] jo almenys sempre que he de preguntar en anglès sempre la dic com la diria en català i llavors dic *a no, no! que va a l'inrevés!* I ho torno a dir, saps? (rialles generals) Dic: *sorry, sorry!* Però que t'entenen, eh! igualment. Encara que diguis el subjecte diferent, t'entenen igual, eh! però tu saps que ho has dit malament ((consciència lingüística, reflexió metalingüística)).

[S- Sí, [bueno] això de comunicar jo també ho veig perquè és com que comencen amb el Marc de Referència no sé:: dels idiomes l'A1, l'A2, el B1 o el que sigui, però que realment tu vas a un nivell B2 i tens 40.000 nivells diferents! Potser n'hi ha un que parla molt bé i que l'ha posat aquí perquè parla molt bé, però després d'escriptura no en té ni idea. O al revés | potser n'hi ha un que escriu molt bé però de parlar no en sap.]

B- Sí.

[Bueno] jo crec que si en domines una, tenir un patró, tenir una referència, sempre va bé. És com la teva referència, d'una que saps que la domines i llavors ja a partir d'aquella [pues] estableixes relacions i ja::

No sé, no sé.

Sí, depèn el que entenguis per dominar.

Jo crec que dominar una llengua no vol dir saber totes les paraules. Jo crec.

És a dir, si no saps una cosa, agafes el diccionari i la busques. Per això l'ha inventat (rialles generals). Si no, no existiria el diccionari. No sé:: Dominar una llengua vol dir totes els registres i àmbits possibles, saber-te...

Sí.

No. Jo el que he vist és que l'anglès l'aprenen igual com el vam aprendre nosaltres. A part de que ho introdueixen a algunes altres assignatures que sí que és útil ((en referència al CLIC)), però que en realitat parlen en català a les altres assignatures (rialles generals). El *profe* és l'únic que parla en anglès. [Bueno] que ja és algo, [eh]! però jo crec que s'està intentant canviar, però no no s'aconsegueix.

És que, per exemple, ara segurament els nens aprenen més mirant-se el capítol de "Juego de Tronos", que se'l miraran en anglès, i sabran paraules com cavaller i històries d'aquestes, que no treballant en el vocabulari de l'escola, que no pas el que puguin treballar.

Crec que la societat en això sí que:: [bueno] sobretot a les noves tecnologies hi ha amb d'anglès. Hi ha molt d'anglès i els nens ho veuen i:: crec que si s'aconseguís trobar un mecanisme per enllaçar tot això amb l'ensenyament d'una llengua doncs podria ser molt útil, perquè són coses que els hi interessin als nens, en general.

Text reflexiu posterior:

- AJUDA.
- NO ÉS IMPRESCINDIBLE.

5. La *utilitat* de les llengües.

Text reflexiu previ:

Útils per a tot → comunicar-se → bàsic per viure en societat.

Focus grup:

[Bueno] jo he posat bàsicament que crec que és bàsic, [bueno] que serveix per tot una llengua, per comunicar-se, per rebre o per transmetre informació. És el mitjà pel qual ho fem. [Bueno] és que és bàsic. Tot el dia llegint, estem parlant, estem mirant, estem escoltant.

No::, [bueno] jo crec que totes les llengües tenen tenen la seva utilitat. Llavors, [pues] hi ha situacions que es considera per la societat que les llengües són més útils o menys útils, o que n'hi ha que haurien d'existir, n'hi ha que no haurien d'existir... Però tota llengua té utilitat. Si hi és, és per alguna cosa.

Text reflexiu posterior:

- Paper de les llengües a la societat.
- Totes són importants.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.

Text reflexiu previ:

- Llengua → símbol d'identitat.
- Cultura: pot anar lligada a una llengua o no.
- Repressió?

Focus grup:

[Bueno] jo crec que estem, que vivim a un lloc que la llengua s'ha convertit en un símbol d'identitat i això és perquè els nostres pares ens van inculcar, perquè ells són producte d'un intent de repressió que es va fer a la llengua, [bueno] en el nostre cas en concret [eh::] almenys. Van intentar [bueno] destruir una llengua:: doncs la generació dels nostres pares, avis van lluitar per defensar-la i això ha produït que es convertís en un símbol d'identitat. Almenys en el nostre cas, perquè crec és un cas bastant concret en el qual va molt lligat cultura amb nació amb llengua, tot va molt lligat. També et pots trobar casos que la llengua no sigui un tret d'identitat, és a dir, que la llengua no sigui vehicular, diguéssim, que es parli una llengua comuna que no sigui pròpia d'una zona. Però en el nostre cas crec que sí que va molt lligat una cosa amb l'altra.

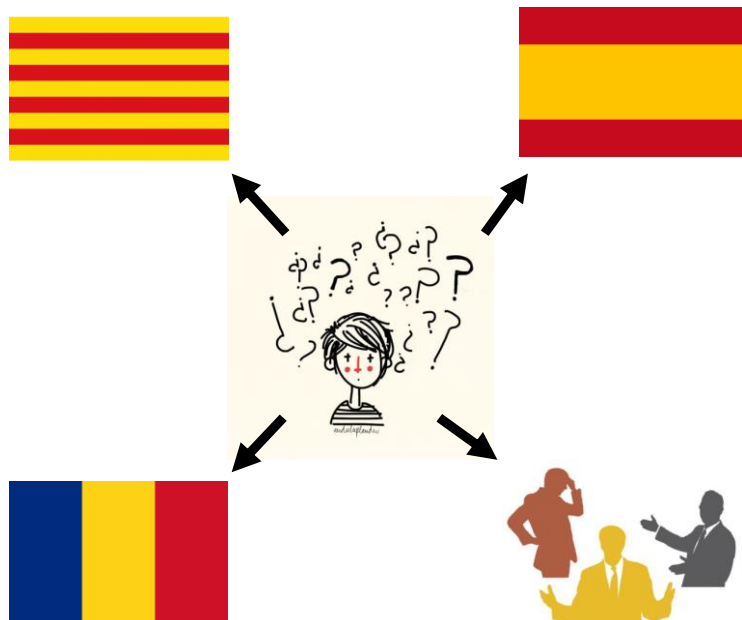
Jo ja no me'n recordo:: (rialles).

Text reflexiu posterior:

- LLENGUA = IDENTITAT

5) Cartografia lingüística (3r del grau)

COMPETÈNCIA PLURILINGÜE

Narrativa de durant les pràctiques (febrer)

El cas que mostro a continuació és el d'un alumne nouvingut de Romania al qual he fet classe durant aquest període de pràctiques. Aquest alumne té molts problemes d'aprenentatge, ja que va ser escolaritzat molt tard i no està clar que pugui tenir alguna dificultat afegida. Cal afegir, que a la classe no hi ha cap més alumne procedent de Romania fet que encara dificulta més la comunicació amb ell.

La imatge intenta mostrar la situació d'aquest alumne i les maneres que tenen els professors, els altres alumnes i ell mateix per comunicar-se. Així doncs trobem casos en què s'usa el català, altres el castellà, en alguns casos es busca algun altre alumne de l'escola que sàpiga romanès i finalment també es fa servir molt el llenguatge no verbal mitjançant gestos.

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)

TOTS AL MATEIX COMPÀS

Durant la meua experiència a l'escola he pogut trobar-me en situacions molt variades en què es veia afectada la competència plurilingüe i m'ha fet pensar en una comparació amb una

orquestra musical on hi ha molts elements diferents implicats creant un mateix resultat i regulats en aquest cas per un director. Parlaré en el text com si els diferents tipus d'instruments fossin les diferents formes de plurilingüisme que es troben a l'escola, com si l'obra fos la situació o context educatiu en què trobem l'ús de la competència i com si el director fossin els docents.

Pel que he observat la competència plurilingüe es veu afectada d'una manera molt pràctica, és a dir, que cada situació requereix d'una actuació pràctica que en molts casos ha de ser immediata. És molt important saber que cada instrument diferent té la seva importància en un moment o altre de l'obra i que tots han de ser capaços d'adaptar-se quan són els altres instruments els protagonistes. Només quan cada instrument sap quin és el seu paper en cada moment, s'aconsegueix el resultat ideal.

El desenvolupament de la competència plurilingüe és una feina de tots, i tots els elements que hi intervenen han d'estar en harmonia per tal de que sonin com un de sol. I en aquest punt entra el paper del director, ja que ha de ser capaç de que tots els músics que participin sonin com un de sol creant un resultat que sigui beneficiós per a tothom.

6) Autoretrat docent 'Les llengües i jo com a docent' (4t del grau)

Al llarg d'aquests anys considero que he pogut reflexionar i prendre consciència del meu bagatge i repertori lingüístic, fet essencial per promoure i permetre el desenvolupament de la competència plurilingüe i pluricultural de l'alumnat. Considero que si el propi mestre no és conscient de la pròpia competència plurilingüe, possiblement no serà capaç del seu foment.

Partint de la base que som una societat plurilingüe, crec que hem de respectar en tot moment a tots els alumnes, famílies i companys de feina (origen, llengua, cultura, costums, ideologia, etc.), per tal de vetllar una bona convivència i adaptació. Davant d'un alumnat nouvingut, és interessant donar-li veu i importància al coneixement tant de la seva cultura, com dels trets característics de la seva llengua i, d'aquesta manera, permetre que comparteixi i expressi la seva identitat.

Com a mestre a Catalunya utilitzaré el català, llengua vehicular. Tanmateix, com ja he comentat, és important donar visibilitat a les altres llengües i cultures (tant dels infants nouvinguts com d'aquells que tinguin una llengua materna diferent al català). L'alumnat ha de tenir el desig de saber i aprendre el català, i això no és possible si no li veu cap importància ni tampoc si no percep que la seva llengua és respectada i valorada.

Aquest respecte i aquesta mirada permeten que els nouvinguts i els infants amb una llengua materna diferent a la llengua vehicular (català) vagin construint la seva competència plurilingüe sense cap impediment ni por i, així mateix, es vagin enriquint personalment aprenent i utilitzant la pròpia llengua i d'altres. S'ha d'impedir el rebuig de la facilitat de poder adquirir una nova llengua al propi repertori lingüístic.

És per aquest motiu que també estic a favor i veig amb bons ulls l'aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres (CLIL), per tal d'establir un escenari d'immersió lingüística més real i significatiu. Però, en aquest cas, quina llengua és millor escollir? El castellà, l'anglès o el francès? I per què no una altra llengua? Davant del meu interès i la meva posició a favor a

d'aquest tipus d'ensenyament em qüestiono i tinc els meus dubtes en quina llengua escollir i quina no. Crec que tot depèn tant del context escolar amb el qual ens trobem i els recursos, com de la tipologia d'alumnat.

Com a matís, vull explicar una experiència viscuda recentment a Linz. Vam visitar una escola pública que dona l'oportunitat de poder aprendre la pròpia llengua (turc, àrab, albanès, bosnià, croat i serbi) i, d'aquesta manera, no oblidar-la: *Aprendre alhora la llengua del país d'origen i del nou país d'arribada comporta la mateixa dificultat i més enriquiment.*

El paral·lelisme del *collage* (narrativa visual) al llarg del text es pot anar interpretant, però principalment representa el transcurs personal del desenvolupament de la competència plurilingüe. El cel "tapat" i "negre" mostra l'estadi de no haver-se parat mai a pensar ni reflexionar en la biografia lingüística; la imatge del mig és el procés de reflexió (interès per noves llengües, cultures, primer contacte amb noves llengües...); i la del cel pràcticament clar representa que un mateix ja ha reflexionat i ha pres consciència i, per tant, és capaç d'entendre, valorar i respectar totes les llengües i cultures (però segueix havent algun núvol per recordar que aquesta reflexió ha d'anar-se "reciclant").

No només existeix una llengua. Totes són importants, s'han d'acceptar i no rebutjar perquè al cap i a la fi en qualsevol context utilitzem les llengües per interaccionar amb els altres.

2) Corpus de dades de la Clara

1) Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

La meua llengua materna i paterna ha sigut sempre el castellà, tot i que el català sempre l'he parlat amb els meus amics, la meua parella i a l'escola, i té una gran importància en la trajectòria de la meua vida. Per tant, puc dir que les llengües que jo conec, parlo, llegeixo, escric i escolto amb seguretat són el castellà i el català. No obstant això, l'anglès no el domino gaire i és un fet que em preocupa ja que si no aconseguixo el nivell que em demana la universitat, no podré obtenir la carrera, m'agradaria aprendre'l juntament amb l'italià i el francès.

Saber una llengua per mi és com la clau de l'èxit, ja que comporta, a part d'aplicar tot el conjunt de normes, saber comunicar-te i expressar-te amb les persones que desitges. Entendre i fer-te entendre per a mi és un fet curiós, ja que sovint, trobar les paraules adequades a cada situació i context és complicat.

No pots saber una llengua si no tens interès en ella. Molts cops les persones tenim un cert rebuig a segons quines llengües perquè ens han imposat aprendre-les per obligació, com per exemple, en el meu cas l'anglès, en conseqüència, ens costa més saber d'elles. Quan parlo d'interès vull dir, llegir, intentar escriure, escoltar cançons o veure pel·lícules en el idioma que volem aprendre. Tot i això, considero que no és possible dominar una llengua perquè aquestes tenen una història que no sempre en som conscients i tenen molts aspectes que segurament no dominem. Per tant, penso que una llengua és un camp molt ampli i no podem abastar tot el que ella és per sí mateixa.

Una llengua es pot ensenyar però no en tota la seva totalitat. Evidentment, que a l'escola aprenem algunes normes de les llengües, aprenem a comunicar-nos però els professors no poden ensenyar totalment una llengua perquè ni ells mateixos tenen tots els coneixements sobre aquesta. Tot i això, admiro molt la feina dels professors en les etapes d'infantil i primària, ja que són clau per aprendre i saber desenvolupar-se en unes llengües determinades.

Quan parles en la teua llengua materna et sents més segur, saps que et podràs expressar millor davant de qualsevol situació i així faràs que els altres et comprenguin millor. En el meu cas, el català no és la meua llengua materna, però l'he fet meua i fins i tot a vegades m'expresso millor en aquesta llengua que en la materna. En canvi, si intento parlar en anglès, em costa, no sé expressar-me bé i els altres no m'entenen, per això, sento una sensació d'incomoditat al parlar aquesta llengua. Quan intento posar-me en el lloc dels alumnes de primària, passa el mateix, a casa practiquen diàriament la seva llengua materna i quan intenten comunicar-se en la L2 els hi costa més i senten incomoditat. Tot i que crec que per molts alumnes saber comunicar-se en diferents llengües és tot un repte, encara que a casa només parlin la materna, estic segura que volen poder comunicar-se amb els seus companys que parlen altres diferent a la seva.

En conclusió, m'agradaria esmentar que la meua relació amb les llengües no ha sigut gaire complexa ja que s'ha basat primerament en el castellà i després en el català. Ara per ara, sé les dues llengües per igual i considero que em sé comunicar i escriure amb fluïdesa en els dos idiomes.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. Les llengües del repertori lingüístic del subjecte. Subtemes:

- 1.1. Els àmbits d'ús, les habilitats i els vincles amb la L1 i la L2.
- 1.2. La seva relació i destreses en anglès.
- 1.3. Les llengües que li agradaria aprendre.

La meua llengua materna i paterna ha sigut sempre el castellà, tot i que el català sempre l'he parlat amb els meus amics, la meua parella i a l'escola, i té una gran importància en la trajectòria de la meua vida. Per tant, puc dir que les llengües que jo conec, parlo, llegeixo, escric i escolto amb seguretat són el castellà i el català [1]. No obstant això, l'anglès no el domino gaire i és un fet que em preocupa ja que si no aconseguixo el nivell que em demana la universitat, no podré obtenir la carrera [2], m'agradaria aprendre'l juntament amb l'italià i el francès [3].

2. El significat i l'interès per saber una llengua

2.1. Una experiència personal vinculada a l'aprenentatge per obligació de l'anglès.

Saber una llengua per mi és com la clau de l'èxit, ja que comporta, a part d'aplicar tot el conjunt de normes, saber comunicar-te i expressar-te amb les persones que desitges. Entendre i fer-te entendre per a mi és un fet curiós, ja que sovint, trobar les paraules adequades a cada situació i context és complicat.

No pots saber una llengua si no tens interès en ella. Molts cops les persones tenim un cert rebuig a segons quines llengües perquè ens han imposat aprendre-les per obligació, com per exemple, en el meu cas l'anglès, en conseqüència, ens costa més saber d'elles [2]. Quan parlo d'interès vull dir, llegir, intentar escriure, escoltar cançons o veure pel·lícules en el idioma que volem aprendre [1].

3. La impossibilitat de *dominar* una llengua.

3.1. El concepte de llengua i la seva dimensió múltiple.

Tot i això, considero que no és possible dominar una llengua perquè aquestes tenen una història que no sempre en som conscients i tenen molts aspectes que segurament no dominem [1]. Per tant, penso que una llengua és un camp molt ampli i no podem abastar tot el que ella és per sí mateixa [2].

4. La impossibilitat d'ensenyar totalment una llengua.

4.1. El paper del professorat en l'ensenyament de llengües.

Una llengua es pot ensenyar però no en tota la seva totalitat. Evidentment, que a l'escola aprenem algunes normes de les llengües, aprenem a comunicar-nos però els professors no poden ensenyar totalment una llengua perquè ni ells mateixos tenen tots els coneixements sobre aquesta [1]. Tot i això, admiro molt la feina dels professors en les etapes d'infantil i primària, ja que són clau per aprendre i saber desenvolupar-se en unes llengües determinades [2].

5. Les diferències pel que fa a les destreses i les actituds vers l'aprenentatge de la L1, L2 i LE. Subtemes:

5.1. Les competències en L1 i L2.

5.2. Les habilitats en anglès i les actituds i sensacions vers l'aprenentatge d'aquesta LE.

5.3. Les diferències de relació amb la L1 i L2 des del punt de vista de l'alumnat de primària.

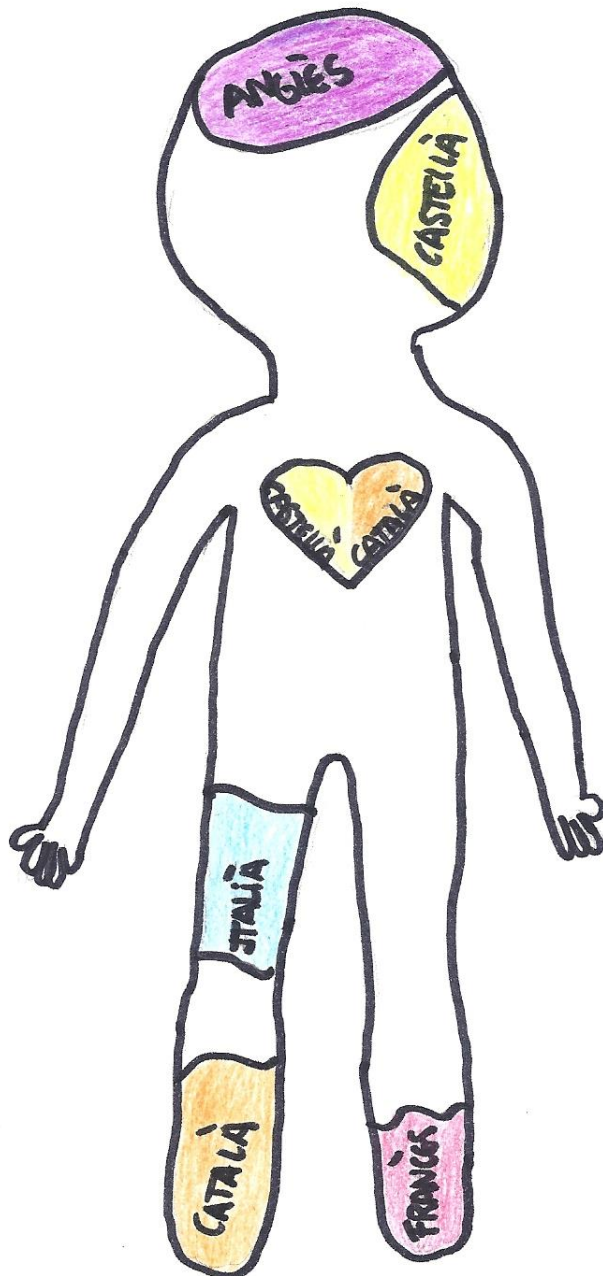
Quan parles en la teua llengua materna et sents més segur, saps que et podràs expressar millor davant de qualsevol situació i així faràs que els altres et compreguin millor. En el meu cas, el català no és la meua llengua materna, però l'he fet meua i fins i tot a vegades m'expresso millor en aquesta llengua que en la materna [1]. En canvi, si intento parlar en anglès, em costa, no sé expressar-me bé i els altres no m'entenen, per això, sento una sensació d'incomoditat al parlar aquesta llengua [2]. Quan intento posar-me en el lloc dels

alumnes de primària, passa el mateix, a casa practiquen diàriament la seva llengua materna i quan intenten comunicar-se en la L2 els hi costa més i senten incomoditat. Tot i que crec que per molts alumnes saber comunicar-se en diferents llengües és tot un repte, encara que a casa només parlin la materna, estic segura que volen poder comunicar-se amb els seus companys que parlen altres diferent a la seva [3].

6. Valoració i evolució de la relació del subjecte amb la L1 i L2.

En conclusió, m'agradaria esmentar que la meua relació amb les llengües no ha sigut gaire complexa ja que s'ha basat primerament en el castellà i després en el català. Ara per ara, sé les dues llengües per igual i considero que em sé comunicar i escriure amb fluïdesa en els dos idiomes.

2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

Començarem per dalt, represento l'anglès en el meu cap perquè és la llengua que em costa més i la que he de pensar més a l'hora de comunicar-me. Per tant, necessito més capacitat mental per tenir fluïdesa.

El castellà està a una banda del cap perquè jo normalment, penso en castellà. Després tinc una claua divisió en el cor de castellà i català. Aquesta situació es deu a que el castellà és la meua llengua materna i paterna i és la que faig servir amb tota la meua família. I el català, que gràcies a la meua parella, la seva família i el meu entorn amb d'amistats em s'ha desenvolupat amb fluïdesa en aquesta. També cal afegir, que la meua educació a l'escola ha sigut sempre en català, però quan sortia de l'àmbit acadèmic, tornava a parlar el castellà, fins al moment de tenir una paella estable catalana des de fa 3 anys, els meus pensaments cap al català i les meues aptituds, han canviat.

També represento el català a baix d'una manta perquè ara per ara és la llengua que utilitzo més, fins i tot, quan parlo en castellà dic alguna o altra paraula en català perquè no em surt l'adequada en castellà. I per tant, em s'osté, ja que considero que m'expresso millor en la llengua que m'expresso millor és en català.

En segon lloc, tenim l'italià i el francès que són les llengües que ~~m'agradaria~~ m'agradaria aprendre. El fet que fa que l'italià estigui més amunt que el francès és perquè crec que tindria més facilitat i aniria per aprendre'l, ja que m'encaixa Italia

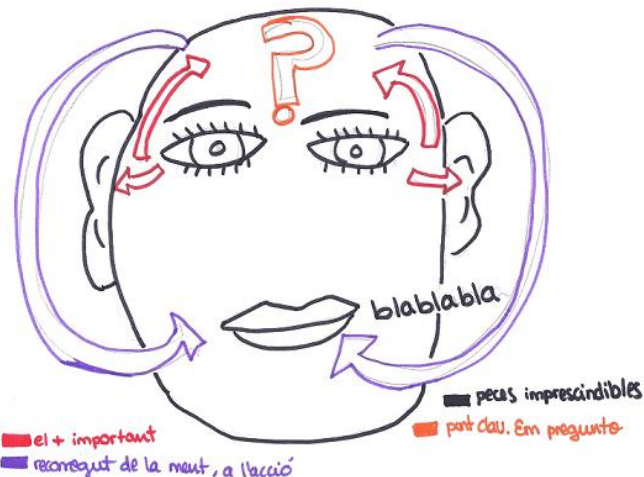
i ~~aniria~~ ~~allà~~ ~~a~~ no em faria res anar a viure allà durant un temps.

Per últim, esmentar que els colors que he fet servir en el català, castellà i anglès són perquè a Primària es van representar així: cada assignatura tenia un mural del color corresponent i hi penjàvem les coses més rellevants fetes a classe.

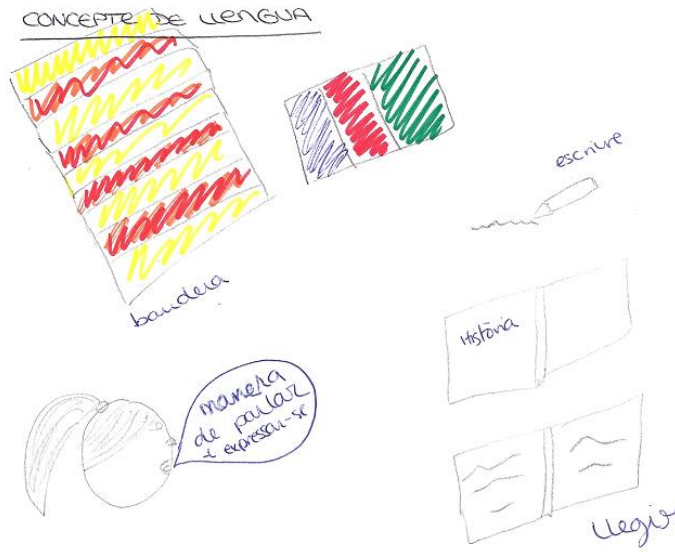
~~Nota~~ L'italià està en blau perquè és el meu color preferit i m'encaixaria aprendre-la i el francès en vermell pel simple fet que crec que em costaria més adquirir-la, ja que la vull aprendre per una obligació en mi mateixa per saber llengües.

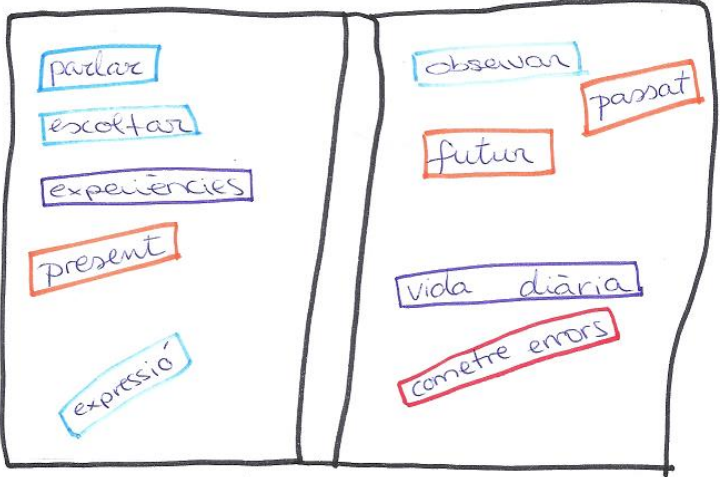
3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
	 CONÈIXER SABER SABER I CONÈIXER GOT POC PLE GOT MOLT PLE GOT MOLT PLE SUBSTÀNCIA -> LLINGUA ENTORN que ens envolta	Per mi, saber i conèixer són una llengua són dos conceptes molt diferents. En primer lloc, el primer got vol dir conèixer, és a dir, les llengües que es troben al nostre entorn i vida diària, les conèixem, sabem que estan. A continuació, tenim el got mig ple, és a dir que sabem, que podem ^{entendrem} les llengües que ens envolten. I finalment, tenim el got molt ple, és a dir, que sabem i conèixem les llengües del nostre entorn (les entenem, les podem i sabem el per què d'aquestes).

TÍTOL	EL CAP D'UNA PERSONA QUE CONEIX MÉS D'UNA LLENGUA ■ el + important ■ recorregut de la ment, a l'acció ■ peces imprescindibles ■ pont clau. En pregunta	INTERPRETACIÓ ESCRITA En primer lloc, m'agradaria dir que per mi aquest cap està despullat, ja que sota els nostres cabells en on s'amaga tot el que sabem i tot el que som, per tant, l'he dibuixat així per veure més clara la relació. Els ulls representen totes les situacions plurilingües que observem i les flexes, com passen a la nostra ment i ens preguntem: què està passant? Llavors després, analitzem: coneix la llengua? És a dir, sé quina llengua m'estan parlant o estic observant? Sabria respondre jo amb aquesta llengua? La sé parlar? O només la sé entendre? En aquest procés també participen les orelles que acompanyen l'acció d'observar. Tot seguit, passa des nostres pensaments a l'acció, parlar. Quan dic parlar una llengua, dic entendre i fer-te entendre. També hi ha caps que aquest procés es queda a mitges, com per exemple, quan entenc una llengua (la coneixem) i no la sabem parlar (el procés s'estanca en el cap) o quan simplement la coneixem, sabem quina llengua és però ni l'entencem ni la sabem parlar (el procés es queda en els ulls i les orelles).
-------	--	--

TÍTOL	EL PLURILINGÜISME A L'ESCOLA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Ter mi aquestes són dues de les situacions plurilingües a l'escola. La primera ens trobem a una nena que li pregunta a un nen nou que no entén el seu idioma (en aquest cas xinès) si vol jugar ambos ell, com veu que no l'entén, canvia a la seva segona llengua, el català i aquí s'adona que no entén cap de les dues i es pregunta que com pot ser. El noi xinès se les està escoltant i observant, sap que aquest lloc on ha anat a parar es parlen dues llengües (les coneix) però no sap comunicar-se amb elles. D'altra situació és molt comú, estan practicant com est comptar en anglès, barregen els dos idiomes i s'entremesclen, segurament aplicaven els números algun joc per jugar a l'hor del pati.
-------	---	--

TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		Per mi, el concepte de llengua és el saber parlar i expressar-se, escriure i llegir en aquella llengua, però a més a més és saber identificar-la, saber la seva història. Moltes vegades quan pensam en una llengua diem: si la sé, parlar, escriure i llegir, ja sé una llengua! Doncs per mi, s'ha de saber molt més coses per poder dir: sé una llengua.

TÍTOL	APRENDRE LENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA
	 A hand-drawn diagram of an open book. The left page contains five words in colored boxes: 'parlar' (blue), 'escotar' (blue), 'experiències' (purple), 'present' (orange), and 'expressió' (cyan). The right page contains five words in colored boxes: 'observar' (blue), 'passat' (orange), 'futur' (orange), 'vida diària' (purple), and 'cometre errors' (red).	Per mi, la aprendre llengües és com un llibre obert format per diferents components imprescindibles com: parlar, escoltar, observar i la via d'expressió. A continuació trobarem les experiències i la vida diària i per últim tot allò que hem viscut, el passat; allò que ens envolta en aquell precís moment, el present i tot allò que és incert que ens queda per viure, el futur. de Cometre errors està en un "pack" a part i en vermell perquè és com la llum d'alarma, ja que si cometem errors ens pot afectar positivament per voler seguir aprenent llengües, o ens pot afectar negativament provocant el rebuig d'aquestes. Els espais en blanc de són tot allò que queda per venir, totes aquelles llengües que de s'escriuran a mesura que passi el temps.

TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA								
	① PARE am! El pare vol que el seu fill l'entengui. ② LES LLETRES! i els sons <table><tr><td>A</td><td>B</td><td>C</td><td>D</td></tr><tr><td>aaa</td><td>bbb</td><td>ccc</td><td>ddd</td></tr></table> Intentem llegir! Escola: mestre es hi ensenya els sons de les lletres perquè aprenguin a llegir i a escriure. ③ Hola Jordi! com estàs? Hola, muy bien ty tu?	A	B	C	D	aaa	bbb	ccc	ddd	Per mi, ensenyar llengües va molt més enllà de la pròpia expressió; del context on sempre s'imagina: l'escola. Evidentment que l'escola té un paper molt important i és necessari per ensenyar llengües, però no ho és tot. Primer, perquè quan nosaltres naixem els nostres pares ens parlen constantment amb l'objectiu que els entendrem, fins que arribem a poder comunicar-en nos. Per tant, el primer paper és de la família. A continuació, ve l'escola on sempre s'ensenyan amb més precisió les llengües. Per últim, estan els adults i les persones alienes a la família i l'escola. Cada cop que parlem i ens intentem comunicar, estem ensenyant a l'altre persona que ens escolta.
A	B	C	D							
aaa	bbb	ccc	ddd							

4) Focus grup i textos reflexius pre– i post– focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

El paper de la família, l'escola i la societat són molt importants a l'hora de definir la teva pròpia trajectòria d'aprenentatge de llengües. Des del meu punt de vista, crec que són factors que condicionen la teva llengua vehicular i totes les altres que saps o que tens interès per aprendre.

Focus grup:

[E::mm] Jo els meus primers cinc anys vaig estar vivint a Barcelona i la meua família és castellana, parlem castellà sempre. Però:: el fet de mudar-nos al Maresme, a Arenys de Mar, m'ha fet canvia::r la llengua amb què jo parlo. O sigui considero que no és la família la que:: sempre defineix la teua llengua, perquè, per exemple, jo sempre havia parlat castellà i amb la família segueixo parlant castellà sempre, però he arribat a canviar| la meua llengua amb què penso, o amb què:: la primera que em dirigeixo per exemple quan vaig a una botiga. Abans no era així, quan era més petita, però ara per l'entorn, els meus amics, la meua parella:: he canviat a aquesta llengua i:: tot i així, a casa segueixo parlant en castellà i amb la meua família parlo castellà, però les meves relacions d'amistat, parella o:: o quan vaig pel carrer | sempre ara em dirigeixo en català | primer que en castellà.

No crec...

Però és curiós a vegades quan estàs amb | per exemple, cinc persones i vas canviant.

Vas canviant l'idioma. Amb un estàs parlant en català, però et pots dirigir a una altra persona i li canvies al castellà i::

Sí, sí vull dir que:: Depèn amb la persona que estiguis, ja és molt difícil. Vull dir que si amb una persona comences a parlar una llengua, és molt difícil canviar a una altra amb aquesta persona.

Text reflexiu posterior:

L'entorn és el fet determinant sobre la trajectòria anomenada vida per aprendre o saber una llengua.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

Una persona que sap més d'una llengua té un vocabulari força ampli, és reflexiva, és culta.

Focus grup:

Jo crec que l'entorn determina molt el fet d'aprendre llengües. [Bueno], com ha dit la Sílvia, si tu estàs a un entorn en què, per exemple, si nosaltres tinguéssim l'anglès més per la mà, que el parléssim com el català i el castellà, que |puder| és que co::m\ que no és com si estudiessis a l'escola, sinó que si en el nostre dia a dia realment l'utilitzéssim, jo crec que no ens costaria tan d'aprendre i no hi hauria cap edat, sinó que ens sortiria també | com el català i el castellà. En canvi, aprendre una altra llengua a un entorn on aquesta no es parla, crec que és més difícil.

Sí, sí. Aplicar-la. Que sí, que estudiem molt d'anglès però realment si t'has d'enfrontar a una situació en anglès, et parles a pensar: *ostres i ara què dit i com ho dic, perquè m'entenguin i com ho faig*.

Sí, és veritat.

Clar. I en quin registre també! Com et dirigeixes a la persona, com ho has de fer. Això en català i en castellà, per exemple, depèn de quines situacions [e::mm] estiguis et surt sol, parlar d'una manera més col·loquial: l' o més formal: l. En canvi, i ara t'enfrontes a l'anglès i dius *oi... i ara què, com ho he de fer*.

També podem entendre una mica més les cultures de les altres llengües.

Text reflexiu posterior:

- L'entorn determina les llengües que parlis.
- Quan saps una llengua, et surt sola parlar-la. Aprendre-la és més difícil sinó s'està en contacte amb ella.

Tema 3. El **plurilingüisme escolar**: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contexts d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

A l'àmbit educatiu el català és la llengua vehicular a les escoles, però considero que, a vegades, no es poden deixar tan de banda les altres llengües.

Focus grup:

Jo crec que no s'han de tancar oportunitats, no? d'aprendre una llengua. Jo, per exemple, a l'escola aquí la llengua vehicular sí que és el català, però a vegades crec que també es deixen a part les altres llengües. Per exemple, el castellà, no és perquè estigui en conta ni res, però el castellà només es fa a l'hora de castellà. I m'he trobat professors que a l'hora de castellà feien amb el llibre en castellà però parlaven en català. Llavors és una mica: contradictori. Vull dir, sí que la llengua vehicular és una, però tampoc s'han de deixar de banda les altres llengües, perquè estan al nostre entorn. Si que un nen | pot parlar el castellà a casa seva i a l'escola el català, |vale| sí que té les dues llengües, si que les va pràcticament al dia a dia. Però si un nen parla en català a casa seva i també a l'escola, llavors el castellà li queda com més penjat. Dic el castellà com puc dir una altra llengua, [eh::]! Perquè m'he trobat gent a la universitat que no sap expressar-se o que no sap redactar en català i: viceversa.

[Bueno] es parlava de centre català, menys a l'assignatura de castellà perquè la professora feia classe en castellà, però a l'aula els que eren així marroquins se'ls hi dirigien en castellà o, de vegades, entre els alumnes els hi responien en castellà. Però normalment sempre parlaven en català.

Text reflexiu posterior:

Les activitats a les escoles ara són més dinàmiques i interactives, però el rere fons de les activitats és l'ensenyament tradicional.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

Text reflexiu previ:

Considero que no és necessari saber molt bé una llengua per aprendre'n una altra. En quin moment podem dir que dominem una llengua?

Focus grup:

[P- És el que deia abans en Bernat, que un cop tens la llengua materna, per exemple, el català, i has d'aprendre l'anglès, sempre acabes fent com aquesta traducció mental. O que tu sempre portes el català, tu sempre penses en català i tradueixes a l'anglès. No sé, sempre acostuma a passar, perquè és la manera més fàcil i perquè et sents més còmode. Perquè és la teva llengua

materna, la que sempre has parlat, i a l'hora d'expressar-te en una de nova que no et sents gens segur, doncs sempre acostumes a buscar la comoditat.]

C- Sí.

[S- No, no:: L'altre dia, per exemple, vaig fer una frase i el meu professor em va dir, literalment, eh, ho has traduït al català, eh! i jo: sí (rialles generals), i saps que pocs cops et sortirà bé, no? i jo: sí. I [bueno], no sé:: i [bueno], saps? No sé, sí, però ja m'has entès. I realment l'ordre és molt diferent. O sigui depèn, tu quan utilitzes el perquè el verb va al final. O sigui tu la frase, [e::mm] vas parlant, però realment al final dius el verb, [e::mm] perquè l'altre dia vaig anar, perquè vaig..., no sé el verb sempre el final. [Bueno] i altres tipus de connectors. Vull dir que realment és tot com molt] molt puzle i saps? Sempre, [bueno] no sé. No sé com explicar-ho, però que no serveix saber català. Tot el contrari. [E::mm] has de tenir molt clares les..., com funciona. Que després si que oralment no passa res, vull dir t'entenen perfectament i ells també ho diuen, no sempre ho respecten. Però a mi en aquest cas, el català em molesta. [Bueno] no molesta, però que no::]

C- Que no et va bé.

Jo penso igual, eh. No fa falta saber molt una llengua per poder aprendre'n una altra. Però el que em pregunto és: en quin moment pots dir que tu saps una llengua? Quan saps escriure i parlar? O expressar-te en aquesta? En quin moment dius: *ostres! jo sé bé, jo domino aquesta llengua*.

Això és difícil (rialles). Clar és que::

S'hauria de trobar el terme mig entre saber expressar-te tan oralment com escrit.

Sí, si. Poder entendre el que t'estan dient...

És que avui tocava mediació ((a l'assignatura de didàctica de les habilitats comunicatives)).

Com en anglès, no? Que sempre hi ha un apartat de vocabulari? Que si els dies de la setmana, que si els colors, que si les parts de la casa, que si:: I de vegades moltes... [bueno] sí aquestes perquè són bàsiques, però:: de vegades treballes vocabulari que després quan l'has d'aplicar dius: [ai], *ara com es deia!* això vull dir [eh::] En quin moment li dones un sentit.

Sí. Sí sí sí.

Quin sentit li dones a aquest vocabulari per després fer-lo servir. O sigui t'estàs aprenent unes paraules de memòria. Com es diu això o la traducció és... però aprens la traducció!

Jo crec que, pel vaig veure a les pràctiques, a la meua escola sí que feien activitats més pràctiques i més dinàmiques però realment el refons d'aquestes activitats és aprendre com nosaltres apreníem fa vuit anys, nou... Vull dir que tampoc li he vist un sentit més enllà de::, de com apreníem nosaltres quan érem petits. Sí que és més dinàmic, més pregunta-resposta, més interacció, però el refons d'aquestes activitats és aprendre coses de memòria i que després has d'escriure a un examen pel qual et posaran una nota. Però que realment tu què has après aquí?

Treball per l'interès, no?

Per què l'he d'aprendre si no m'interessa? ((reflexió interior))

Llavors sents rebuig cap aquesta llengua?

Després dius que no, no vols. I t'obliguen i després sents rebuig i ja no et surt aprendre la llengua i estàs negat. Vull dir no, no::

Sí, sí.

Ja ho explicarem, ja ho explicarem.

Text reflexiu posterior:

No és necessari saber-ne molt bé una, però ho facilita.

5. La *utilitat* de les llengües.**Text reflexiu previ:**

Les llengües ho són tot. Sense les llengües no ens podríem comunicar i bàsicament el nostre dia a dia es basa en la comunicació.

Focus grup:

I de pensar jo crec [bueno] i relacionat amb l'última ((últim tema a debat: les relacions entre llengües, cultures i identitat)) per trobar-te a tu mateix i per saber... per crear la teva identitat [e::mm] tu penses i estàs pensant en una llengua, no? D'una manera que tu estàs entenent el que vols dir-te. Llavors, crec que saber una llengua, crea la teva pròpia identitat. Vull que si no:: això i d'aquí la utilitat, no? Per saber qui ets tu mateix i després poder relacionar-te amb tot l'entorn i poder viure una vida, no?, una vida normal, les llengües són necessàries. Perquè la nostra vida es basa en això, en la comunicació, en interaccionar, en transmetre, en pensar...

Text reflexiu posterior:

- No hi ha cap llengua més important que una altra, però la societat ho estableix així.
- Tota llengua té utilitat.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.**Text reflexiu previ:**

La manera de parlar una llengua dins de la teva cultura és el que veritablement crea la teva identitat.

Trobar-se a una mateix requereix saber llengües. Exemple: quan tu penses, estàs pensant en una llengua en concret, per tant, si les llengües no existissin, l'acte de pensar no es podria fer.

Focus grup:

-

Text reflexiu posterior:

La llengua és símbol d'identitat.

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)

CONSTRUÏM

Aquesta imatge per a mi té tres aspectes essencials per a la construcció de la competència plurilingüe en un individu: la **comunicació**, la **lectura** i l'**interès**. Som persones molt diferents els uns amb els altres, però considero que si no tenim com a base aquests tres aspectes clau, no podem construir una competència plurilingüe efectiva i eficient per a la nostra vida diària.

En primer lloc, considero que ens hem de poder comunicar ja sigui en la llengua que sigui tant oralment, per gestos, per escrit o per altres mètodes amb la finalitat de comunicar alguna cosa que volem expressar.

Seguidament, explicar que sense la lectura tampoc podríem construir aquesta base essencial. Tot el que ens envolta implica una lectura, que té com a finalitat *comunicar*, per tant, vivim en un món que implica llegir i llegir el que ens vol dir.

Finalment, una altra peça que construirà la nostra competència plurilingüe serà l'interès que les persones tenen per entendre i fer-se entendre. En aquest apartat les emocions tenen molt de pes.

Aquests tres apartats doncs, serien els tres triangles que hi ha cap per baix, perquè considero que tot comença **construint**-se amb una base petita i que cada vegada, a mesura que es van vivint experiències, ja siguin positives o negatives, es va construint una base més gran que, finalment, serà la teva competència plurilingüe global. Per això, els tres triangles estan **superposats**: cada aspecte té el mateix pes i cap és més important que l'altre, però si un falla, ja no es pot acabar de construir la globalitat.

6) Autoretrat docent: 'Les llengües i jo com a docent' (4t del grau)

He triat aquesta imatge perquè crec que és com millor descriu com em sento a l'hora d'imaginar-me com a subjecte docent plurilingüe. En primer lloc, estic sent fotografiada per una altra persona (podria ser la mirada dels alumnes, com em veuen en el dia a dia i el que aprenen de mi, que és tot el que sóc en aquesta fotografia). La imatge és la que és i hi ha el que hi ha, això voldria representar tot el que jo sé i tinc en aquest moment com a competència plurilingüe, és a dir, tot el que puc aportar en aquest petit instant, les llengües amb les quals m'expresso i conec tant socialment com culturalment.

En canvi, l'acció de fotografiar que estic fent voldria dir tots els meus reptes, tot el que vull arribar aprendre per ser una bona docent i tenir una bona formació, és a dir, totes les llengües que m'agradaria aprendre i conèixer, tot el camí que em queda per formar-me com a docent i com a bona comunicadora plurilingüe. Abans de fer el clic per realitzar una fotografia, poden passar moltes coses, en una mil·lèsima de segon, pot canviar tota la imatge, per això, la fotografia que jo estic fent encara està per definir.

3) Corpus de dades del David

1. Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

Mi relación con la lengua ha estado marcada desde el principio por el gran peso que la literatura castellana tiene para mi familia. Como hijo de amantes de la lectura y la escritura, no tuve que descubrir por mí mismo los misterios de la lengua, sino que me fueron revelados a muy temprana edad. Desde mi iniciación, me pareció fascinante descifrar lo que, a mi entender, era un maravilloso código a través del cual descubrir lo que el mundo tuviera que ofrecerme y volcar sobre él todo lo que yo llevaba dentro.

El uso de la lengua castellana y catalana es de lo más habitual en mi día a día. Nací y crecí en Cataluña, por lo que soy capaz de comprender un discurso en catalán al completo y de expresarme con cierto nivel de corrección tanto por escrito como oralmente. El vínculo emocional que me une a la lengua castellana es muy fuerte, por lo que suelo elegir expresarme a través de ella antes que a través de cualquier otra. Esto es debido a los orígenes de mi familia. Por una parte, mi familia materna al completo procede de Extremadura. Por otra, mi familia paterna procede tanto de Castilla como de Andalucía. En el ambiente familiar y en los contextos informales me comunico, por lo tanto, en castellano, mientras que en los contextos más formales, como puede ser el académico, me comunico en catalán siempre que la ocasión lo requiera. Mi pasión por la lengua es extensible a aquellas que provienen del extranjero. Mi prioridad, como sucede en la mayoría de los casos actualmente, es el inglés. También inicié el estudio del alemán, pero tan solo me fue posible dedicarme a ello durante un año.

A mi parecer, saber una lengua consiste en ser capaz de movilizar los conocimientos que se han adquirido al respecto con objeto de resolver efectivamente situaciones comunicativas. No es posible dominar una lengua, si entendemos por dominar conocer el significado de todas las palabras, construcciones y dichos populares, por ejemplo. Debo decir, en cambio, que sí es posible comprender e interiorizar el funcionamiento de una lengua hasta el punto de ser capaz de inferir el significado de cualquier mensaje o, al menos, su intención comunicativa.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. La relació amb la L1, el paper de la família en la construcció d'aquest vincle [1] i el significat de llengua [2]

Mi relación con la lengua ha estado marcada desde el principio por el gran peso que la literatura castellana tiene para mi familia. Como hijo de amantes de la lectura y la escritura, no tuve que descubrir por mí mismo los misterios de la lengua, sino que me fueron revelados a muy temprana edad [1]. Desde mi iniciación, me pareció fascinante descifrar lo que, a mi entender, era un maravilloso código a través del cual descubrir lo que el mundo tuviera que ofrecerme y volcar sobre él todo lo que yo llevaba dentro [2].

2. Els usos i destreses en llengua castellana (L1) i catalana (L2). Subtemes:

2.1. Les competències en L2.

2.2. El vincle emocional amb la L1.

2.3. Àmbits d'ús de la L1 i L2.

El uso de la lengua castellana y catalana es de lo más habitual en mi día a día [3]. Nací y crecí en Cataluña, por lo que soy capaz de comprender un discurso en catalán al completo y de expresarme con cierto nivel de corrección tanto por escrito como oralmente [1]. El vínculo emocional que me une a la lengua castellana es muy fuerte, por lo que suelo elegir expresarme a través de ella antes que a través de cualquier otra. Esto es debido a los orígenes de mi familia. Por una parte, mi familia materna al completo procede de Extremadura. Por otra, mi familia paterna procede tanto de Castilla como de Andalucía [2]. En el ambiente familiar y en

los contextos informales me comunico, por lo tanto, en castellano, mientras que en los contextos más formales, como puede ser el académico, me comunico en catalán siempre que la ocasión lo requiera [3].

3. La passió per les llengües (en general) [1] i les llengües estrangeres del repertori lingüístic [2].

Mi pasión por la lengua es extensible a aquellas que provienen del extranjero [1]. Mi prioridad, como sucede en la mayoría de los casos actualmente, es el inglés. También inicié el estudio del alemán, pero tan solo me fue posible dedicarme a ello durante un año [2].

4. El significat de saber una llengua

A mi parecer, saber una lengua consiste en ser capaz de movilizar los conocimientos que se han adquirido al respecto con objeto de resolver efectivamente situaciones comunicativas.

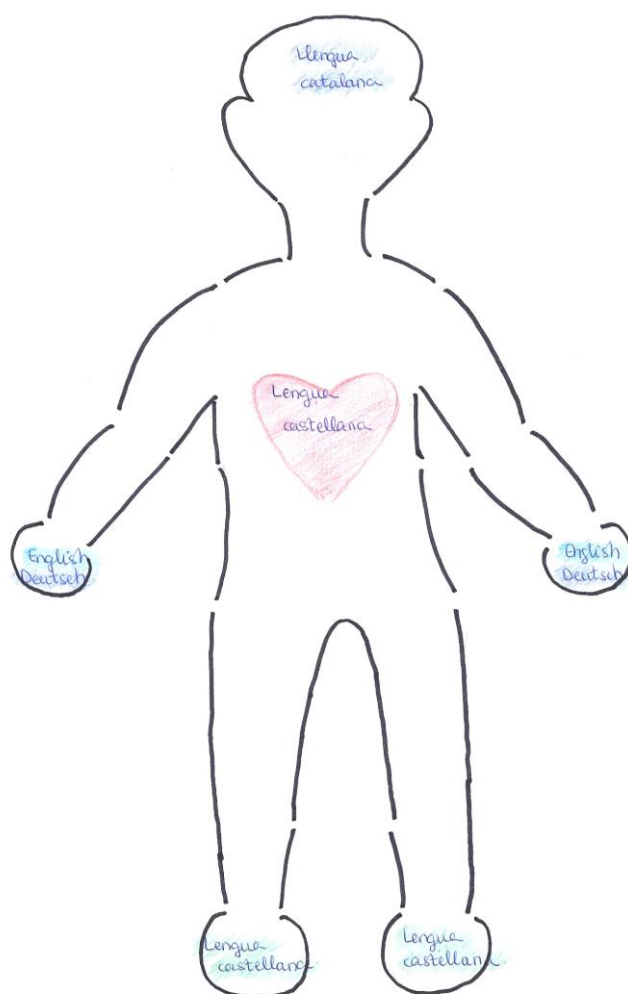
5. La impossibilitat de *dominar* una llengua

No es posible dominar una lengua, si entendemos por dominar conocer el significado de todas las palabras, construcciones y dichos populares, por ejemplo.

6. Les competències lingüístiques i comunicatives adquiribles

Debo decir, en cambio, que sí es posible comprender e interiorizar el funcionamiento de una lengua hasta el punto de ser capaz de inferir el significado de cualquier mensaje o, al menos, su intención comunicativa.

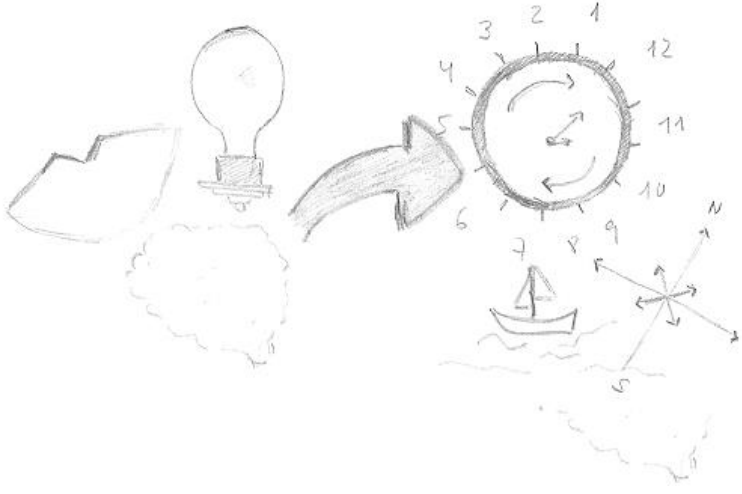
2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

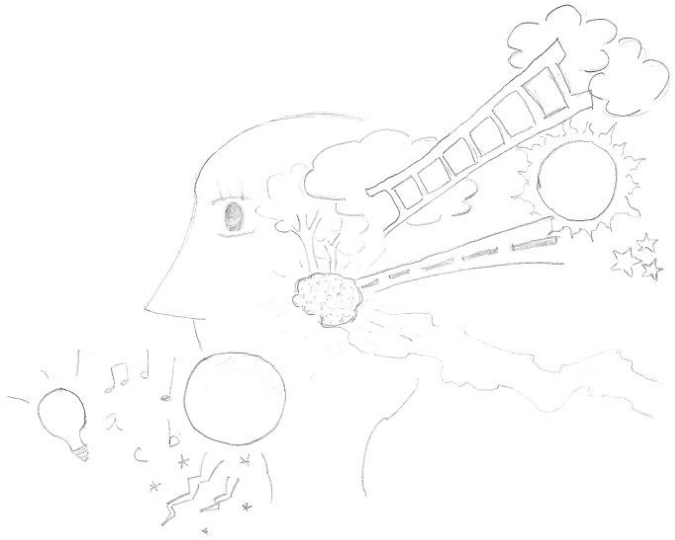

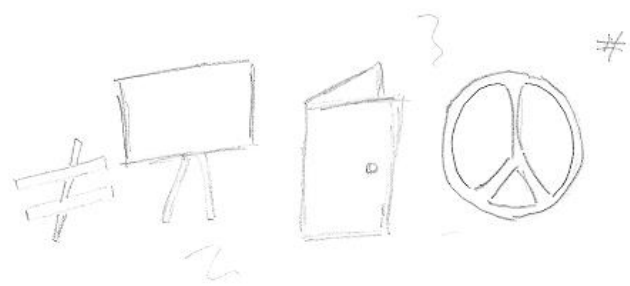
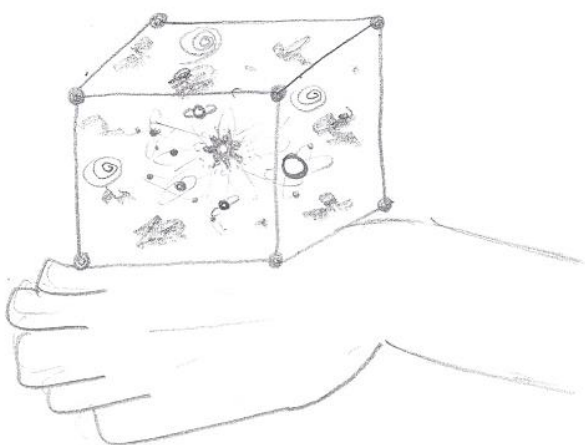
Ubico la lengua castellana en el pecho porque es la lengua de mi sentir y la pinto de color rojo porque para mí representa la visceralidad y ~~es~~ la pasión. También la ubico en los pies por ser la lengua de mi recorrido vital, de mis aprendizajes más significativos y de mis viajes. La pinto de color verde porque lo vinculo a la naturaleza, a la paz y al futuro.

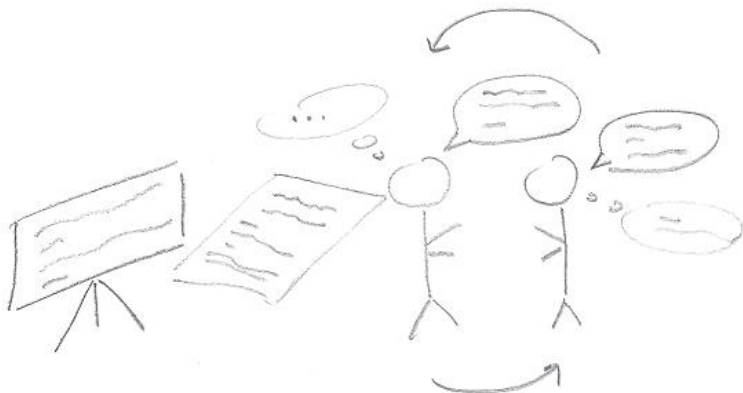
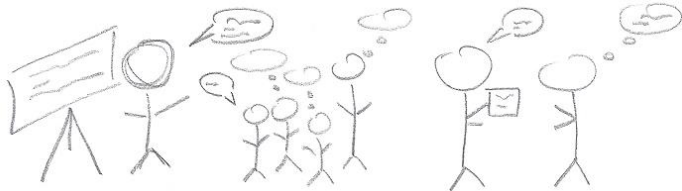
Sitio el catalán, el alemán y el inglés en la cabeza y en las manos, ~~porque~~ porque son mis lenguas de trabajo y de mi trayectoria académica. Las pinto de azul porque es un color frío y lo relaciono con la utilidad. Pinto el inglés de un color más claro porque es la lengua de mi música y tiene un significado especial.

3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		És donar-li vida en un temps i un espai diferents cada cop, de maneres infinitament diverses i úniques.

TÍTOL	EL CAP D'UNA PERSONA QUE CONEIX MÉS D'UNA LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA És el punt on es troben infinites camins.
-------	---	---

TÍTOL	EL PLURILINGÜISME A L'ESCOLA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA És font d'estímul que obren la nostra ment. És una porta per un futur més just i respectuós amb la vida.
TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA L'univers a les teves mans

TÍTOL	APRENDRE LLENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Procés social complex relacionat amb l'ensenyament de llengües
TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Procés social complex relacionat amb l'aprenentatge de llengües.

4) Focus grup i textos reflexius pre– i post– focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

La família, l'escola i la societat influeixen sobre la trajectòria d'aprenentatge de llengües de la mateixa manera en què influeixen en el desenvolupament personal dels individus. Els factors emocionals són determinants en el procés d'aprenentatge de la llengua.

Focus grup:

Jo estic molt d'acord amb tot el que s'ha dit fins ara, perquè:: |eh::|a la meua experiència personal |eh::| ha tingut tan a veure la meua trajectòria vital amb la meua trajectòria d'aprenentatge de les llengües |e::mm| que fins i tot |eh::|que em vaig adonar el primer any d'universitat que dominava més l'anglès que no pas el català. |ah... | ((de sorpresa, la resta de subjectes)) Jo:: No | És cert. Jo |eh::|en el meu cercle d'amics i en tots els meus cercles socials que jo m'he mogut fins ara |eh::|la llengua d'ús principal i absolut ha estat el castellà, només utilitzava el català a l'escola, i he hagut d'espavilar moltíssim en l'ús de la llengua catalana, perquè quan vaig arribar a la universitat em vaig adonar que encara no dominava suficientment | aquesta llengua, com per expressar tot el que jo | necessitava expressar. I:: bé doncs la meua resposta ha estat aquesta, sobretot centrada en l'experiència personal en aquest sentit.

Text reflexiu posterior:

Si bé és cert que els factors emocionals són de suma importància, la trajectòria vital consta d'altres factors que també són molt rellevants.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

La competència plurilingüe es construeix i desenvolupa mitjançant l'establiment de relacions entre coneixements sobre més d'una llengua. El subjecte plurilingüe domina certs aspectes claus de cada llengua que coneix i això li permet ser, a la vegada que plurilingüe, més competent en l'ús de cada llengua aïllada.

Focus grup: Competència estratègica i intercultural.

Doncs jo estic d'acord amb tot això, però a més penso que sí que és cert que el **plurilingüisme** es construeix en base de les relacions que establim entre diferents llengües i això ens fa desenvolupar aquesta mena:: de competència interllengua, però alhora també ens fa més competents en l'ús de cadascuna de les llengües que coneixem| perquè ens fa ser diferenciats d'altres coses, establir relacions de semblança o d'antagonisme, llavors també som més competents en cadascuna de les llengües que sabem.

Text reflexiu posterior:

El desenvolupament de la competència estratègica és clau en aquest sentit.

Tema 3. El **plurilingüisme escolar**: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contexts d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

El plurilingüisme escolar requereix d'un esforç extra per part dels alumnes i mestres, però, si es garanteix convenientment, suposa un important enriquiment dels processos d'ensenyament i

d'aprenentatge a través, principalment, d'una major diversitat d'estímul que la que ofereix una situació no plurilingüe.

Focus grup: El paper clau del mestre.

Jo penso que el principal aspecte del plurilingüisme a l'escola és que sempre suposa un esforç extra per part dels alumnes, dels professors i per tots els implicats| però també si es gestiona correctament, i això vol dir a través del treball personal i els recursos de què disposem o no, però si es gestiona correctament també sempre suposa un enriquiment dels processos d'ensenyament i d'aprenentatge. Jo, exemple, vaig trobar a les pràctiques moltíssimes dificultats, perquè fins i tot tenia un parell d'alumnes que pràcticament no sabien parlar en català ni castellà |perquè una noia, que era d'Albània, i l'altre un noi, que era de Romania i portava aquí 3 anys, però va arribar a 5è de primària, estava fent 6è i quan jo vaig arribar estava repetint 6è|perquè és que encara no sabia ni llegir, pràcticament. Llavors clar, la situació sí que és enriquidora en alguns sentits, però per exemple aquest alumne doncs difícilment podia aprofitar els recursos o:: els estímuls extra que ens pot proporcionar el plurilingüisme, no? Perquè en aquest cas, clar| si al pobre li costava *enterar-se* del que fos que estiguéssim tractant per escrit o:: oralment |havia d'estar jo gairebé sempre explicant-li i traduint al castellà per a veure si ho entenia una mica més. Perquè li costava molt i era molt costós invertir molt de temps i molts recursos i potser no aprofitava tant. Però bé, també té una contrapartida positiva, encara que en aquest cas per a ell era molt difícil.

Ho tractava d'aprofitar, però clar també és \ sobretot a través dels alumnes de pràctiques. Perquè és una escola que sempre, que sempre sempre... ja sé que potser no és el millor, però clar és una escola que no disposa de molts recursos. És una escola de Bellvitge, el meu barri. És una escola molt petita, d'una línia, que no disposa de gens de recursos. No tenen ni gimnàs. El gimnàs és el menjador, que retiren les taules i el transformen en gimnàs, perquè tenen unes espatlleres i ja se suposa que això és un gimnàs. I bé, doncs que aprofiten el que tenen. Els alumnes de pràctiques són una bona manera de que una persona que està mínimament formada, encara que no del tot, pugui atendre específicament a un alumne que ho necessita. Com en aquest cas. Però clar::r \ Bé, aprofiten el que tenen. | És el que hi ha.

Text reflexiu posterior:

El mestre té un paper clau en la gestió de les situacions de plurilingüisme per fer possible la maximització i l'optimització de l'aprenentatge.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

Text reflexiu previ:

Durant un cert període de la infantesa és possible aprendre més d'una llengua alhora sense dominar-ne cap i sense que això suposi un augment notable de la dificultat d'aprenentatge. A edats més avançades, els individus han assumit certs costums que poden dificultar enormement l'aprenentatge d'una llengua extra si no es domina la principal.

Focus grup: Llengües tipològicament semblants o no; infantesa i edat adulta; actitud i interès.

Jo penso el mateix perquè, perquè si des de petit estàs acostumat a una situació de plurilingüisme, no sé com dir-ho, de plurilingüisme intern |a la teva ment ja estàs acostumat. Després a l'edat adulta, quan siguis més gran, seràs més capaç. Però si:: tu no estàs acostumat a això i de sobte et treuen una situació en què has d'aprendre més d'una llengua| i:: potser no cal que dominis la teva llengua d'ús habitual, però si tens dificultats mé::s o menys greus, sí que penso que és molt molt probable que cometis molts errors per no tenir clars els conceptes previs. Llavors potser sí que és molt interessant treballar-ho des de la infantesa, perquè hi ha un cert període, que ho vam estudiar a Psicologia ((assignatura de 1r del grau en Educació

Primària)) tot això, en què és molt més fàcil, perquè la flexibilitat mental és molt molt major i la capacitat de la ment humana per arrelar coneixements més amplis és molt més gran i, per tant, s'hauria d'aprofitar, perquè després afrontar una situació de plurilingüisme intern, no sé com es diria, és un concepte que acabo d'encunyar, però però clar és molt més difícil i, per tant, ja prou dificultat [eh::] et trobes com per a sobre haver de dominar la teva la teva llengua d'ús habitual.

Text reflexiu posterior:

A l'edat adulta es poden aprendre noves llengües, per tant, potser l'aprenentatge depèn més de l'actitud dels individus respecte les llengües. Dominar una llengua per aprendre'n una altra pot ser més o menys important depenent de les semblances i diferències entre les dues.

5. La *utilitat* de les llengües.

Text reflexiu previ:

La utilitat d'una llengua és establerta per la societat i l'ús que aquesta en fa. La societat atorga un estatus determinat a cada llengua.

Focus grup:

Jo estic molt d'acord amb això, encara que penso que l'elecció d'una llengua com a llengua d'ús genèric no és del tot arbitrària, perquè per exemple amb el tema de l'anglès i el xinès sí que és cert que parla més gent xinès que no anglès, però també es tenen en compte altres criteris com per exemple la distribució de les persones que parlen una llengua o una altra al món i, per tant, no seria del tot arbitrari i sí que hi hauria unes bases que sí que són objectives i estarien ben pensades, però després ens trobem en situacions, com la que tu deies, que clar per exemple si a mi em demanen, per altres temes, per altres qüestions que no enteneu, si t'estan demanant coses per, per exemple, accedir a:: feines que no seria necessari, per exemple, no cal saber un piló d'anglès per fer de::, jo que sé, de caixer a un centre comercial aquí a Espanya. Doncs depèn d'on estigui aquest centre comercial. No serà el mateix si està a una zona molt cèntrica, si no:: Vull dir que s'haurien de tenir en compte moltes més coses. I penso que sí que té unes bases molt raonades, però que l'aplicació concreta | no és del tot ajustada.

Text reflexiu posterior:

La utilitat de les llengües es determina segons una sèrie de factors objectius. No obstant això, analitzant en profunditat el concepte d'utilitat es pot afirmar que es tracta d'una noció bastant subjectiva en si mateixa. L'aprenentatge de llengües sempre és útil.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.

Text reflexiu previ:

La llengua, a l'estar íntimament lligada a la cultura, actua com a catalitzador en la transmissió de molts aspectes culturals i en la definició dels trets identitaris dels individus.

Focus grup:

[Bueno] jo el que he posat és una mica el que hem anat dient fins ara, que jo veig una relació més que viva entre llengua i cultura, una relació més que viva entre cultura i identitat, llavors una identitat és una identitat individual o una identitat comunitària. I no podem, com ha dit ella em sembla, no podem a l'actualitat continuar adjudicant una llengua o una cultura a una identitat determinada, sigui comunitària o individual, perquè alhora que cada cop ens globalitzem més, també ens estem diversificant més/. Llavors són dos processos que són paral·lels vull dir que una cosa no substitueix l'altra. I, per tant, cada cop som més tots, individualment i com a comunitat, sigui la que sigui, producte de més confluències entre llengües, entre cultures, i cada cop és més global, però més divers. I això és el que compte, que estiguem lligats.

Text reflexiu posterior:

A l'actualitat ja no és possible associar una llengua o cultura a una sola identitat individual o comunitària. La globalització implica un procés paral·lel de diversificació que fomenta les situacions de plurilingüisme i interculturalitat.

5) Cartografia lingüística (3r del grau)**Narratives de durant les pràctiques (febrer)****Imatge 1. Repàs de conceptes en grup****Imatge 2. Obra de teatre en anglès****Imatge 3. Experimentant i comentant a l'hort**

Imatge 4. Compartint impressions durant els tallers: cuina, ludoteca i escultura

Imatge 5. Últims assajos de l'obra "101 dàlmates" per a la classe de 4t B

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)

LA RESPUESTA A UNA NECESIDAD Y EL PLACER DE COMUNICAR

La imagen representa el inicio del proceso de desarrollo de la competencia plurilingüe. En mi corta experiencia como maestro en prácticas, todos los casos que he podido observar han seguido un proceso similar, siempre en un contexto en que los alumnos parten de un contexto en el que desarrollan sus primeras capacidades lingüísticas en un entorno no plurilingüe para integrarse después en un entorno plurilingüe en algún momento durante su educación formal.

En un principio, el sujeto que se encuentra en un entorno comunicativo en el que entran en juego diversas lenguas desarrolla la consciencia o la necesidad inconsciente de una comunicación distinta, una que no puede darse únicamente partiendo de las capacidades que se desarrollan en un entorno no plurilingüe. Este nuevo objetivo competencial es una pieza que falta, que no se halla en el interior de la persona, una necesidad tan pujante como novedosa y sorprendente.

Si bien es cierto que este proceso se inicia como respuesta a una necesidad práctica, con la orientación y el tiempo necesarios, los alumnos normalizan la dinámica de buscar esa pieza en los demás y, de alguna manera, aprenden a amar ese proceso.

6) Autoretrat docent: 'Les llengües i jo com a docent' (4t del grau)

Com a éssers socials, fem ús de les llengües per adquirir coneixement a través de l'experiència compartida. Si bé aprendre i ensenyar són dos processos que estan íntimament relacionats i que succeeixen simultàniament en el subjecte mestre i en el subjecte alumne, respectivament, també es donen alhora en un de sol durant el desenvolupament dels processos d'ensenyament-aprenentatge.

Com a mestre, visc l'educació com una cerca. La cerca d'aquelles coses que podem aprendre els uns dels altres, apreciament la diversitat com a recurs educatiu i des d'una perspectiva competencial optimista que ens permeti aprofitar les capacitats pròpies i alienes com els recursos, precisament, capacitadors que són. El mestre plurilingüe és capaç de adaptar-se a l'entorn de l'aula comú actual, un aula que forma part d'un món globalitzat, plural i divers.

4) Corpus de dades de la Nora

1) Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

Al llarg de la nostra vida, hem après noves parles a part de la llengua familiar d'origen o materna (L1), i d'aquesta manera hem pogut construir i ampliar el nostre repertori lingüístic. Mitjançant aquest text, descriuré la meva evolució lingüística personal.

Per començar, els idiomes que conec són el català, el castellà i l'anglès. L'aprenentatge d'aquests tres es deu a circumstàncies particulars del meu dia a dia com ara l'escola, la família o bé alguns cercles concrets d'amics. Realment, avui dia, amb les quals interactuo són la llengua castellana i la catalana. Emprar-ne una o l'altra dependrà del context, és a dir, de les persones a qui em dirigeixi: utilitzo el castellà per comunicar-me amb la meva família i parlo en català per conversar amb els meus amics o en el context escolar.

Així mateix, m'agradaria deixar clar, d'entrada, que per a mi no és el mateix parlar en la meua llengua materna que en una segona llengua (L2). Això es deu al fet que la L1 és en la qual penso, la que conec millor i amb la qual em comunico amb major espontaneïtat i fluïdesa i amb menor esforç, i, per tant, es tracta de la llengua que prefereixo utilitzar i la que sento que forma part de la meua identitat individual, en canvi amb la L2 és tot el contrari. Aquesta situació seria molt més evident en el cas d'un nen de primària. La falta d'hàbit i pràctica amb la segona llengua dificultarien molt més el correcte desenvolupament de la situació comunicativa.

Des de la meua experiència, he entès que saber una llengua és saber parlar-la, comprendre-la, llegir-la i escriure-la. Per assolir aquestes variables, s'han d'haver adquirit una sèrie d'habilitats, coneixements i actituds que és el que anomena la Didàctica de la Llengua com a competència comunicativa i que podem dividir en diverses subcompetències: unes de generals (lingüística, cultural, discursiva i estratègica) i altres d'específiques (productiva, perceptiva, medidora i interactiva). Cal destacar que és la competència estratègica la que constitueix l'eix de la competència comunicativa perquè consisteix en els recursos que el parlant mobilitza per relacionar els seus coneixements, sabers i habilitats.

Són diversos els esdeveniments que he viscut per aprendre idiomes, però m'agradaria destacar-ne un: La meua estada a Londres. Viatjar és un motor bàsic i fonamental d'aprenentatge. El coneixement d'un mateix, la maduresa, el desenvolupament d'habilitats socials o els coneixements interculturals són algunes de les habilitats que el viatge proporciona en una intensitat molt superior a la qual es produeix en la nostra realitat quotidiana. Això mateix vaig experimentar fa tres anys. Sens dubte, la millor manera d'aprendre una llengua estrangera és la de practicar-la i interactuar amb ella allà on s'utilitza constantment.

Una de les moltes idees que he interioritzat és que és impossible dominar una llengua. És pràcticament impossible, ni tan sols la materna perquè es tracta d'una dimensió molt extensa i que està en constant evolució.

Des d'aquesta perspectiva, les activitats de llengua que s'haurien de proposar a l'escola haurien de ser dinàmiques i pragmàtiques, amb la clara intenció que el nen pugui fer front a situacions comunicatives actuals reals, és a dir, han d'estar focalitzades en el desenvolupament de la competència estratègica. Perquè ensenyar una llengua és ensenyar a emprar-la i això només és possible en l'àmbit de la comunicació (Bruner, 1991).

Així doncs, l'ampliació del meu repertori lingüístic es duia a terme precisament en funció dels canvis en el meu entorn provocats per la meua trajectòria educativa, canvis de context, descobertes o ampliació d'horitzons, aprenent a navegar dins la diversitat lingüística.

En suma, cal constatar que l'aprenentatge de "l'altra" llengua és una experiència compartida, per bé que l'adopció de l'ús social de "l'altra" llengua depèn d'un seguit de condicionants, sobretot de la presència de parlants.

L'objectiu d'aquesta assignatura és la creació i el desenvolupament de la competència estratègica en els alumnes, rica i diversa i capaç de fer créixer la resta de competències. Espero poder assolir-lo amb èxit a finals de curs per tal d'aconseguir ser una parlant ideal i una bona referent pels meus futurs alumnes.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. Contextualització i introducció a la temàtica del relat: la pròpia vida lingüística

Al llarg de la nostra vida, hem après noves parles a part de la llengua familiar d'origen o materna (L1), i d'aquesta manera hem pogut construir i ampliar el nostre repertori lingüístic. Mitjançant aquest text, descriuré la meua evolució lingüística personal.

2. Les llengües que coneix [1] i els seus àmbits d'ús [2]

Per començar, els idiomes que conec són el català, el castellà i l'anglès [1]. L'aprenentatge d'aquests tres es deu a circumstàncies particulars del meu dia a dia com ara l'escola, la família o bé alguns cercles concrets d'amics. Realment, avui dia, amb les quals interactuo són la llengua castellana i la catalana. Emprar-ne una o l'altra dependrà del context, és a dir, de les persones a qui em dirigeixi: utilitzo el castellà per comunicar-me amb la meua família i parlo en català per conversar amb els meus amics o en el context escolar [2].

3. Les diferències entre l'ús de la L1 i la L2. Subtemes:

3.1. Diferències personals

3.2. Llengua i identitat

3.2. Diferències des del punt de vista d'un infant de primària

Així mateix, m'agradaria deixar clar, d'entrada, que per a mi no és el mateix parlar en la meua llengua materna que en una segona llengua (L2). Això es deu al fet que la L1 és en la qual penso, la que conec millor i amb la qual em comunico amb major espontaneïtat i fluïdesa i amb menor esforç, [1] i, per tant, es tracta de la llengua que prefereixo utilitzar i la que sento que forma part de la meua identitat individual, en canvi amb la L2 és tot el contrari [2]. Aquesta situació seria molt més evident en el cas d'un nen de primària. La falta d'hàbit i pràctica amb la segona llengua dificultarien molt més el correcte desenvolupament de la situació comunicativa [3].

4. El significat [1] i les implicacions [2] de saber una llengua

Des de la meua experiència, he entès que saber una llengua és saber parlar-la, comprendre-la, llegir-la i escriure-la [1]. Per assolir aquestes variables, s'han d'haver adquirit una sèrie d'habilitats, coneixements i actituds que és el que anomena la Didàctica de la Llengua com a competència comunicativa i que podem dividir en diverses subcompetències: unes de generals (lingüística, cultural, discursiva i estratègica) i altres d'específiques (productiva, perceptiva, medidora i interactiva). Cal destacar que és la competència estratègica la que constitueix l'eix de la competència comunicativa perquè consisteix en els recursos que el parlant mobilitza per relacionar els seus coneixements, sabers i habilitats [2].

5. Una experiència significativa (esdeveniment que marca un abans i un després a la vida lingüística del subjecte) [1]. Subtema: la immersió lingüística com a factor clau per a l'aprenentatge d'una llengua [2]

Són diversos els esdeveniments que he viscut per aprendre idiomes, però m'agradaria destacar-ne un: La meua estada a Londres. Viajar és un motor bàsic i fonamental d'aprenentatge. El coneixement d'un mateix, la maduresa, el desenvolupament d'habilitats socials o els coneixements interculturals són algunes de les habilitats que el viatge proporciona en una intensitat molt superior a la qual es produeix en la nostra realitat quotidiana. Això mateix

vaig experimentar fa tres anys [1]. Sens dubte, la millor manera d'aprendre una llengua estrangera és la de practicar-la i interactuar amb ella allà on s'utilitza constantment [2].

6. La impossibilitat de *dominar* una llengua

Una de les moltes idees que he interioritzat és que és impossible dominar una llengua. És pràcticament impossible, ni tan sols la materna perquè es tracta d'una dimensió molt extensa i que està en constant evolució.

7. Les activitats de llengua a l'escola [1] i el significat d'ensenyar una llengua [2]

Des d'aquesta perspectiva, les activitats de llengua que s'haurien de proposar a l'escola haurien de ser dinàmiques i pragmàtiques, amb la clara intenció que el nen pugui fer front a situacions comunicatives actuals reals, és a dir, han d'estar focalitzades en el desenvolupament de la competència estratègica [1]. **Perquè ensenyar una llengua és ensenyar a emprar-la i això només és possible en l'àmbit de la comunicació (Bruner,1991) [2].**

8. L'ampliació del repertori lingüístic derivada de la influència dels diferents contextos socials i d'un entorn caracteritzat per la diversitat lingüística

Així doncs, l'ampliació del meu repertori lingüístic es duia a terme precisament en funció dels canvis en el meu entorn provocats per la meva trajectòria educativa, canvis de context, descobertes o ampliació d'horitzons, aprenent a navegar dins la diversitat lingüística.

9. L'aprenentatge de llengües com a experiència social compartida

En suma, cal constatar que l'aprenentatge de "l'altra" llengua és una experiència compartida, per bé que l'adopció de l'ús social de "l'altra" llengua depèn d'un seguit de condicionants, sobretot de la presència de parlants.

10. Un objectiu personal relacionat amb l'assignatura (context en què s'emmarca l'escriptura del relat) [1] i expectatives de futur vinculades a la tasca docent del subjecte [2]

L'objectiu d'aquesta assignatura és la creació i el desenvolupament de la competència estratègica en els alumnes, rica i diversa i capaç de fer créixer la resta de competències [1]. Espero poder assolir-lo amb èxit a finals de curs per tal d'aconseguir ser una parlant ideal i una bona referent pels meus futurs alumnes [2].

2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

Primer de tot, el meu repertori lingüístic està compost per la llengua castellana, catalana, anglesa i francesa.

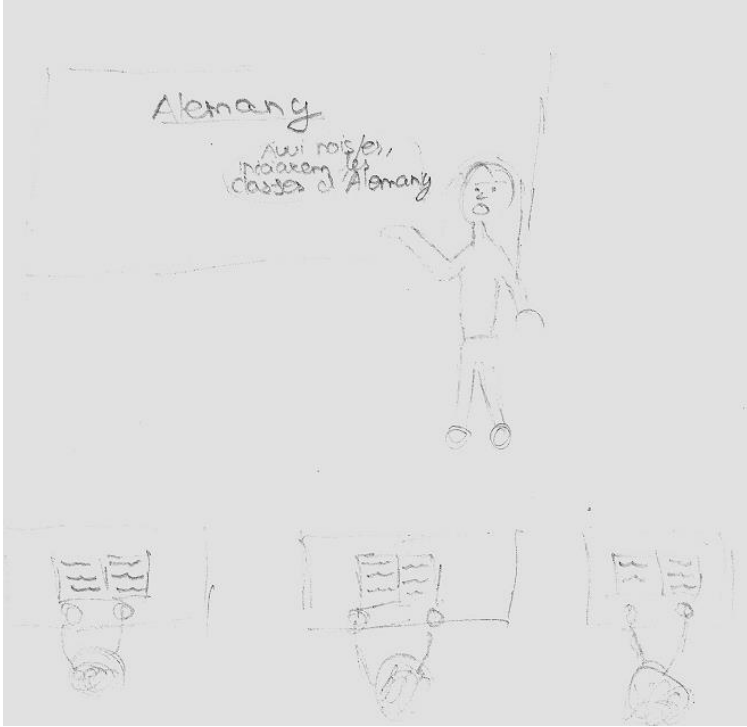
Quant al castellà, és la meua llengua materna i per tant, amb la qual em comunico millor i amb major fluïdesa. El color que he triat ha estat el vermell perquè és la llengua que més estimo i més tinc present i amb la qual penso i és per això que l'he situada al cor i a la ment, i a les cames perquè considero que és la llengua que em sustenta i l'origen de tot el meu aprenentatge.

Pel que fa al català, és la llengua que més parlo actualment i la qual m'agrada practicar i millorar més, per això l'he situada a la boca i als braços per tal d'indicar que la vull millorar. El color que he utilitzat és el rosa, un color molt semblant al vermell.

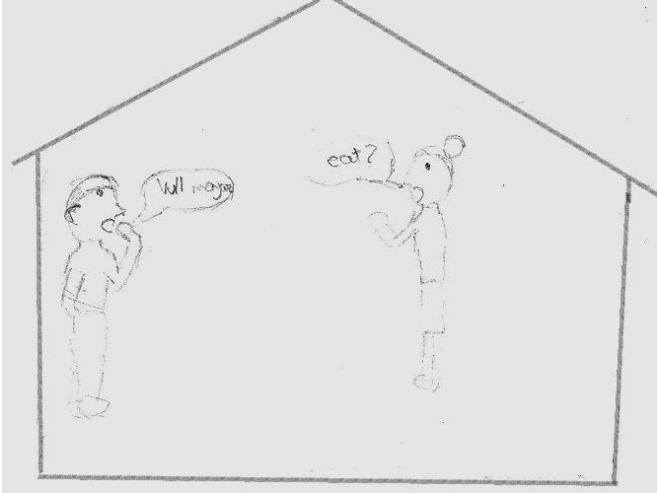
Quant a l'anglès, és una llengua que he tingut present durant la meua trajectòria educativa però no tinc una bona experiència. El color que expressa millor aquest sentiment és el groc perquè transmet "perill" però a la vegada és el que més destaca. D'aquesta manera, he situat l'anglès a la ment perquè he d'estar molt concentrada per entendre-ho i a les orelles perquè he de parlar molta atenció.

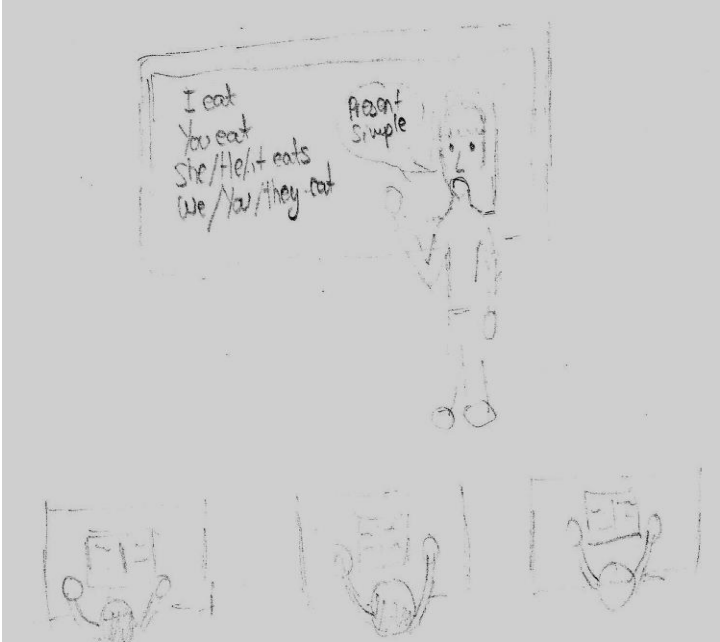
Pel que fa al francès, durant tres anys de la meua etapa educativa, el vaig tractar. L'he situat als peus perquè considero que és la part més llunyana del cos i amb blau perquè és una llengua distant respecte a mi.

3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		La situació que represento és l'inici de l'aprenentatge d'una nova llengua a l'aula. En aquest cas, l'alemany

TÍTOL	EL CAP D'UNA PERSONA QUE CONEIX MÉS D'UNA LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA La persona, mitjançant l'oïda, escolta la llengua en qüestió. S'envia l'estímul al cervell, el qual tria la llengua que s'adequa a la situació, i s'envia cap a retransmet la resposta a través de la boca.
TÍTOL	EL PLURILINGÜISME A L'ESCOLA A l'hora del pati	INTERPRETACIÓ ESCRITA La situació plurilingüe a l'escola que m'ha vingut al cap ha estat una conversa entre dos amics a l'hora del pati. Crec que és una situació real, en la qual es mostra com les llengües estan presents entre nosaltres. A la classe, quasi mai s'interfereix i es pot dir que és a l'hora del pati.

TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Per mi, el concepte de llengua implica aquestes coses: la llengua és una forma d'expressió/comunicació pròpia d'un mateix poble, ciutat, país.
TÍTOL	APRENDRE LLENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Així és com realment s'apren una llengua, mitjançant una conversa espontània, aplicada a una situació real.

TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		A partir de la meua experiència ensenyar una llengua ha suposat treballar-la gramaticalment. En especial, he notat aquesta diferència a l'hora d'Anglès. No obstant això, d'alguna vegada mantenim alguna conversació, però aquestes estan prèviament preparades pels nostres. Al llarg de la carrera, m'he adonat d'això i no és la forma idònia.

4) Focus grup i textos reflexius pre- i post- focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

Aquestes dues trajectòries són paral·leles però, pel que fa als diversos papers (família, escola i societat), són diverses en el meu aprenentatge de les llengües. La família m'ha ensenyat de forma indirecta una llengua, la materna, el que passa és que s'aplicava simplement per a la comunicació, tot i que degut a la falta de conciliació del treball feia que poguéssim parlar poc. L'escola m'ha fet reflexionar sobre la llengua, i la seva correcció i formalització. La societat és l'aplicació i l'ús real de la llengua per comunicar-se i arribar a acords.

Focus grup:

Val doncs jo també em passa com el David que tots els meus cercles d'amics i la meua família m'ensenyaven en castellà: i em vaig trobar a la universitat que havia de parlar en català, perquè totes ((amigues/companyes)) parlaven en català, però igualment jo: parlo: com com em senti en aquell moment o: *desto* o: també: per explicar les coses utilitzo el castellà perquè em sento més àgil, però: no sé/ intento parlar en català, però de vegades tendeixo a anar al castellà perquè em sento més còmoda i: no sé i a la família doncs és això, és com la base d'una llengua, no? i que, en veritat, l'he utilitzat indirectament, no? pe:r, en veritat, sense donar-nos compte, no? utilitzem la llengua per comunicar-nos, per: *has agafat això doncs tal...* ((és un exemple de situació comunicativa)) i **sento que a l'escola doncs m'ha: m'ha permès reflexionar sobre la llengua mateixa, no? ((reflexió metalingüística)) i: doncs formalitzar-la, aplicar-la en diferents contextos, [bueno] contextos entre comillas, no? però |eh::| també corregir-la.** I: això que a la societat és com aplicar tot el que has après a l'escola, però: no tot el que has après a l'escola és el que a la societat passa. I: això|.

Text reflexiu posterior:

He reafirmat el que penso i considero que aquests contextos han de ser més rics.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

Per a mi, un plurilingüe és una persona que dins de seu cap relaciona i aplica totes les llengües als múltiples contextos de la vida. No les considera com a apartats separats, sinó com a conjunt.

Focus grup:

Val, jo **en base del que vam fer l'any passat** ((a l'assignatura que els hi va impartir la investigadora d' "Iniciació a la DLL i la Literatura" de 1r del grau en Educació Primària)), i [bueno] **una mica d'aquest any** he contestat a la pregunta dient que per a mi **un plurilingüe és** una persona que dins del seu cap relaciona i aplica totes les llengües | que ha après, encara que no les domini, |eh::| en els múltiples contextos de la vida. I que no les considera com a apartats separats, sinó que és com tot una barreja i: això\.

Text reflexiu posterior:

La importància de tot el que l'envolta. Hem de saber aplicar les llengües estratègicament i en un context real i no tant formal. La societat és plurilingüe.

Tema 3. El **plurilingüisme escolar**: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contextos d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

Com ja he anat esmentant, el plurilingüisme a l'escola que jo he viscut ha estat el tractament aïllat de les diverses llengües, que s'ha fonamentat en l'ensenyament de la gramàtica i la correcció. Pel que fa al context, aquest ha estat teòric i, en gran part, hipotètic.

Focus grup:

Doncs [bueno] jo també:: he dit diverses coses / sobre el tema \. També:: ha sortit el tema de pràctiques. [Eh::]la Júlia i jo vam anar a una escola per projectes i [bueno] en el meu cas també em va tocar primer. I:: [e::mm] no hi havien assignatures, no? i, pel que fa al tractament de la llengua, no la tractaven, o sigui no reflexionaven sobre la llengua, sinó que a l'hora que feien un debat o:: quan no sé què en català. Per, en canvi, per renyar a un alumne marroquí | la professora li parlava en castellà. || Només el castellà es va utilitzar *pa eso per regañar* al nen! En canvi, el català doncs s'utilitzava per, doncs mira per dir: *mireu després farem tal i tal*, però com a assignatura en si o com tractada ((la llengua)) no ho faig veure, jo en el meu cas no vaig veure reflexionar sobre la llengua.

[Eh::]no tanta. Hi havia quatre alumnes estrangers o així \, més o menys.

Eren normalment els que portaven un ritme d'aprenentatge més baix. Però clar tampoc la professora, des del meu punt de vista, tampoc es va implicar gaire en\ [vale], sí, *necesita su tiempo, ayuda'l*, i l'ajudava jo: *doncs mira ara va de no sé què::*, però tampoc feia *algo* al respecte, no sé. *Necesita su tiempo*, em deia. I doncs [bueno] [eh::]la l'ensenyament doncs crec que considero oportú també treballar la transversalitat de la llengua, no? com hem sempre dit. En compte de fer matemàtiques en català, doncs fer-les en anglès o::, no sé, canviar.

Sí. Això és interessant. I::... doncs bé del tractament de les llengües, en el meu cas, doncs i jo crec que en el de la majoria, ho vam fer de forma... ho vam fer amb la gramàtica, vam aprendre llengua amb la gramàtica i, sobretot, amb l'ortografia. I amb l'Ana Torres ((professora de l'assignatura de "Didàctica de les habilitats comunicatives")) ens va posar l'exemple d'una redacció i que la professora li donava més importància a que el nen [eh::]no va posar dos accents, que pel simple fet de que se li oblidés una idea importa::nt, de fer una narració:: o de fer no sé què. Doncs això. I del context doncs que la majoria dels contextos a l'hora d'aplicar les llengües doncs van ser hipotètics, no? i no reals, teòrics.

Text reflexiu posterior:

És necessari aprofitar la transversalitat de la llengua.

Pràctiques → no acollida ni tractament de les llengües de la llar. Per renyar a un alumne nouvingut s'emprava el castellà. Per debatre en català.

El paper del mestre és clau.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

Text reflexiu previ:

Crec que tampoc és fonamental saber molt bé una llengua per aprendre'n una altra, però sí que ajuda i facilita. Segons quines llengües, repeteixen certes estructures que tu pots aplicar com a estratègies i recursos per aprofundir més en el seu aprenentatge. No obstant això, si les llengües són molt semblants, poden crear confusions, com ara el català i el castellà.

Focus grup:

Doncs jo també penso com tots els meus companys que sí que ajuda, perquè en algunes llengües es repeteixen certes estructures que tu pots aplicar, com a estratègies o recursos, per aprofundir més en en l'aprenentatge d'una llengua. Però:: d'això que han dit els meus companys és interessant que:: el fet que dues llengües siguin ben diferents no crea confusions.

No és com el català i el castellà que es barregen coses, i això a 2n de Batxillerat ens va venir un senyor| que va fer *algo* de llengües o:: | i ens ho va dir que és més fàcil aprendre una llengua que està ben distanciada que la que tu te::ns o que tu saps, perquè no et crea confusions, que no una llengua:: que sigui tan propera.

Text reflexiu posterior:

Aprendre llengües des de petit i també tenir interès.

Dominar → quan tens oportunitat d'aplicar-la i quan penses en aquesta llengua.

5. La *utilitat* de les llengües.

Text reflexiu previ:

Considero que les llengües són importants. Durant tota la nostra carrera, hem parlat de la transversalitat de la llengua. A més, considero que hi ha llengües més importants que d'altres pel simple fet que algunes poden arribar a més públic i facilitar molt més la comunicació que d'altres.

Focus grup:

Doncs jo de la utilitat de les llengües jo m'he centrat més en la transversalitat de les llengües, que és el fet que la llengua és tot, és la base de tot: per comunicar-nos, per ensenyar, |eh::| i això.

Text reflexiu posterior:

- La utilitat d'algunes llengües és subjectiva.
- Demanar anglès sense funcionalitat (món laboral).
- Imposició del prestigi d'una llengua.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.

Text reflexiu previ:

Venen relacionades perquè una llengua és una cultura, és una senya d'identitat d'una cultura i fa únic i diferent un territori. A la llengua hi ha missatges que permeten identificar que pertany a una cultura, a una manera d'entendre les coses (ex. frases fetes).

Focus grup:

Doncs jo també he posat que:: aquests tres elements |e::mm| estan relacionats, i |bueno| en el sentit com més pràctic que sabem que una llengua pot pertànyer a una cultura i que una cultura també fa seva una llengua. Perquè, per exemple, a Espanya l'espanyol |eh::| té un significat diferent una paraula que a Hispanoamèrica. |E::mm| no sé, com una societat fa pròpia una llengua, la seva llengua. I doncs això el significat de |bueno| de cultura el podem veure a l'hora de parlar amb les frases fetes, una frase feta en anglès no significa el mateix que en català o no té sentit quan em diuen no sé què en anglès i és una frase feta jo no li trobo el sentit, perquè a:: del país d'on és | té un significat. I:: això també que depèn de la cultura d'una persona, per exemple, en el cas de les pràctiques |eh::| al ser una persona marroquí |se li parla en una llengua, se li parla directament en castellà. No sé. Això\.

Text reflexiu posterior:

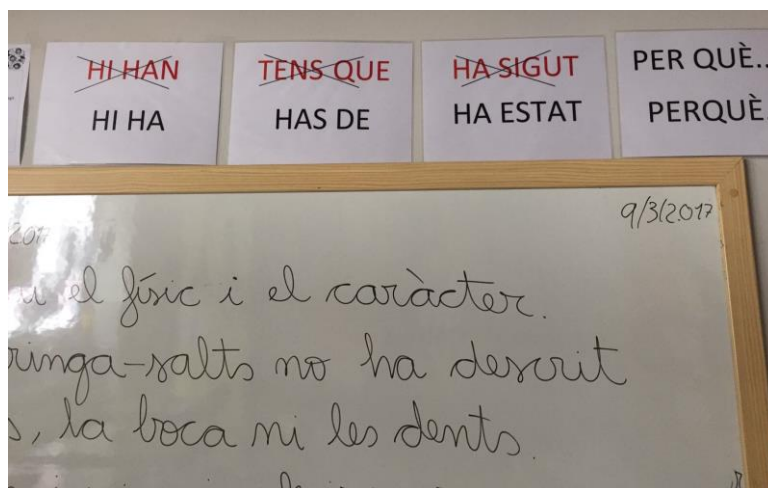
- Influència de la procedència cultural → segons si la persona és estrangera o no, li parlo en castellà o català.
- Si a l'escola no s'acullen les diferents llengües, pot haver-hi problemes d'integració, ja que la primera llengua té un paper important en la formació de la identitat.

5) Cartografia lingüística (3r del grau)

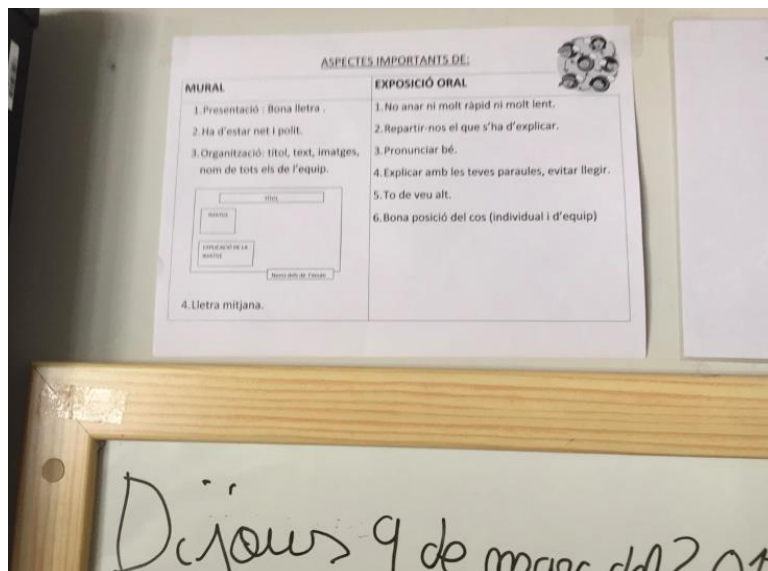
Narratives de durant les pràctiques (febrer)

Imatges a dalt de la pissarra:

Imatge 1. Erros comuns: el poder de la primera és que es tracta d'un recurs molt visual i concís que vol evitar les interferències amb el castellà. Es troba just amunt de la pissarra perquè tingui més presència (Els alumnes de la meua classe i en general de l'escola provenen de famílies castellano-parlants).

Imatge 2. Pautes exposicions orals: el poder de la segona rau en el fet que és un recurs que vol donar valor al que és la competència oral, molt oblidada, però no és gaire visual per l'alumnat. També es troba just amunt de la pissarra per donar-li importància i perquè tingui més presència.

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)

FER PINYA, COM ELS CASTELLERS

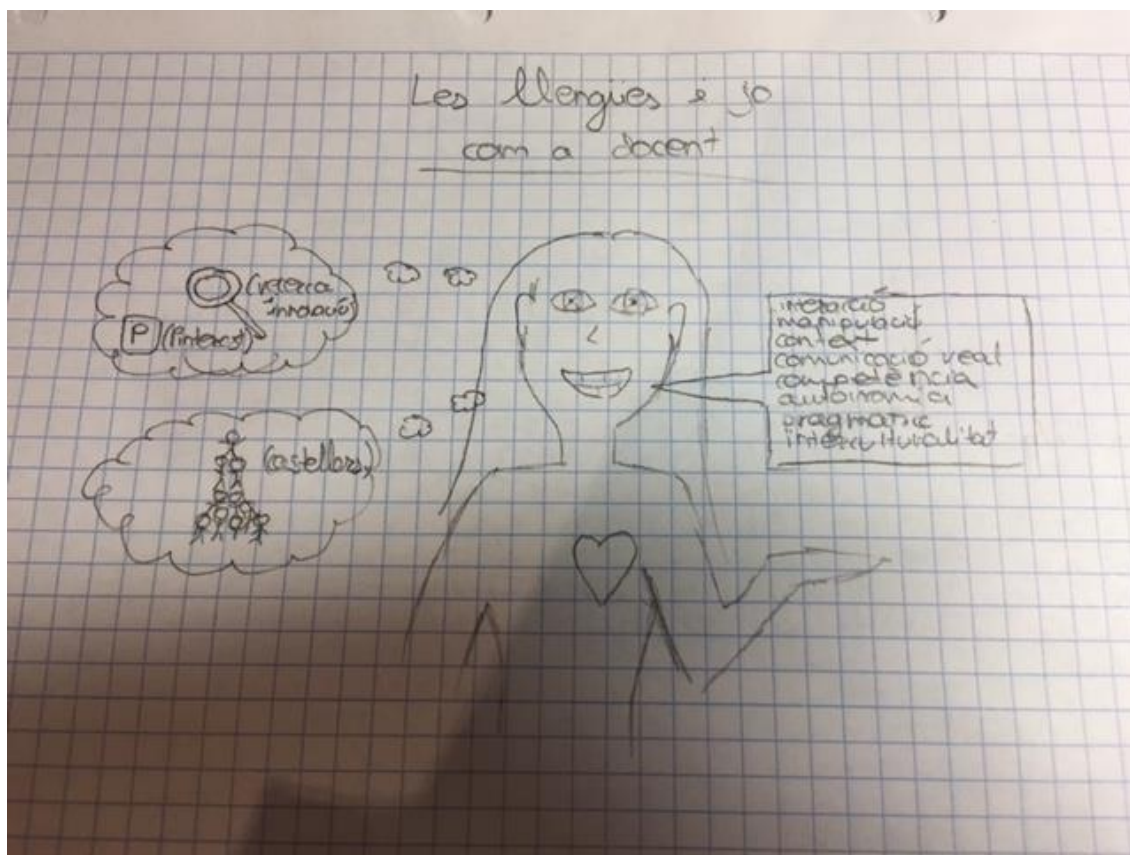

Aquestes persones representen les diferents parts de la competència plurilingüe. Són moltes “persones” diferents, però juntes i interactuant formen aquesta competència, que representa que és la persona de dalt. La imatge va des de l'aspecte més concret, al més general format per la força de tots.

És important entendre que cap element és subordinat de l'altre, sinó que es combinen i, a més a més, tots ells són necessaris perquè sinó la pinya es trenca i no es podrà assolir l'èxit.

Realment, durant les pràctiques he apreciat que l'aprenentatge de la competència plurilingüe s'ha basat en l'assaig i error, i en la complementació. Mitjançant activitats variades, s'ha aconseguit un producte oral o escrit que s'ha anat modificant amb el pas del temps amb les aportacions dels companys, les posades en comú o bé amb les correccions de la mestra. Per tant, comparo aquest canvi de visió amb aquesta disciplina rigorosa que es basa en la pràctica i la supervisió d'algú, però sobretot, en la qual els participants són els protagonistes i els que s'emporten el mèrit i la satisfacció.

6) Autoretrat docent: 'Les llengües i jo com a docent' (4t del grau)

Primerament, la silueta de la imatge em representa com a docent. He considerat que la postura representés seguretat amb mi mateixa i en allò que faig i dic.

A continuació, he dibuixat una sèrie d'elements dins meu: ulls, boca, orelles i cor. Quant al ulls, aquests són oberts perquè miro d'observar amb la mirada el meu entorn, interpretar allò que passa a l'aula i estar pendent de tot. Pel que fa a la boca, sempre tinc un somriure i miro de transmetre bones vibracions. Pel que fa a les orelles, aquestes simbolitzen el fet d'escoltar i percebre. Finalment, el cor simbolitza la tendresa, l'estima i la empatia vers a la resta.

L'altre aspecte a remarcar són les bafarades que hi apareixen. La primera de totes, els castellers, simbolitza el meu concepte de competència plurilingüe, que és present i miro de tenir en compte. Això s'enllaça amb la tasca anterior.

La segona representa la constant recerca i la innovació que implica una professió com la de ser mestra, és a dir, trobar noves maneres d'ensenyar i aprendre mitjançant activitats el més significatives i contextualitzades possibles. *Pinterest* és una aplicació que ofereix activitats per fer amb nens molt originals, manipulatives i dinàmiques, fent ús de les noves tecnologies. Aquestes dues bafarades són el meu pensament.

Per acabar, la bafarada restant representa el "producte". Que serien tasques i activitats en les quals s'aconsegueix promoure la interacció, pràctica, manipulació, context, comunicació real, competència i autonomia.

5) Corpus de dades del Pol

1. Relat de vida lingüística (inici de 1r del grau)

Al llarg de tota la meua vida com a estudiant he estat aprenent quatre llengües, si més no he intentat dominar-les el millor possible. La primera és el català, la meua llengua materna, amb la qual mai he tingut gaires problemes gramaticals. La segona és el castellà, una llengua que des de ben petit he après, he parlat i amb la qual també he interactuat força. A més a més, he après com a llengües estrangeres el francès i l'anglès. Són dos idiomes que m'agradaria dominar tant com la llengua materna, perquè trobo que mai sobren idiomes i aprendre'ls només durant uns anys de la meua vida trobo que és poc temps. Per últim, haig de dir que he treballat llatí i grec, però suposo que no tenen tanta cabuda com les llengües vives.

De tots els llenguatges esmentats anteriorment interactuo bàsicament amb el català i el castellà, les llengües de la meua mare i del meu pare respectivament. Normalment amb els amics utilitzo ambdues llengües, però si haig de parlar amb algun desconegut utilitzo el català, sempre i quan vegi que l'entén.

El fet de saber una llengua és bastant discutible, ja que pot significar coses diferents per les persones. Per a mi significa entendre-la, parlar-la i tractar-la de tal manera que es pugui utilitzar en qualsevol situació i context de forma adequada i correcte. Per poder parlar de saber un idioma s'han de tenir els coneixements de gramàtica fonamentals, una noció bàsica de sintaxis, morfologia, etimologia, etc. Tot i això, es pot creure que dominem una llengua, però el cert és que no és així. Una llengua és una cosa abstracte, però nosaltres hi posem una sèrie de normes per intentar enquadrar aquest idioma abstracte. Una llengua és quelcom canviant, que mai és estable, perquè cadascú l'utilitza com vol o com pot. Per tant, podria dir que una llengua no es pot ensenyar teòricament, sinó que vas adoptant mitjançant la pràctica la teua pròpia llengua. El que sí que es pot ensenyar són les diferents normes que hem creat per enquadrar aquesta llengua.

D'altra banda, quan parlo en la llengua materna (L1) o la segona llengua (L2) és molt diferent, perquè amb la llengua materna em sento més segur i confiat, sé que la domino en un grau més elevat que la segona llengua i suposo que per por a errar, amb la segona llengua tendim a estar més callats o a no estendre'ns massa.

Finalment, la meua relació amb les llengües sempre ha estat bona per la part de la gramàtica, tipologia textual i les parts més pràctiques de la llengua. En canvi, amb les literatures, sempre m'havia costat molt més. Sempre m'han agradat les llengües, aprendre'n de noves, treballar tots els aspectes possibles, estudiar les morses i, fins i tot, comparar idiomes, inclosos els menys semblants als que jo conec. Des de ben petit he estat curiós amb aquests temes, sempre m'han cridat l'atenció, suposo que em vindrà de família.

Relat de vida lingüística dividit per temàtiques i subtemes

1. La relació del subjecte amb les seves sis llengües del repertori lingüístic.

Al llarg de tota la meua vida com a estudiant he estat aprenent quatre llengües, si més no he intentat dominar-les el millor possible. La primera és el català, la meua llengua materna, amb la qual mai he tingut gaires problemes gramaticals. La segona és el castellà, una llengua que des de ben petit he après, he parlat i amb la qual també he interactuat força. A més a més, he après com a llengües estrangeres el francès i l'anglès. Són dos idiomes que m'agradaria dominar tant com la llengua materna, perquè trobo que mai sobren idiomes i aprendre'ls només durant uns anys de la meua vida trobo que és poc temps. Per últim, haig de dir que he treballat llatí i grec, però suposo que no tenen tanta cabuda com les llengües vives.

2. Els àmbits d'ús del català i del castellà

De tots els llenguatges esmentats anteriorment interactuo bàsicament amb el català i el castellà, les llengües de la meua mare i del meu pare respectivament. Normalment amb els amics utilitzo ambdues llengües, però si haig de parlar amb algun desconegut utilitzo el català, sempre i quan vegi que l'entén.

3. El significat de saber una llengua

El fet de saber una llengua és bastant discutible, ja que pot significar coses diferents per les persones. Per a mi significa entendre-la, parlar-la i tractar-la de tal manera que es pugui utilitzar en qualsevol situació i context de forma adequada i correcte. Per poder parlar de saber un idioma s'han de tenir els coneixements de gramàtica fonamentals, una noció bàsica de sintaxis, morfologia, etimologia, etc.

4. El concepte de llengua. Subtemes:

4.1. La impossibilitat de *dominar* una llengua, segons el seu significat

4.2. La possibilitat o impossibilitat d'ensenyar una llengua

Tot i això, es pot creure que dominem una llengua, però el cert és que no és així. Una llengua és una cosa abstracte, però nosaltres hi posem una sèrie de normes per intentar enquadrar aquest idioma abstracte. Una llengua és quelcom canviant, que mai és estable, perquè cadascú l'utilitza com vol o com pot [1]. Per tant, podria dir que una llengua no es pot ensenyar teòricament, sinó que vas adoptant mitjançant la pràctica la teua pròpia llengua. El que sí que es pot ensenyar són les diferents normes que hem creat per enquadrar aquesta llengua [2].

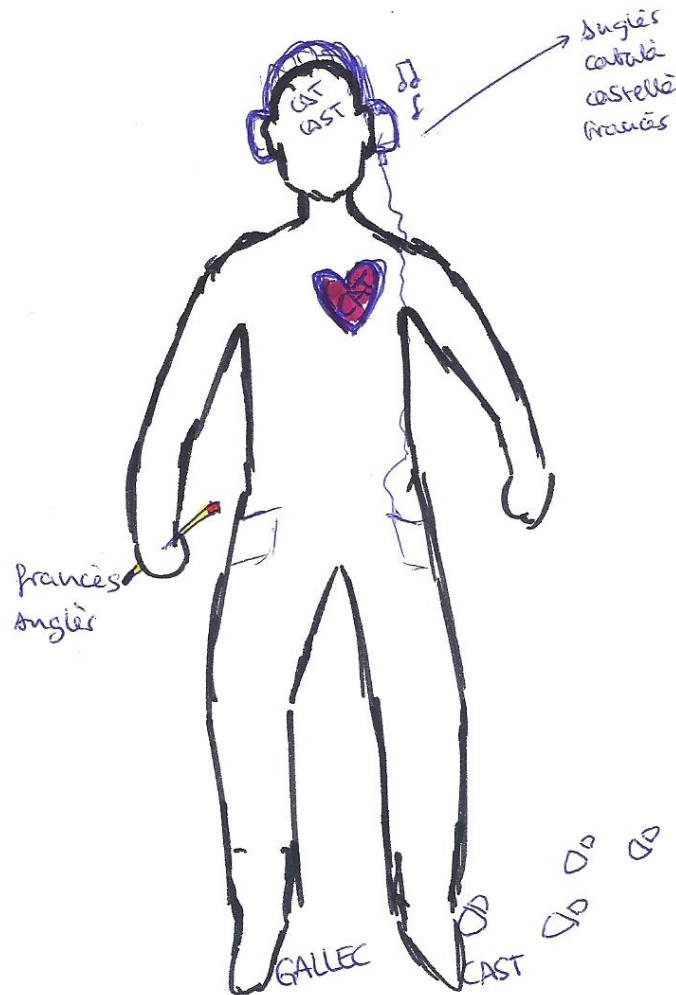
5. Diferències en la relació del subjecte amb la seva L1 [1] i L2 [2]

D'altra banda, quan parlo en la llengua materna (L1) o la segona llengua (L2) és molt diferent, perquè amb la llengua materna em sento més segur i confiat, sé que la domino en un grau més elevat que la segona llengua [1] i suposo que per por a errar, amb la segona llengua tendim a estar més callats o a no estendre'ns massa [2].

6. Valoració positiva de la seva interacció amb les llengües

Finalment, la meua relació amb les llengües sempre ha estat bona per la part de la gramàtica, tipologia textual i les parts més pràctiques de la llengua. En canvi, amb les literatures, sempre m'havia costat molt més. Sempre m'han agradat les llengües, aprendre'n de noves, treballar tots els aspectes possibles, estudiar les morses i, fins i tot, comparar idiomes, inclosos els menys semblants als que jo conec. Des de ben petit he estat curiós amb aquests temes, sempre m'han cridat l'atenció, suposo que em vindrà de família.

2) Autoretrat lingüístic (finals de 1r del grau)

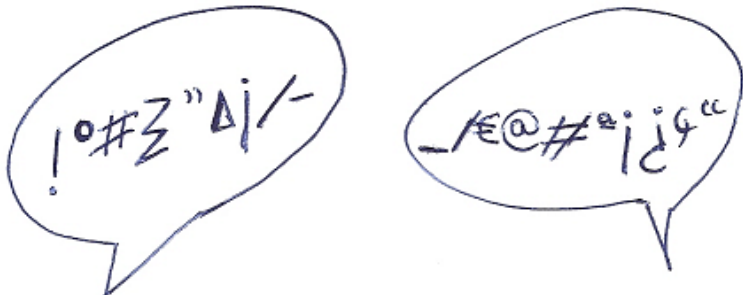
He començat posant la llengües en les que escolto música al principi, bàsicament per seguir un ordre estructurat.

En segon lloc, he col·locat el català al cor perquè és la llengua amb la que més em sento identificat. També l'he col·locat al cap juntament amb el castellà perquè són les llengües amb les quals penso.

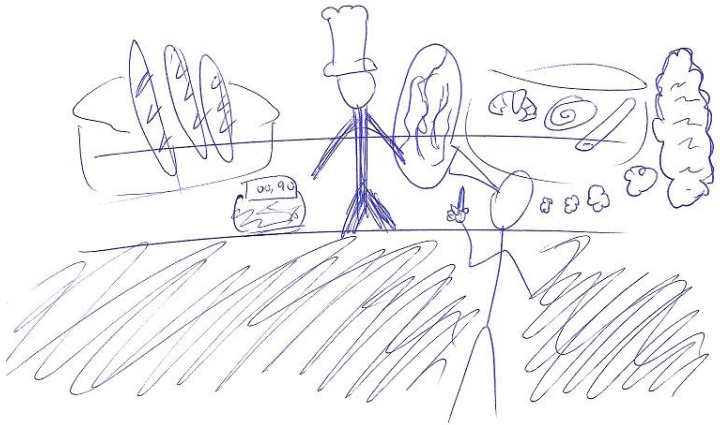
A més a més, he posat el francès i l'anglès a la mà perquè són llengües amb les quals he estudiat en algun moment de la meua vida.

Finalment, he col·locat el gallec/castellà als peus perquè són les llengües dels meus avantpassats/familiars. Són part del meu bagatge lingüístic.

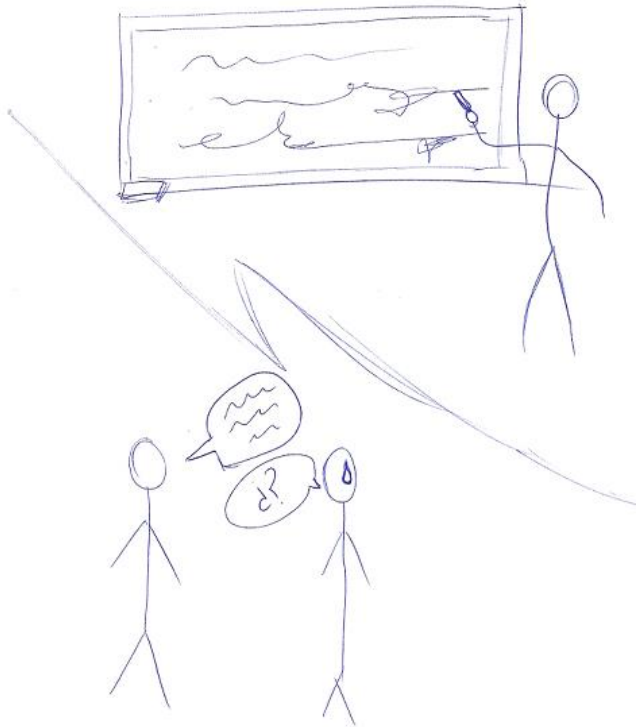
3) Sis dibuixos sobre l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües (inici de 2n del grau)

TÍTOL	SABER O CONÈIXER UNA LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		El que he intentat representar amb el dibuix és que per mi saber o conèixer una llengua implica l'existència de l'existència, dominar-la, saber-la utilitzar en qualsevol context i poder defensar-te si sorgeix algun conflicte lingüístic, ^{o algun moment} alguna interrupció en la conversa.

95

TÍTOL	EL CONCEPTE DE LLENGUA	INTERPRETACIÓ ESCRITA
		He volgut plasmar que la llengua és un mitjà a través del qual ens comuniquem i pensem, el que fem servir al dia a dia per interactuar amb la resta de la gent, independentment independentment d'on siguem.

TÍTOL	APRENDRE LENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA <u>Aprendre llengües</u>: En aquesta imatge també he volgut fer el contrast de dos estils d'aprendre llengües, actuals i existents, un de forma més acadèmica i l'altre més vivencial i experiencial.
-------	---	--

TÍTOL	ENSENYAR LLENGÜES 	INTERPRETACIÓ ESCRITA Amb aquesta representació he volgut mostrar la forma en com s'ha ensenyat les llengües tradicionalment, fent exercicis de pràctica de gramàtica, i com veu que és més fàcil ensenyar una llengua, que és tenint un contacte directe i centrat en un individu concret.
-------	--	--

4) Focus grup i textos reflexius pre– i post– focus grup (finals de 2n del grau)

Tema 1. La relació entre el **recorregut vital** i la **trajectòria d'aprenentatge** de llengües: el paper de la família, l'escola i la societat.

Text reflexiu previ:

La família és el primer punt, és l'origen de tot. La llengua que aprenguis a l'entorn familiar serà en la qual et basaràs per aprendre'n de noves.

- Context escolar: serveix per perfeccionar l'ús i correcció de les llengües. És un context en el qual aprens un registre, però no veus els altres, com el familiar, per exemple.
- Societat: influirà amb les modes, sobretot si ets jove i utilitzes paraules d'argot.

Focus grup:

Jo he tingut sort perquè he crescut amb amb | o sigui ma mare és professora, és mestra i he crescut sempre en un entorn de mestres, per dir-ho així. Perquè sempre quan ella anava a l'escola, jo anava amb ella perquè era el que em tocava; o sigui anava amb ella a l'escola a treballar i: [quan ella hi anava, jo hi era] i: si ella es quedava, jo em quedava. Llavors clar, com que no tenia res a fer, sempre estava amb els professors. I suposo que a partir, arran d'aquest entorn vaig acabar adquirint un nivell de llengua, doncs no sé | més fructífer, per així dir-ho (rialles). Que no pas si la meua mare hagués estat, no sé| alguna feina que no hagués estat relacionada amb l'àmbit de la docència.

La llengua materna, no?

Però això és com per respecte, no? Perquè si et parlen en castellà, llavors o sigui: jo crec, [eh::]! no sé:: però per educació o *algo* jo sempre ho faig així. Si em parlen en castellà, contesto en castellà. Si em parlen en català, contesto en català.

Home sí, però::

A mi això em passa. Jo tinc, des de petit, a l'escola aquesta que anava, [eh::] tinc un amic que encara:: que som, és el meu millor amic i que jo parlo en castellà tota la vida (rialles generals). Hem anat junts a totes les classes, ens hem assegut junts a totes les classes fins que hem arribat a la universitat i: és que no sóc capaç de dirigir-me amb ell en català. És impossible! No em surt de dintre, no:: El primer dia li vaig en castellà i en castellà de per vida ja. I si ens surt *algo* en català diu: *es que me extraña mucho que me hables en catalán, no eres tú*. És molt raro. I, en canvi, amb altres amics\.

Sí. I amb altres amics que:: som catalans, hem parlat en català el primer cop i sempre hem parlat en català:: i se'm escapa alguna cosa en castellà:: *¿pero tú quien eres?*

Text reflexiu posterior:

Influència del context i l'entorn.

Tema 2. La construcció i desenvolupament de la **competència plurilingüe**: característiques d'un **subjecte** plurilingüe i descripció del **cap** d'una persona que coneix més d'una llengua.

Text reflexiu previ:

Conceptes clau:

- Motivació.
- Adaptació a la situació.
- Entorn adequat.
- Tenir un bagatge.

- Cap estructurat, saber utilitzar amb correcció cada aspecte de la llengua, en el context corresponent.

Focus grup:

Més experiència.

Sí, més o menys.

[Bueno] sí::

Sí, sí.

Sóc l'únic que no sóc de poble (rialles).

Text reflexiu posterior:

Establir relacions amb la llengua materna.

Tema 3. El **plurilingüisme escolar**: rol del mestre/a i de l'alumne/a, situacions característiques, tractament de les llengües, procés d'ensenyament i d'aprenentatge, contexts d'aprenentatge de llengües, etc.

Text reflexiu previ:

El mestre ha d'incloure la llengua i cultura de l'alumne, per tal que la resta el conegui.

- Predisposició de l'alumne: ment oberta.
- Mediació.

Focus grup:

Val. [E::mm] Quin rol creieu que ha de tenir un mestre i un alumne a l'hora d'aprendre una llengua? D'adquirir-la?

És que [bueno] passava això. Que la professora que impartia castellà era catalanoparlant i se li notava molt. Llavors els alumnes que eren catalanoparlants tendien a tenir aquell accent, [bueno] aquesta:: | aquest tret distintiu a l'hora de parlar. I a la meua aula tampoc hi havia gaires alumnes immigrant i els alumnes immigrants que hi havia era:: dominaven completament ambdues llengües, no? perquè era una escola concertada i ja::

Situacions en les que realment demostrin [bueno] i experimentin el que és viure, o sigui afrontar-se a una situació espontània.

Sí, comunicar-se.

Jo no ho vaig veure.

Que se sentin part de la classe.

Text reflexiu posterior:

- Treballar les llengües en els altres àmbits.
- Et vas acostumant dia a dia a utilitzar les noves llengües.
- Aprens amb situacions de comunicació.

Tema 4. La necessitat de **saber molt bé** (*dominar*) una llengua per **aprendre'n una altra**.

Text reflexiu previ:

No té perquè; per aprendre'n una no cal dominar-ne una altra. Quan som petits aprenen/adquirim una llengua (materna) sense tenir cap noció anterior.

Focus grup:

[[Bueno]] jo crec que no tens perquè saber una llengua per aprendre'n una altra, per així dir-ho. Perquè quan som petits, no:: o sigui no tenim coneixements de cap llengua, potser si que has sentit a parlar i tot això, però dominar, en aquest cas, la llengua, saber expressar-te, saber escriure, no n'has après cap abans, vull dir no has tingut temps material per aprendre'n cap. Per tant, jo crec que no és necessari. Però sí que ajuda. Sí que ajuda.

És el que deia abans en Bernat, que un cop tens la llengua materna, per exemple, el català, i has d'aprendre l'anglès, sempre acabes fent com aquesta traducció mental. O que tu sempre portes el català, tu sempre penses en català i tradueixes a l'anglès. No sé, sempre acostuma a passar, perquè és la manera més fàcil i perquè et sents més còmode. Perquè és la teva llengua materna, la que sempre has parlat, i a l'hora d'expressar-te en una de nova que no et sents gens segur, doncs sempre acostumes a buscar la comoditat.

Sí, però per pura formalitat. Vull dir que els anglesos també tenen una entonació per les preguntes. Si tu fas, si tu poses el subjecte al principi però fas l'entonació de pregunta, ells saben que és una pregunta. Vull dir que no són tan *cap quadrats* per dir: *fins que no posis el subjecte al final no et respondré*.

Sí.

Tothom sap la majoria de les paraules d'aquestes... (rialles generals).

Expressar-te, adequant-te a la situació i al context.

Sí.

Seria comprensió i producció, no?

No me les sabia totes de memòria (rialles generals).

És que tocava avui, tocava avui i::

Sí (rialles generals).

Però no me'n recordava gaire.

No t'aporta res.

Sí, fessin que estiguéssim més motivats per aquesta llengua, per no sé començar traduint alguna paraula en els seu entorn proper: gos, pare o mare, i que a partir d'aquí comencessin a dir: *ostres! Com es diu això? I com es diu lo altre?* Que tinguessin, que els hi fes créixer la motivació interior i que a partir d'aquí ja començar a tirar milles.

Text reflexiu posterior:

- Cada llengua té característiques que la diferencien.
- Tenir-ne una de referència sempre va bé (model L1).
- Aprenentatge de llengües bastant tradicional.
- Com més llengües tens, més fàcil és aprendre'n de noves.

5. La *utilitat* de les llengües.**Text reflexiu previ:**

Les llengües són molt útils per a la comunicació, per entendre i fer-te entendre en cada situació, però no imprescindibles, perquè amb signes (llenguatge no verbal) també pots comunicar-te i transmetre el missatge.

Focus grup:

Si no sempre acaba passant el conflicte que una llengua acaba desapareixent, perquè una altra llengua se l'acaba menjant, per així dir-ho. Però jo també considero que les llengües són molt útils, per comunicar-te, per transmetre un missatge, per qualsevol cosa, per intercanviar informació | que les fem servir dia a dia i les fem servir i no ens n'adonem. Per exemple, el *whatsapp* també que estem enganxadíssims últimament (rialles generals) i no sé, vull dir també estem fent servir la llengua per transmetre'ls/, potser no oral, però sí escrita.

Sí, sí. D'una altra forma.

Això és totalment cert, perquè si et pares a comptar els habitants que té, |bueno| que són angloparlants, |eh:| són molt menys gent que, per exemple, els xinesos.

Vull dir hi ha no sé quants milions de persones xineses| que segur que més de la meitat saben parlar anglès. Per què? Perquè la societat, el mercat laboral tot això ha fet que ens haguem de dirigir a aprendre anglès, perquè és la llengua que:: com l'esperanto que:: era una llengua que prometia molt i al final no ha acabat sent res (rialles). Una llengua oblidada.

Prestigiosos, per així dir-ho?

Ja.

Text reflexiu posterior:

Bàsica.

Societat fa que una llengua tingui més prestigi que una altra.

6. Les relacions entre llengües, cultures i identitat.**Text reflexiu previ:**

Quan saps una llengua o provens d'un lloc ja tens un bagatge, ja tens una predisposició social per saber una llengua o altra i, per tant, aquesta serà la teva identitat.

Focus grup:

-

Text reflexiu posterior:

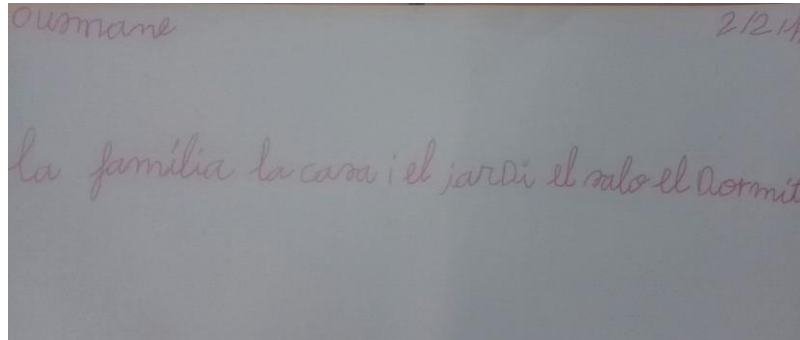
Llengua = identitat → història; repressió.

5) Cartografia lingüística (3r del grau)

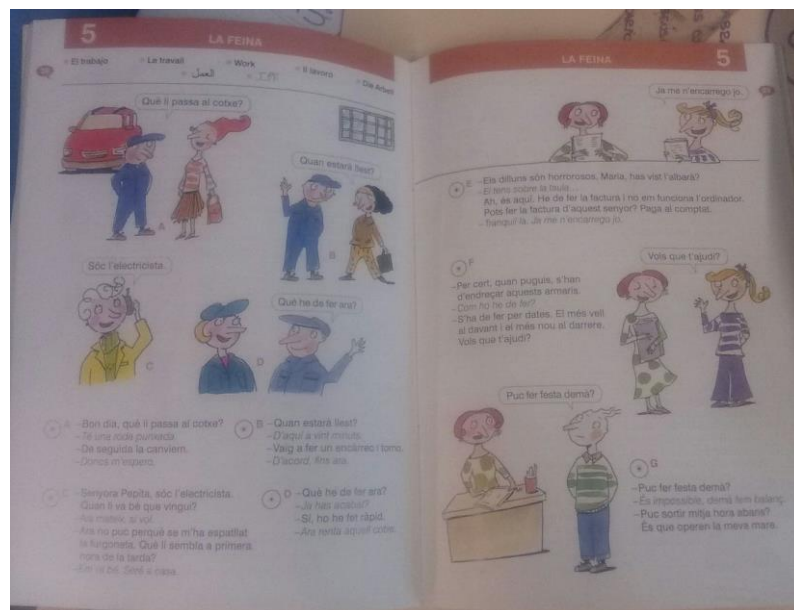
Narratives de durant les pràctiques (febrer)

Imatge 1. Primera frase en català d'un alumne nouvingut de Senegal.

La seva llengua materna és el wòlof.

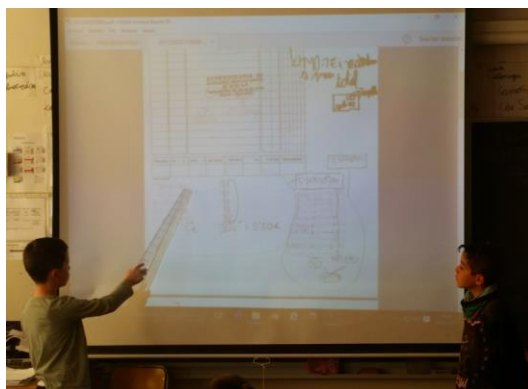

Imatge 2. Mostra d'un llibre que ens ensenya a començar a parlar català.

Imatge 3. Alumna xinesa.**Imatge 4. Exposició alumnes nouvinguts.**

A les dues situacions són alumnes nouvinguts i reben ajuda dels seus companys per parlar i escriure. A les fotos no es veu, però són les que tenia de la Unitat Didàctica. En el cas de l'exposició, per explicar-se; i, en el cas de l'alumna xinesa, per redactar.

Narrativa posterior a les pràctiques (juny)**A POC A POC I BONA LLETRA**

Un cop realitzades les estades de les pràctiques és evident que la meua forma d'entendre les coses i els meus punts de vista s'hauran modificat. Al llarg dels dies vaig anar veient situacions i convivències entre aquella comunitat que formava l'escola que van canviar la meua percepció sobre la competència plurilingüe.

Ara veig que la competència plurilingüe és un conjunt de situacions que s'han d'experimentar en la qual hi ha un grup de gent que t'acompanyarà i et donarà les baules per pujar un esglaó més dia rere dia. Aquesta forma d'entendre-ho és deguda a la situació d'acompanyar als alumnes en el seu procés d'aprenentatge i d'adquisició. Aquests alumnes poden intentar pujar aquestes escales ràpidament, però es cansaran o potser s'entrebancaran amb més facilitat. Però si continuen amb un ritme de treball constant, deixant-se ajudar i acompanyar per tot el grup, finalment, acabaran arribant al cim, on probablement s'hi trobin unes altres escales.

6) Autoretrat docent: 'Les llengües i jo com a docent' (4t del grau)

He triat aquestes tres imatges perquè considero que representen de manera molt visual la meua trajectòria al llarg de la formació rebuda en el grau durant aquests anys. Quan vaig accedir a la carrera em sentia identificat amb la primera de les bombetes: un element que calia dotar de recursos i ajudes per tal que pogués desenvolupar la seva funció. A mesura que van passar els dos primers cursos, m'atreviria a definir la meua postura com a la bombeta encesa, és a dir, capaç de desenvolupar la meua funció sense anar més enllà ni buscar respostes a les preguntes o reptes que se'm podien plantejar. Ara, en canvi, em sento totalment identificat amb la tercera de les imatges, que per mi ve a representar una bombeta carregada de tot allò necessari que l'impulsi a anar més enllà d'allò que li pertoca, buscar noves preguntes quan les plantejades rebin resposta.

Així doncs, definint la meua identitat com a mestre i analitzant la meua posició com a subjecte i docent plurilingüe, vull fer menció de la necessitat de formació constant que ens caldrà rebre al llarg de la nostra professió. Les generacions canvien i cada vegada les escoles acullen nens i nenes procedents de molts països diferents, i en conseqüència, cada vegada hi ha més llengües i dialectes en una aula. Sento que hem de treure profit de totes i cadascuna de les situacions en què es puguin aprendre els diferents codis que es parlin en una classe, i alhora, com a mestres hem d'estar preparats i oberts a tota mena de recursos que ens puguin ajudar amb l'ensenyament-aprenentatge de la llengua vehicular del centre.

10. Categorització de les creences segons les mediacions estratègiques i els mètodes de generació de dades

1) AIDA

TIPUS DE MEDIA- CIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES	Textos reflexius i focus grup	CB 3: El tractament del català a l'escola es duu a terme a l'aula; mentre que el castellà és utilitzat al pati i, sovint, per renyar.	Dibuixos E i A ¹ llengües	CB 4. Els mestres tenen dificultats per gestionar la diversitat lingüística a l'escola.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: La utilitat de les llengües està més vinculada a certes actituds, interessos i predisposicions, que no al seu coneixement teòric.	Relat de vida lingüística	CP 8.1: A d'altres països, l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües adopta una enfocament més comunicatiu i funcional, i es basa en la llengua oral.	Autoretrat lingüístic	CB 4: El context social és plurilingüe i la utilitat de les llengües es concep des d'una perspectiva mercantilista, associada a les necessitats de la societat.	
	Textos reflexius i focus grup	CB 3: En la pròpia trajectòria d'aprenentatge de llengües, el català ha estat la llengua vehicular a l'escola; en canvi, el castellà ha estat la llengua d'ús en els àmbits informals i la que	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La tasca de l'escola pel que fa a l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües és homogeneïtzadora , mentre que la de la família i la societat és la d'heterogeneïtzar.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: L'aprenentatge de llengües a l'edat adulta està relacionat amb les actituds i l'interès, i és més explícit que durant la infantesa.	Relat de vida lingüística	CP 8.3: És necessari complementar l'aprenentatge de llengües estrangeres dels contextos reglats, amb d'altres propis de contextos informals	Autoretrat lingüístic	CP 3.2: Hi ha relació entre l'ús de les llengües i l'adopció de determinats punts de vista sobre el món, que es relaciona amb els valors culturals de la societat que les	

¹ 'E i A' significa 'ensenyament i aprenentatge'.

		s'emprava en situacions d'avís o penalització.					(sèries, pel·lícules, cançons).		utilitza.	
	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: Aprendre llengües és una qüestió d'actituds i interès, i de necessitats d'ús segons les circumstàncies vitals a un determinat context.	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: La funció de l'escola en relació a l'educació plurilingüe és homogeneïtzadora ; els aprenentatges adquirits en entorns familiars i socioculturals marquen la diferència pel que fa al grau de desenvolupament de la competència plurilingüe de cada individu.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: La <i>utilitat</i> de les llengües es determina per les actituds i interessos de les persones, més que pels coneixements teòrics de què disposen els usuaris.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: És major la influència dels medis externs, que el propi de l'escolarització reglada pel que fa a l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües.	Dibuixos E i A llengües	CB 1: La <i>utilitat</i> de les llengües està lligada al seu prestigi, el qual s'estableix a través d'un acord social.
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Conèixer una llengua no només implica disposar de competències comunicatives, sinó també i molt especialment mostrar una disposició i actitud positiva.	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: L'ús del català i el castellà a l'escola està en procés de canvi, per tant, es concep la competència plurilingüe de forma dinàmica i canviant al llarg de temps i les circumstàncies.	Cartografia lingüística	CP 2.1: La reflexió sobre la conceptualització del procés de construcció de la competència plurilingüe fa possible augmentar la consciència lingüística de les mestres.	Cartografia lingüística	CB 4: L'educació plurilingüe va més enllà de l'aula; el repertori lingüístic es desenvolupa durant les situacions educatives formals i informals (ex. aprenentatge a la natura).	Textos reflexius i focus grup	CB 2: Una de les <i>utilitats</i> de saber llengües és l'increment d'oportunitats laborals, especialment el coneixement de la llengua anglesa.
	Textos reflexius i focus grup	CB 3: Una de les <i>utilitats</i> de les llengües és la possibilitat de comunicar-te amb un ventall més ampli de persones, la qual	Textos reflexius i focus grup	CB 3: L'aprenentatge de llengües és important que sigui des de l'etapa infantil.	Cartografia lingüística	CP 2.2: És necessari que la mestra es mostri oberta a reconfigurar les seves creences al voltant de l'ensenyament i			Textos reflexius i focus grup	CB 1: El prestigi d'algunes llengües, com ara l'anglès, ha estat imposat per la societat.

		cosa suposa un enriquiment a nivell personal i social.				l'aprenentatge de llengües.				
	Autoretrat docent	CP 2.1: El repertori lingüístic està format per les llengües i varietats que es coneixen, dominen i les que s'aprendran en el futur.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El rol de la mestra és fonamental a l'hora d'acollir i reconèixer les llengües de l'aula i de l'escola i, a més, ha d'esdevenir un model.	Autoretrat docent	CB 1: Les llengües són alguns dels elements de la identitat docent.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Les llengües de més prestigi són les s'utilitzen per a la comunicació internacional i que tenen un nombre elevat de parlants, malgrat algunes excepcions com l'anglès i el xinès.
	Autoretrat docent	CP 2.2: Dins del repertori lingüístic hi ha una llengua de referència per aprendre'n d'altres.	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: La gestió del plurilingüisme escolar és una tasca docent que és necessari millorar a les escoles actuals.	Autoretrat docent	CP 4.1: A l'escola s'han de tenir en compte les llengües maternes dels alumnes.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: L'anglès és la llengua de major prestigi en l'actualitat.
	Autoretrat docent	CB 3: Les llengües, en major o menor mesura, es poden arribar a <i>dominar</i> .	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: El tractament del català i el castellà a l'escola està evolucionant, de manera que el català també s'està estenent a àmbits informals.	Autoretrat docent	CB 8: La formació inicial ha estat útil i sòlida, però només representa una petita part de la trajectòria d'aprenentatge i professional com a mestra.			Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: La <i>utilitat</i> del coneixement de les llengües per accedir al mercat laboral sovint es basa més en criteris d'imposició social, que en la funcionalitat que requereix la posició professional.
			Textos reflexius i focus grup	CB 1: L'aprenentatge de llengües és important que s'iniciï durant la infància, perquè la					Textos reflexius i focus grup	CB 3: La llengua, la cultura i la identitat són elements susceptibles de

				predisposició a l'aprenentatge és major i això fa que quan es coneixin les llengües no només s'aprenuin coneixements lingüístics, sinó també socioculturals.						ser utilitzats per a finalitats manipulatives a la societat.
			Textos reflexius i focus grup	CB 1: El rol de la mestra durant l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües és el de motivar l'alumnat, esdevenir un model o exemple, i acollir, potenciar i desenvolupar el patrimoni lingüístic i cultural present a l'escola.					Dibuixos E i A llengües	CB 1. El concepte de llengua no només engloba la dimensió lingüística (activitats comunicatives: parlar, escriure, llegir i escolar), sinó també la dimensió sociocultural (cultural, societat, geografia, història de la llengua).
			Textos reflexius i focus grup	CB 2: El rol de l'alumnat durant l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües és el de ser capaç d'enriquir-se del capital lingüístic i cultural dels companys, per eixamplar el propi.					Dibuixos E i A llengües	CB 2. Aprendre llengües significa, a més de desenvolupar les competències lingüístiques, conèixer i entrar en contacte amb l'entorn i les persones que parlen les llengües [dimensió social i cultural].

			Textos reflexius i focus grup	CB 4: La presència, reconeixement i ús de les llengües a l'escola es manifesta pel seu caràcter transversal.					Textos reflexius i focus grup	CB 1: L'aprenentatge de llengües és important que s'iniciï durant la infància, perquè la predisposició a l'aprenentatge és major i això fa que quan es coneixin les llengües no només s'aprenen coneixements lingüístics, sinó també socioculturals.
			Cartografia lingüística	CB 2: L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües continua basant-se en el model tradicional, centrat en la norma i poc en els aspectes comunicatius.					Textos reflexius i focus grup	CB 2: Hi ha una relació interdependent entre llengües i cultures.
			Cartografia lingüística	CP 2.1: La introducció i reconeixement de les varietats lingüístiques dins de l'aula permet augmentar la consciència lingüística de l'alumnat, per mitjà del contrast entre els diferents dialectes i la normativa estandarditzada.					Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Una llengua no representa en si mateix una cultura o país.

			Cartografia lingüística	CP 3.1: Els estudiants de zones rurals de Catalunya poden presentar nivells baixos de competències en llengua castellana, per la seva poca presència a l'entorn quotidià.					Textos reflexius i focus grup	CB 1: La competència plurilingüe no engloba només el coneixement de les llengües, sinó tot allò que els envolta: la cultura i la representació del món.
			Cartografia lingüística	CB 4: L'estandardització i la normativització limita a les mestres a l'hora d'aplicar un enfocament plurilingüe que tingui en compte les diferents llengües, cultures i varietats lingüístiques.					Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: L'ús específic de llengües lligat a les seves realitats culturals té incidència en la formació de la identitat.
			Cartografia lingüística	CP 4.2: A l'escola, actualment, es mostra poc respecte vers les varietats lingüístiques, les quals no s'acullen i valoren, i s'ensenya únicament la forma estandarditzada de les llengües.					Textos reflexius i focus grup	CB 2: La llengua és cultura.
			Autoretrat docent	CB 2: El repertori lingüístic s'expandeix al llarg de la trajectòria professional i, per tant, vital.						

			Autoretrat docent	CB 4: La realitat escolar catalana és lingüísticament diversa.						
			Autoretrat docent	CP 4.2: La docent pot arribar a conèixer parcialment les llengües maternes dels seus alumnes.						
			Autoretrat docent	CP 4.3: El coneixement de les llengües maternes dels alumnes per part de la mestra li permet apropar-se als estudiants i a les seves famílies.						
			Autoretrat docent	CB 5: Existeixen vincles potencials, hi ha <i>permeabilitat</i> , entre llengües a l'escola.						

2) BERNAT

TIPUS DE MEDIA-CIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES	Relat de vida lingüística	CP 2.3: Una llengua com a tal no es pot ensenyar; el que es pot ensenyar són les habilitats i estratègies per comunicar-se.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.3: A l'escola es duu a terme l'aprenentatge, <i>domini</i> i perfeccionant de les llengües.	Relat de vida lingüística	CP 2.2: Les activitats de llengua a l'escola s'han de basar en la comunicació i en la posada en pràctica de la llengua.	Relat de vida lingüística	CB 2: L'ús de les llengües està influït per la seva presència en els diferents contextos socials (escolar, familiar i lúdic).	Relat de vida lingüística	CB 1: L'anglès és una llengua important dins de la societat.	
	Relat de vida lingüística	CB 3: No és possible <i>dominar</i> completament una llengua.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El català és la llengua vehicular de l'escola; el castellà és la llengua dels àmbits informals; l'anglès, a més de l'assignatura, és utilitzat en algunes matèries com a llengua d'instrucció.	Relat de vida lingüística	CB 5: La millor forma d'aprenentatge de llengües es dona a través d'experiències socials compartides.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El paper de la família és determinant en l'aprenentatge de la primera llengua.	Relat de vida lingüística	CP 1.1: És necessari tenir un bon nivell d'anglès.	
	Autoretrat lingüístic	CB 3: L'aprenentatge de llengües implica l'ús d'habilitats comunicatives, per tant, les llengües s'aprenen a	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: El tractament del català com a llengua d'escolarització a determinats contextos socials és imprescindible per garantir que l'alumnat el conegui i l'utilitzi.	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Ensenyar llengües significa donar a conèixer els seus sistemes formals i posar-les en pràctica en situacions comunicatives.	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: Els contextos d'aprenentatge de les llengües estrangeres s'han diversificat i ampliat a	Relat de vida lingüística	CP 4.1: La llengua que s'utilitza a la comunitat immediata, sobretot la familiar i l'escolar, té influència en	

		través del seu ús constant.						contextos informals, a part dels formals de l'escola, sobretot gràcies a les noves tecnologies.		la construcció de la pròpia identitat, per la relació entre llengua i cultura i per l'ús social de les llengües.
	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. Es contempla l'existència de subjectes i situacions monolingües, dins d'un context escolar i social en el qual el plurilingüisme és una constant.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: La diversitat de llengües d'origen dels estudiants no és acollida i reconeguda a l'aula i a l'escola.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.2. L'escola ha de tenir en compte el bagatge lingüístic de l'alumnat per expandir la competència plurilingüe.	Autoretrat docent	CB 7: Totes les llengües s'han d'acceptar i són importants, perquè s'utilitzen per interaccionar amb els altres en qualsevol context.	Autoretrat lingüístic	CP 1.1: El context social i històric influeix en l'aprenentatge i la manera de relacionar-se dels individus amb les llengües i en el valor que els hi atribueixen durant la construcció del repertori lingüístic.
	Dibuixos E i A llengües	CB 6. Les llengües s'aïllen per ser ensenyades.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: L'anglès continua sent après i ensenyat a partir de l'enfocament tradicional, malgrat que s'introdueixin metodologies com el CLIL.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. Cada persona construeix el seu propi repertori lingüístic i desenvolupa competències parcials en cada llengua que l'integra.			Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: A nivell social, hi ha llengües més <i>útils</i> que d'altres, de la mateixa manera que la societat considera la seva major o menor necessitat d'existència.
	Dibuixos E i A llengües	CP 6.1. La realitat escolar predominen les situacions monolingües.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: La gestió del plurilingüisme escolar requereix de l'assumpció de certes actituds, com ara una	Dibuixos E i A llengües	CB 2. Per a l'ensenyament de llengües a l'aula cal donar espai a la interacció entre			Textos reflexius i focus grup	CB 1: En el context català, la llengua és un símbol d'identitat

				ment oberta i comprensiva.		mestre i alumnes, i entre aquests últims (diversificació d'inputs).				degut als esdeveniments històrics marcats per la repressió lingüística.
	Dibuixos E i A llengües	CP 6.2. Durant els processos d'ensenyament i l'aprenentatge no es té en compte el trànsit entre llengües.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El plurilingüisme és una constant a la realitat educativa catalana.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. És necessari posar èmfasi en l'acte comunicatiu per satisfer les necessitats i interessos dels que hi participen.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Dins de l'entorn català, s'estableixen relacions entre llengua, cultura i nació.
	Dibuixos E i A llengües	CB 1. El context escolar es caracteritza per la diversitat lingüística.	Textos reflexius i focus grup	CP 3.2: És necessari despertar l'interès i emfatitzar la funcionalitat de les llengües per aprendre-les dins l'ensenyament reglat, de la mateixa manera que succeeix durant les situacions d'oci (ex. la presència de l'anglès a les TIC).	Dibuixos E i A llengües	CB 3. El docent ha d'emprar estratègies d'ajuda per desenvolupar el repertori lingüístic dels alumnes (bastida), tenint en compte el seu bagatge lingüístic.			Cartografia lingüística	CB 6: El plurilingüisme s'associa amb ideologies focalitzades en la unitat, centralització, estandardització i homogeneïtzació de les llengües.
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. L'aprenentatge de llengües cal experimentar-lo, és a dir, destaca el seu component pràctic.	Cartografia lingüística	CP 2.3: L'objectiu educatiu últim és assolir el <i>domini</i> per separat i perfecte de cada llengua (<i>instrument</i>) per ser un comunicador (<i>músic</i>) <i>ideal</i> .	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. El mestre no només ensenya coneixements lingüístics, sinó que també transmet valors i actituds envers les llengües i els parlants en situacions d'interacció.			Dibuixos E i A llengües	CB 1. El concepte de llengua té una dimensió individual (coneixement i habilitats lingüístiques i comunicatives) i una dimensió sociocultural (llengua, cultura i identitat).
	Textos reflexius i	CB 1: L'aprenentat-	Cartografia lingüística	CP 2.2: Els agents educatius (alumnat i	Dibuixos E i A	CB 4. Es destaca l'enfocament			Textos reflexius i	CB 3: Les llengües

	focus grup	ge de llengües és més difícil a l'edat adulta.		professorat) han de desenvolupar habilitats de mediació, és a dir, han d'activar en situacions plurilingües capacitats per adaptar-se, comunicar-se, interpretar i fer-se entendre en context lingüístics diversos.	llengües	comunicatiu de l'ensenyament.			focus grup	poden esdevenir eines de repressió dins d'una societat, per la qual cosa tenen influència en la cultura i la identitat dels ciutadans.
	Textos reflexius i focus grup	CB 2: És possible assolir el domini de les llengües.	Cartografia lingüística	CB 3: El plurilingüisme a l'escola es presenta en formes molt diverses (<i>diferents instruments</i>), dins de situacions o contextos educatius en què es mobilitza la competència plurilingüe (<i>obra o peça musical</i>), les quals són gestionades pels docents (<i>directors d'orquestra</i>).	Dibuixos E i A llengües	CB 5. Les llengües s'han d'ensenyar utilitzant-les com objecte i vehicle d'aprenentatge: el seu alt grau d'exposició és una condició per al seu ensenyament i aprenentatge.			Textos reflexius i focus grup	CB 2: El context sociocultural exerceix molta influència en l'ús de les llengües a un territori concret.
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: El domini de les llengües, malgrat no ser requisit, ajuda durant l'aprenentatge de noves, perquè permet establir relacions interlingüístiques.	Autoretrat docent	CP 2.1: El respecte a les llengües, orígens i cultures d'alumnes, famílies i companys professionals permet vetllar per una bona convivència i adaptació.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Un dels factors que influeix en el perjudici o benefici de les relacions interlingüístiques és la distància o proximitat tipològica entre llengües.			Autoretrat docent	CB 2: La societat actual és plurilingüe.
	Textos reflexius i focus grup	CP 2.2: Dominar una llengua no significa saber totes les paraules, sinó	Autoretrat docent	CP 2.2: És necessari donar veu i importància a les llengües i cultures de l'alumnat nouvingut i amb llengües diferents	Cartografia lingüística	CP 2.1: Els aprenentatge lingüístics han de basar-se en la dimensió comunicativa.				

		saber-la utilitzar en diferents registres perquè la comunicació s'adeqüi al context.		a la vehicular, perquè comparteixi i expressi la seva identitat.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: La primera llengua esdevé la de referència per aprendre noves llengües.	Autoretrat docent	CP 3.2: El coneixement del català per part de l'alumnat amb altres llengües primeres és possible si li veu importància i si percep que la seva llengua d'origen és respectada i valorada.	Cartografia lingüística	CB 4: El mestre ha de concebre la competència plurilingüe de forma dinàmica i situada, segons les necessitats i objectius que requereix el context educatiu.				
	Cartografia lingüística	CB 2: Els models i intermediaris lingüístics són importants per a l'aprenentatge de llengües.	Autoretrat docent	CP 3.3: Si es respecten i introdueixen totes les llengües dels estudiants es construeix la competència plurilingüe sense impediments ni pors.	Cartografia lingüística	CB 5: El docent té la funció de descentrar-se i de capitalitzar el patrimoni lingüístic de l'alumnat, per tal d'optimitzar-lo en benefici de tots.				
	Cartografia lingüística	CP 2.1: Hi ha una llengua, la L1 (<i>director d'orquestra</i>), que té més importància a l'hora de desenvolupar la resta de competències en les diferents llengües del repertori.	Autoretrat docent	CP 4.1: Les llengües amb què es fa el CLIL no ha de ser la de més prestigi, sinó que ha de dependre del context escolar, dels recursos i de la tipologia d'alumnat.	Autoretrat docent	CB 1: Durant el grau s'ha reflexionat i pres consciència sobre el repertori lingüístic.				
	Autoretrat docent	CB 6: La competència plurilingüe es	Autoretrat docent	CB 5: Les experiències vinculades a	Autoretrat docent	CP 1.1: La reflexió i consciència sobre el repertori lingüístic				

		desenvolupa al llarg de la trajectòria vital i d'aprenentatge.		pràctiques docents formatives reafirmen creences, com ara la relacionada amb els beneficis de donar l'oportunitat d'aprendre les llengües primeres a l'escola.		permet promoure i desenvolupar la competència plurilingüe i pluricultural dels estudiants.				
					Autoretrat docent	CP 1.2: El propi mestre ha de ser autoconscient de la pròpia competència plurilingüe.				
					Autoretrat docent	CB 3: El mestre ha d'utilitzar el català com a llengua vehicular a Catalunya i, alhora, ha de donar visibilitat a totes les llengües i cultures de l'alumnat.				
					Autoretrat docent	CP 3.1: Cal despertar el desig de l'alumnat de saber i aprendre el català.				
					Autoretrat docent	CP 3.4: La valoració i optimització dels repertoris lingüístics dels estudiants és una forma d'enriquiment per a tots, ja que fa possible aprendre la pròpia llengua d'origen i la dels altres.				
					Autoretrat docent	CP 3.5: S'ha d'impedir el rebuig a adquirir noves llengües al repertori lingüístic.				

					Autoretrat docent	CB 4: El CLIL permet construir un escenari d'immersió lingüística real i significatiu.				
					Autoretrat docent	CP 6.1: A l'inici de la formació inicial no es disposa d'experiències de reflexió sobre la biografia lingüística.				
					Autoretrat docent	CP 6.2: Durant el grau es reflexiona i es desenvolupa interès per l'ensenyament i l'aprenentatge de noves llengües i cultures.				
					Autoretrat docent	CP 6.3: Al final de la formació inicial s'ha reflexionat, pres consciència i s'és capaç d'entendre, valorar i respectar totes les llengües i cultures, però és necessari seguir reflexionant a posteriori.				

3) CLARA

TIPUS DE MEDIA- CIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES	Relat de vida lingüística	CP 4.2: Es pot esdevenir un <i>bilingüe total</i> , la qual cosa comporta que els coneixements i destreses en dues llengües del repertori lingüístic tinguin el mateix nivell de desenvolupament.	Relat de vida lingüística	CB 6: No és possible ensenyar una llengua en la seva globalitat.	Relat de vida lingüística	CB 1: La L1, primer llengua apresada cronològicament , pot esdevenir, juntament amb la L2, llengua de referència del subjecte, segons el context comunicatiu immediat.	Relat de vida lingüística	CP 2.4: L'aprenentatge de llengües té lloc en contextos formals i informals.	Relat de vida lingüística	CB 5: L'aprenentatge de l'anglès s'associa a un interès pragmàtic/funcional i professionalitzador, i no a un de personal.	
	Relat de vida lingüística	CP 2.3: L'aprenentatge de llengües per obligació crea actituds de rebuig i negatives que no predisposen a aprendre i que obstaculitzen els processos d'interacció amb les llengües.	Relat de vida lingüística	CP 6.2: La mestra no és una <i>parlant ideal</i> i el seu paper a educació infantil i primària és clau per tal que l'alumnat desenvolupi el seu repertori lingüístic.	Relat de vida lingüística	CP 6.1: A l'escola s'ensenya el funcionament del codi lingüístic i a comunicar-se.	Autoretrat lingüístic	CP 2.1: La freqüència d'ús de les llengües com a mitjans d'expressió i socialització en contextos informals i formals influeix en les destreses i les actituds vers les llengües.	Autoretrat lingüístic	CB 4: Les formes d'afrontar l'aprenentatge de llengües estan impregnades per les creences i representacions social i culturalment establertes, com ara el grau de dificultat que comporta la seva adquisició.	
	Relat de vida	CB 3: És impossible <i>dominar</i> una	Relat de vida	CP 7.5: Els estudiants	Dibuixos E i A	CB 3. L'objectiu de	Dibuixos E i A	CB 4. El plurilingüisme té	Textos reflexius i	CP 1.1: La manca de	

	lingüístic a	llengua, perquè està formada per múltiples dimensions i està lligada a una història i una cultura que no és possible conèixer en la seva totalitat: l'aprenentatge de llengües mai acaba.	lingüística	interaccionen de diferents maneres amb les llengües del seu repertori lingüístic (L1, L2 i LE).	llengües	l'aprenentatge de llengües és la construcció d'un repertori lingüístic, en el qual tinguin lloc capacitats lingüístiques i comunicatives diverses.	llengües	presència no només en els contextos reglats de l'aula, sinó també en els informals de l'escola (ex. pati).	focus grup	competència en llengua anglesa en el nostre context és deguda, en part, a la seva poca vitalitat en la quotidianitat.
	Autoretrat lingüístic	CB 1: El desenvolupament de la competència plurilingüe implica la construcció d'un repertori lingüístic amb diferents llengües, de les quals es té com a objectiu assolir el seu <i>domini</i> per separat.	Dibuixos E i A llengües	CB 4. El paradigma conceptual d'ensenyament de llengües a l'escola és el propi de la tradició lingüística, que posa èmfasi en el codi escrit i es basa en el mètode sintètic (èmfasi en la descodificació: del simple –sons i lletres– al complex –paraules–), i no en l'interactiu (focalitzat en la cerca de significat).	Dibuixos E i A llengües	CP 4.1. L'educació plurilingüe implica l'ús funcional i comunicatiu de les llengües.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. Els intercanvis comunicatius que no formen part dels àmbits escolar i familiar (ex. amistats) també contribueixen al desenvolupament de la competència plurilingüe.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: La societat estableix la <i>utilitat</i> de les llengües, malgrat que de forma personal la seva importància varia segons el context individual.
	Autoretrat lingüístic	CP 1.2: Les competències en cada llengua o entre llengües són parcials.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües continua sent tradicional i centrat en la memorització i la transmissió de coneixements, malgrat que les activitats siguin més dinàmiques i basades, en part, en la interacció.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Ensenyar llengües implica ajudar a un altre a desenvolupar les capacitats per utilitzar-les amb diferents propòsits, en els múltiples àmbits vitals i amb interlocutors diversos.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Els tres agents de l'entorn més influents en la definició de la trajectòria d'aprenentatge de llengües són la família, l'escola i la societat. CP 1.1: Aquests tres factors condicionen la	Autoretrat lingüístic	CP 2.2: La L1 i L2 tenen un paper important en la formació de la identitat.

								llengua primera dels individus i la resta de llengües del seu repertori lingüístic, així com els seus interessos a l'hora d'aprendre noves llengües.		
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. L'eficàcia en la comunicació en situacions plurilingües amb llengües tipològicament llunyanes (ex. català-xinès) sovint és menor, perquè les capacitats de comprensió estan menys desenvolupades, i és més difícil establir vincles entre llengües i transferir competències.	Dibuixos E i A llengües	CP 4.1. S'ensenyava llengües a partir de la separació dels seus components, i no a partir dels vincles potencials entre ells.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: L'aprenentatge de llengües també implica conèixer aspectes culturals.	Cartografia lingüística	CB 3: La formació de la competència plurilingüe va en paral·lel a l'increment d'experiències lingüístiques durant la trajectòria vital i, en concret, d'aprenentatge de llengües.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. Existeix l'associació una nació-una llengua, a través de les banderes.
	Dibuixos E i A llengües	CP 3.1. Les llengües no s'arriben a <i>dominar</i> per complet (tercer got del dibuix: got molt ple, però no fins a la part superior).	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Malgrat que el català sigui la llengua vehicular a les escoles de l'àmbit educatiu de Catalunya, es considera que sovint es deixen de banda la resta de llengües que tenen presència a l'escola.	Textos reflexius i focus grup	CP 4.3: L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües s'ha d'enfocar des de plantejaments integrals que facilitin l'ús de l'experiència quotidiana per a l'adquisició de coneixements, destreses i actituds lingüístiques.			Dibuixos E i A llengües	CB 5. Es concep la competència plurilingüe de forma individualitzada (dimensió personal), però es té en compte la influència de l'entorn (dimensió social expressada amb el got).
	Textos reflexius i	CB 2: No és necessari <i>saber molt</i>	Textos reflexius i	CP 2.2: És difícil arribar a <i>dominar</i>	Cartografia	CP 1.3: El treball de la dimensió			Dibuixos E i A llengües	CB 2. Les llengües des

	focus grup	bé (<i>dominar</i>) una llengua per aprendre'n de noves.	focus grup	una llengua.	lingüística	comunicativa és clau durant l'ensenyament i aprenentatge de llengües.				d'una visió global es relacionen amb la noció d'identitat (<i>saber</i> i <i>ser</i> , en el text sobre la narrativa visual).
	Dibuixos E i A llengües	CP 3.3. Les capacitats lingüístiques i comunicatives són parcials en cada llengua (es mostra en l'ús d'una substància líquida i en la seva quantitat dins del got).	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: El <i>domini</i> de les llengües no és requisit, però sí que facilita l'aprenentatge de noves llengües.	Cartografia lingüística	CB 5: La mestra ha d'adoptar una visió global i interrelacionada de la competència plurilingüe i els seus components.			Dibuixos E i A llengües	CB 1. El concepte de llengua té una dimensió individual (desenvolupament de les competències lingüístiques i comunicatives: llegir, escriure, parlar i escoltar) i una dimensió sociocultural (història de la llengua, cultura i identitat).
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Les actituds envers la discontinuïtat durant l'aprenentatge de llengües, obertes i receptives a la diversitat i als canvis –avanços i retrocessos–, són imprescindibles per desenvolupar la competència plurilingüe.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: A la realitat lingüística del nostre context es potencia l'aprenentatge i ús del català, però no s'acull, es reconeix i s'aprofita el bagatge lingüístic de l'alumnat.	Autoretrat docent	CP 3.2: Es prioritza la dimensió expressiva de la competència plurilingüe per sobre de la resta de competències parcials.			Textos reflexius i focus grup	CB 1: La formació de la identitat està influïda per la forma de parlar les llengües dins d'una cultura determinada.
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La llengua de referència per aprendre'n de noves és la primera llengua, de tal forma que es realitzen	Textos reflexius i focus grup	CB 2: Les activitats d'E i A de llengües a l'escola, encara que actualment són més	Autoretrat docent	CP 4.1: La docent s'ha de formar al llarg del recorregut vital per eixamplar la			Textos reflexius i focus grup	CB 1: La <i>utilitat</i> de les llengües rau en trobar-te a tu mateix i en construir la pròpia identitat.

		transferències de coneixements i habilitats.		dinàmiques interactives, continuen emmarcant-se en l'enfocament tradicional.		competència plurilingüe i ser una bona comunicadora.				
	Textos reflexius i focus grup	CB 3: És necessari equilibrar les competències lingüístiques (escriptura, oralitat) per garantir l'eficàcia comunicativa.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: La procedència geogràfica de l'alumnat influeix en la llengua d'interacció a l'aula entre la mestra i l'estudiant, malgrat que generalment el català sigui la llengua d'ús habitual a l'escola.	Autoretrat docent	CP 4.2: La mestra ha de ser una bona comunicadora plurilingüe.			Autoretrat docent	CB 2: La identitat docent plurilingüe està impregnada dels discursos i pràctiques socials i culturals.
	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: Per aprendre llengües és necessari el contacte constant.	Textos reflexius i focus grup	CP 4.2: L'aprenentatge de llengües requereix d'interès per part de l'alumne; d'altra manera, es manifesten sentiments de rebuig i aversió vers les llengües.	Autoretrat docent	CB 5: La identitat docent de la mestra a l'últim any de formació inicial encara està per definir.			Autoretrat docent	CP 2.1: Les veus i posicions múltiples dels altres influeixen en la identitat professional plurilingüe.
	Textos reflexius i focus grup	CP 2.2: Saber una llengua implica ser capaç de parlar-la de forma automàtica.	Cartografia lingüística	CP 1.1: La realització d'interferències lingüístiques és part del procés de construcció de la competència plurilingüe.					Autoretrat docent	CP 3.1: S'adopta una visió holística de la competència plurilingüe que implica la interrelació de llengües, cultures i identitats.
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Les relacions entre llengües no sempre són beneficioses, depèn de la seva	Cartografia lingüística	CP 1.2: El desenvolupament de la competència plurilingüe es produeix en						

		distància o proximitat tipològica.		contextos de diversitat lingüística i contacte de llengües.						
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Al llarg de la trajectòria d'aprenentatge de llengües, la llengua de referència pot canviar segons les circumstàncies del context vital.	Autoretrat docent	CP 5.1: La identitat docent és líquida, situada i canviant.						
	Cartografia lingüística	CB 1: La competència plurilingüe és la capacitat de comunicar-se en diferents llengües.								
	Autoretrat docent	CB 1: La identitat personal i professional com a subjecte plurilingüe interaccionen.								
	Autoretrat docent	CB 3: La competència plurilingüe en un moment concret de la vida inclou les llengües amb què un individu es pot expressar i que coneix social i culturalment.								
	Autoretrat docent	CB 4: La construcció i desenvolupament de la competència plurilingüe és un procés dinàmic, contextualitzat i evolutiu al llarg de la vida.								

	Autoretrat docent	CP 4.3: El repertori lingüístic s'expandeix al llarg del temps i les circumstàncies vitals.								
--	--------------------------	---	--	--	--	--	--	--	--	--

4) DAVID

TIPUS DE MEDIACIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	Subjecte: David									
		MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES		Relat de vida lingüística	CP 4.2: L'aprenentatge de llengües estrangeres s'associa a contextos reglats d'aprenentatge.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: El plurilingüisme escolar suposa un esforç addicional per part del mestre i l'alumnat si es té com a objectiu el seu reconeixement, foment i creixement.	Relat de vida lingüística	CP 1.2: Saber una llengua significa ser capaç de mobilitzar els coneixement que s'ha adquirit al respecte, amb la finalitat de resoldre eficaçment situacions comunicatives.	Relat de vida lingüística	CP 2.1: L'exploració i gaudi de la dimensió literària i escrita de la llengua en els aprenentatges primerencs de l'àmbit familiar són experiències que tenen influència en les actituds i la predisposició a l'aprenentatge de les llengües.	Relat de vida lingüística	CP 4.1: L'anglès com a llengua estrangera prioritària en l'aprenentatge, pel fet de ser una llengua franca.

	Relat de vida lingüística	CP 3.2: Els àmbits d'ús de la L1 són contexts informals i, sobretot, l'entorn familiar; els de la L2 són contexts formals, especialment l'acadèmic.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: A la realitat educativa del nostre context el plurilingüisme és la norma, però no sempre es disposa dels coneixements i les eines necessàries per saber-lo optimitzar.	Relat de vida lingüística	CP 1.5: El desenvolupament de la competència plurilingüe i, per tant, del repertori lingüístic va lligat a l'ús funcional i comunicatiu de les llengües, però també al coneixement de seu sistema formal.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Els tres agents de major importància en la construcció de la trajectòria d'aprenentatge de llengües són la família, l'escola i la societat, ja que aquesta està relacionada amb el desenvolupament personal.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. La diversitat lingüística de les societats actuals i la competència plurilingüe, que construeixen els individus com a actors socials i subjectes individuals, fan possible el progrés personal i social.
	Relat de vida lingüística	CP 1.3: No és possible <i>dominar</i> una llengua.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: La gestió del plurilingüisme escolar implica un esforç addicional per part de l'alumnat i el professorat.	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Conèixer una llengua és utilitzar-la amb diferents propòsits, interlocutors i situacions, en funció del context.	Cartografia lingüística	CP 2.3: No es contempla la pluralitat lingüística de les experiències informals de fora dels àmbits escolars de la infància.	Dibuixos E i A llengües	CB 1. El reconeixement i la valoració del plurilingüisme a l'escola i a la societat és un valor i una pràctica positiva i un element de cooperació i cohesió social que aporta més justícia i respecte vers la diversitat.
	Relat de vida lingüística	CP 3.1: Es tenen major competències en L1 que en L2 (competències parcials), tot i que amb la segona llengua es disposi de destreses suficients per garantir l'eficàcia dels actes comunicatius.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.3: La gestió del plurilingüisme a l'escola es desenvolupa des d'una perspectiva individualitzadora; difícilment s'aprofita el patrimoni lingüístic.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. Saber una llengua implica emprar-la amb finalitats comunicatives i funcionals.			Dibuixos E i A llengües	CP 3.1. Cal promoure l'educació i promoció de les llengües i proporcionar instruments per a una internacionalització creixent.

	Relat de vida lingüística	CP 3.3: Amb la L1 es construeix un vincle emocional, lligat al fet de ser la llengua d'origen de la família, que fa que esdevingui llengua d'ús preferent.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El plurilingüisme escolar enriqueix el procés d'ensenyament i l'aprenentatge de llengües, gràcies a l'augment dels estímuls que ofereixen les situacions plurilingües.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. Les llengües s'aprenen en interacció i a través d'enfocaments comunicatius i funcionals.			Textos reflexius i focus grup	CB 1: La <i>utilitat objectiva</i> i l'estatus de les llengües es determina per la societat, segons l'ús que en fa.
	Relat de vida lingüística	CB 4: La valoració i predisposició positiva és important per a l'aprenentatge de llengües.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: El paper del mestre és clau per a la maximització i optimització dels processos d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. La llengua té una funció medidora que permet atribuir sentit a la realitat, sempre contextualitzada i canviant al llarg del temps i les circumstàncies.			Textos reflexius i focus grup	CB 1: L'existència de llengües de comunicació internacional, com per exemple l'anglès, no és arbitrària, sinó que respon a fonaments objectius com la distribució de les persones que utilitzen les llengües.
	Autoretrat lingüístic	CP 1.2: Les L2 i L3 s'associen a entorns d'aprenentatge acadèmics i professionals, en els quals predomina el coneixement i ús del codi escrit en detriment de l'oral.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: Si es duu a terme una gestió eficaç del plurilingüisme escolar pel que fa al treball personal i a l'ús dels recursos suposa un enriquiment dels processos d'ensenyament i d'aprenentatge.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. La llengua com a vehicle, no només com a objecte d'aprenentatge.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: En circumstàncies específiques, la <i>utilitat</i> social que s'ha atorgat a determinades llengües, com ara l'anglès, no es basa en criteris de funcionalitat pràctica segons el context, com per exemple pel que fa l'accés a

										oportunitats laborals, sinó que es determina pel prestigi social de les llengües.
	Dibuixos E i A llengües	CP 1.3. El dinamisme caracteritza la competència plurilingüe, ja que està subjecte al context i a les circumstàncies, per tant és susceptible a evolució i canvi en funció de les decisions vitals.	Cartografia lingüística	CP 2.1: L'escolarització permet als infants introduir-se en situacions plurilingües, que es diferencien de les experiències familiars no diverses lingüísticament.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. La competència plurilingüe en l'ensenyament i l'aprenentatge millora la convivència i la interculturalitat.			Textos reflexius i focus grup	CB 2: L'aprenentatge de llengües sempre és <i>útil</i> , per la qual cosa la noció d' <i>utilitat</i> esdevé <i>subjectiva</i> a nivell personal.
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El <i>domini</i> de les llengües és necessari durant l'etapa adulta per aprendre'n de noves.	Cartografia lingüística	CP 3.1: La normalització a l'àmbit educatiu del procés d'optimització dels repertoris lingüístics dels estudiants requereix temps.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. L'escola té la responsabilitat d'ensenyar a respectar i despertar interès vers persones, cultures i llengües diferents.			Textos reflexius i focus grup	CB 1: Les relacions entre llengua i cultura fan que la primera es converteixi en un catalitzador en la transmissió d'aspectes cultural i en la definició identitària.
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.3: Si no es <i>domina</i> la llengua primera, l'aprenentatge de noves llengües serà més difícil.	Cartografia lingüística	CP 3.3: La construcció de la competència plurilingüe implica <u>dues fases</u> : 1) Els estudiants han de prendre consciència dels objectius i competències lingüístiques que s'han de	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Aprendre i ensenyar llengües són dos processos indissociables.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: No és possible associar una llengua o cultura a un identitat concreta (individual o col·lectiva), sobretot tenint en compte el context actual caracteritzat per la globalització i la diversificació.

				desenvolupar per participar en situacions comunicatives amb diversitat lingüística. 2) Els infants han d'aprendre a estimar el procés d'ampliar el propi repertori lingüístic a través del capital lingüístics dels companys.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Les comparacions interlingüístiques permeten, globalment, desenvolupar destreses i una consciència plurilingüe i, específicament, ser més competent en l'ús específic de cada llengua.	Cartografia lingüística	CB 4: La competència plurilingüe té un caràcter individualitzat, però el seu desenvolupament requereix de la participació i interacció amb l'entorn.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. L'educació plurilingüe implica construir un repertori lingüístic, en el qual tinguin lloc les diferents capacitats lingüístiques.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: Les llengües, cultures i identitats no es poden entendre de forma aïllada i compartimentada, sinó que s'han de concebre de manera global, diversa i interrelacionada.
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: El <i>domini</i> de les llengües no és requisit durant la infantesa, ja que durant aquest etapa és possible aprendre'n de diferents sense <i>dominar-ne</i> cap i sense que això sigui un obstacle per afegir-ne de noves al repertori.	Cartografia lingüística	CB 1: La diversitat lingüística a l'escola s'aprecia especialment en situacions de conversa espontània.	Dibuixos E i A llengües	CP 3.1. Aprendre llengües no és només conèixer el sistema formal i ser capaç d'utilitzar els coneixements lingüístics, sinó també desenvolupar destreses per gestionar eficaçment la comunicació.			Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: La globalització implica un procés de diversificació que fomenta les situacions plurilingües i interculturals.

	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El <i>domini</i> de les llengües és més o menys important en funció del grau de proximitat tipològica (semblances i diferències) entre llengües.	Cartografia lingüística	CP 1.1: La conversa espontània dins i fora de l'aula permet introduir les llengües familiars.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. Els processos interactius plurilingües en petit i gran grup han de formar part de la dinàmica d'aula.			Textos reflexius i focus grup	CB 1: L'educació plurilingüe s'ha d'iniciar des de la infantesa per assentar les bases que permetran aprendre llengües al llarg de la vida.
	Textos reflexius i focus grup	CB 2: És possible assolir el <i>domini</i> de les llengües.	Cartografia lingüística	CP 1.2: A les dinàmiques d'aula que s'utilitzen les L1 dels alumnes s'afavoreix l'establiment de vincles potencials entre llengües.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.2. El mestre com a guia que gestiona i facilita el desenvolupament del repertori lingüístic dels estudiants.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Durant l'etapa infantil, es disposa d'una major plasticitat cerebral, la qual cosa facilita l'aprenentatge de llengües.
	Cartografia lingüística	CB 2: El procés de construcció de la competència plurilingüe s'inicia per necessitats pràctiques de comunicació en situacions d'aprenentatge formals plurilingües.	Cartografia lingüística	CB 2: El desenvolupament de la competència plurilingüe es produeix en situacions comunicatives de contextos formals d'aprenentatge a dins i fora de l'aula.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.3. L'alumnat com a col·laborador i constructor actua durant la formació de la seva competència plurilingüe.			Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: A l'edat adulta, l'interès i les actituds dels individus vers les llengües influeix en la possibilitat d'aprendre-les.
	Autoretrat docent	CB 1: Les llengües serveixen per adquirir coneixements a través de l'experiència compartida.	Cartografia lingüística	CP 2.2: La formació de la competència plurilingüe és situada i canviant, de manera que el repertori lingüístic evoluciona i es	Dibuixos E i A llengües	CB 3. L'objectiu de l'ensenyament de llengües ha de ser l'aprenentatge del sistema formal i el desenvolupament de la competència comunicativa.				

				reconfigura segons les necessitats i objectius del subjecte (ex. en cada activitat).						
	Autoretrat docent	CP 5.1: La identitat docent plurilingüe està influïda per les experiències prèvies, presents i futures.	Autoretrat docent	CP 1.2: Educar implica cercar allò que es pot aprendre els uns dels altres.	Dibuixos E i A llengües	CB 4. L'alta freqüència d'exposició, les situacions funcionals i contextualitzades, la diversificació d'inputs i la reflexió metalingüística són condicions per a l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües.				
			Autoretrat docent	CB 2: Els processos d'ensenyament i d'aprenentatge estàn relacionats i succeeixen simultàniament pel mestre i l'alumne.	Dibuixos E i A llengües	CP 4.1. Durant l'ensenyament les llengües transiten i s'interrelacionen, i es té en compte el bagatge lingüístic dels alumnes.				
			Autoretrat docent	CP 2.1: Durant els processos d'ensenyament i d'aprenentatge interaccionen les dimensions individuals i socials.	Cartogra- fia lingüísti- ca	CB 1: És necessari desenvolupar la competència plurilingüe per mitjà de la dimensió comunicativa de l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües.				

			Autoretrat docent	CB 4: El mestre plurilingüe és capaç d'adaptar-se al context d'aula, caracteritzat pels trets de l'actual món globalitzat, plural i divers.	Cartografia lingüística	CB 3: La funció principal del docent és <i>orientar</i> durant el procés de construcció de la competència plurilingüe.				
			Autoretrat docent	CB 5: La identitat docent plurilingüe està en procés de formació, segons la pròpia trajectòria d'aprenentatge professional.	Cartografia lingüística	CP 3.2: El desenvolupament de la competència plurilingüe és un procés dinàmic i evolutiu.				
					Cartografia lingüística	CP 1.3: Els plantejaments didàctics d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües han de ser integradors, interdisciplinars i grupals-socials.				
					Autoretrat docent	CB 3: La diversitat és un recurs educatiu.				
					Autoretrat docent	CP 3.1: La perspectiva competencial aplicada de forma optimista a la diversitat permet optimitzar les capacitats pròpies i alienes.				

5) NORA

TIPUS DE MEDIACIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	Subjecte: Nora									
		MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES		Autoretrat lingüístic	CB 1: Les llengües que formen part del repertori lingüístic estan separades en compartiments, és a dir, no hi ha interacció entre elles.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.3. No es té en compte el bagatge lingüístic de l'alumnat.	Relat de vida lingüística	CP 1.3: Les activitats de llengua a l'escola han de ser pragmàtiques i dinàmiques, amb la clara intenció que l'infant pugui fer front a situacions comunicatives reals.	Relat de vida lingüística	CP 1.2: La millor manera d'aprendre una llengua estrangera és parlar i interactuar allà on s'utilitza constantment.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Hi ha llengües més <i>útils</i> que d'altres, en funció del nombre de parlants i de la seva capacitat de facilitar la comunicació.
		Autoretrat lingüístic	CP 1.1: No hi ha relació entre els coneixements i experiències viscudes amb les diferents llengües, de manera que difícilment hi haurà transferència de competències.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. L'ensenyament i aprenentatge de llengües no es planteja des d'una enfocament comunicatiu.	Relat de vida lingüística	CB 1: Aprendre una llengua és aprendre a interactuar dins de l'àmbit de la comunicació.	Relat de vida lingüística	CP 3.1: El viatge com a motor bàsic i fonamental d'aprenentatge.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.4: L'anglès com a llengua de més <i>utilitat</i> , especialment per ampliar les oportunitats laborals.
		Relat de vida lingüística	CB 2: La mestra d'educació primària ha de ser una <i>parlant ideal</i> i una bona referent pels seus alumnes.	Dibuixos E i A llengües	CB 4. Els aprenentatges formals a l'escola no estan vinculats al medi, a les experiències i al	Relat de vida lingüística	CP 4.3: És necessari que els processos d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües	Dibuixos E i A llengües	CB 1. El plurilingüisme té més presència en contextos informals d'aprenentatge	Textos reflexius i focus grup	CB 2: És fonamental aprendre llengües des de la infància i mostrar interès.

				bagatge lingüístic de l'alumnat, ni s'emmarquen en situacions comunicatives reals.		tinguin lloc dins de l'àmbit de la comunicació.		que en els formals i reglats.		
	Relat de vida lingüística	CP 5.3: La falta d'hàbit i de pràctica en L2, tant des del punt de vista personal com des del d'un infant de primària, dificulten el desenvolupament de situacions comunicatives.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: El català és la llengua vehicular de l'escola; el castellà sovint és emprat pels mestres com a llengua per a finalitats d'avís o penalització.	Dibuixos E i A llengües	CP 4.1. Les llengües són objectes d'ensenyament, però no es té en compte la seva funció medidora i el fet que també són l'eix vertebrador dels altres aprenentatges escolars i dels no formals.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: La família ensenya, de forma indirecta, la llengua materna, sobretot pel que fa a les competències comunicatives.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: El prestigi de les llengües és un fenomen imposat socialment.
	Relat de vida lingüística	CP 3.2: L'aprenentatge de la L2 és una experiència compartida: s'aprèn a través de l'ús i la interacció constant amb els parlants.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: L'elecció de la llengua d'ús, català o castellà, amb interlocutors nouvinguts varia en funció de la seva procedència cultural.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. Els models tradicionals d'ensenyament de llengües estan centrats en la gramàtica; en canvi, els actuals es basen en la comunicació i al funcionalitat.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El paper de la família és fonamental durant l'aprenentatge de la primera llengua.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Totes les llengües són importants, sobretot pel seu caràcter transversal.
	Relat de vida lingüística	CB 6: És impossible <i>dominar</i> una llengua, ni tan sols la materna.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: L'escola permet reflexionar sobre la llengua, i la seva correcció i formalització.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. La forma de concebre l'ensenyament de llengües està lligada a la trajectòria d'aprenentatge de llengües personal: hi ha una evolució de la perspectiva tradicional	Textos reflexius i focus grup	CB 2: A la societat plurilingüe actual és necessari saber aplicar estratègicament els coneixements i destreses lingüístiques en diferents contextos, els	Textos reflexius i focus grup	CP 1.3: La <i>utilitat</i> de les llengües és subjectiva (a nivell personal).

						(experiències escolars) a la perspectiva plurilingüe i comunicativa (formació universitària).		quals inclouen altres entorns, a part del formal de l'escola.		
	Relat de vida lingüística	CB 5: Existeixen diferències entre els usos de la L1 i la L2.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Des de l'enfocament tradicional, el plurilingüisme escolar s'ha plantejat des del tractament aïllat de les llengües i s'ha centrat en la gramàtica i la correcció.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. Es desenvolupen competències parcials en les diferents llengües o varietats del propi repertori lingüístic.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La trajectòria vital i la d'aprenentatge de llengües són paral·leles i en elles la família, l'escola i la societat tenen papers rics i diversos.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La <i>utilitat</i> de les llengües s'ha de concebre des del seu caràcter transversal, pel qual són necessàries per a totes les activitats humanes.
	Autoretrat lingüístic	CP 2.1: L'ampliació i evolució del repertori lingüístic va associada a l'ús social de les llengües i a les experiències compartides.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: A les aules actuals, generalment, no s'acullen ni es tracten les llengües de la llar de l'alumnat.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. El concepte de llengua implica l'habilitat d'utilitzar-la amb finalitats comunicatives.			Relat de vida lingüística	CP 1.4: L'adopció de l'ús social de la L2 depèn de la presència de parlants.
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El <i>domini</i> de les llengües no és fonamental per aprendre'n de noves, però sí que ajuda i facilita.	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: L'escola no sempre garanteix que l'aprenentatge de llengües permeti el seu ús eficaç en situacions vitals autèntiques.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.2. L'alta freqüència d'exposició a les llengües i les situacions funcionals són condicions d'aprenentatge.			Relat de vida lingüística	CP 5.2: S'estableixen relacions entre llengua i identitat vinculades a les formes de coneixement, ús i pensament de les llengües.
	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. Cada llengua és ensenyada com si fos la primera llengua.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: En el context lingüístic plural de Catalunya, generalment totes llengües no s'acullen i es reconeixen a l'escola.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: Des dels plantejaments plurilingües, s'aposta per la transversalitat de les llengües i es destaca el paper clau del mestre.			Autoretrat lingüístic	CP 3.1: La L1 té una incidència en la construcció de la identitat personal i repercuteix en la relació i aprenentatge d'altres llengües.

	Dibuixos E i A llengües	CP 1.2. Les llengües s'aïllen per ser apreses.	Textos reflexius i focus grup	CP 3.1: A l'escola no es treballen les llengües de forma transversal.	Autoretrat docent	CB 2: La competència plurilingüe és un element que forma part de la identitat docent i de les formes de pensament.			Dibuixos E i A llengües	CB 1. El concepte de llengua inclou les capacitats lingüístics i comunicatives (dimensió individual) i també els seus aspectes socioculturals (dimensió social).
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Els processos d'ensenyar i aprendre llengües només estan emmarcats dins del context formal i reglat de l'escola.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: La funció de l'escola pel que fa a l'aprenentatge i ensenyament de llengües és permetre la seva formalització, correcció, ús en diferents contextos i la reflexió metalingüística.	Autoretrat docent	CB 3: La professió de mestra requereix recerca i innovació constant.			Dibuixos E i A llengües	CP 1.2. La noció de llengua com a element de cohesió de la comunitat.
	Dibuixos E i A llengües	CB 2. L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües està centrat en la perspectiva tradicional, basada en la transmissió (mestra) i recepció passiva (alumnes) de coneixements.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: Els problemes d'integració a l'escola poden ser causats per la manca d'acolliment de les llengües de la llar, ja que tenen paper important en la formació de la identitat.	Autoretrat docent	CP 3.1: Les formes d'ensenyament i d'aprenentatge de la docent han d'evolucionar al llarg del temps.			Dibuixos E i A llengües	CB 2. S'estableixen relacions entre llengua, cultura i identitat.
	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Ensenyar llengües es relaciona amb l'ensenyament del codi lingüístic, força supeditat a la llengua escrita.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: A través de l'experiència professional viscuda basada en la metodologia per projectes ha constatat que és possible el tractament de les llengües de forma global i no com a	Autoretrat docent	CP 3.4: Els <i>media</i> com a eines de mediació per ensenyar i aprendre.			Dibuixos E i A llengües	CB 2. La construcció de la competència plurilingüe és dinàmica i contextualitzada.

				assignatures compartimentades.						
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Els processos d'ensenyar i aprendre llengües només estan emmarcats dins del context formal i reglat de l'escola.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: Els enfocaments integrals, com ara el basat en projectes, poden ometre els espais de reflexionar sobre les llengües.					Textos reflexius i focus grup	CB 1: Una llengua és un símbol d'identitat d'una cultura, que fa únic i diferent un territori.
	Dibuixos E i A llengües	CB 2. L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües està centrat en la perspectiva tradicional, basada en la transmissió (mestra) i recepció passiva (alumnes) de coneixements.	Cartografia lingüística	CB 1: L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües està emmarcat en l'enfocament tradicional, basat en la normativa i la correcció.					Textos reflexius i focus grup	CB 4: La vida en societat permet aplicar els coneixements lingüístics en situacions reals.
	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Ensenyar llengües es relaciona amb l'ensenyament del codi lingüístic, força supeditat a la llengua escrita.	Cartografia lingüística	CP 1.1: Les relacions i comparacions interlingüístiques són contraproduents pel desenvolupament de la competència plurilingüe.					Textos reflexius i focus grup	CB 1: Les nocions de llengua, cultura i identitat s'interrelacionen, de manera que els usos lingüístics es connecten a les formes culturals de representació del món i de relació interpersonal, la qual cosa té repercussions en la construcció identitària.
	Dibuixos E i A llengües	CB 4. L'ensenyament de llengües es relaciona amb les segones llengües o llengües estrangeres.	Cartografia lingüística	CP 1.2: És necessari assolir l'equilibri en les diferents competències parcials per					Autoretrat docent	CP 2.2: La competència plurilingüe té un caràcter global, però els seus elements, les

				desenvolupar per complet la competència plurilingüe.						llengües, s'organitzen segons una jerarquia.
	Dibuixos E i A llengües	CB 5. Durant l'ensenyament, la mestra adopta el paper d'experta i transmissora del coneixement, i els alumnes de receptors passius.	Cartografia lingüística	CP 3.1: La formació de la competència plurilingüe és un procés que acaba quan s'assoleix l' <i>equilibri</i> –el <i>domini</i> – en les llengües del repertori lingüístic.						
	Dibuixos E i A llengües	CB 4. La introducció d'una nova llengua a l'aula es fa per mitjà de l'ús de la llengua d'escolarització.	Cartografia lingüística	CP 3.2: L' <i>equilibri</i> –el <i>domini</i> – en les llengües del repertori lingüístic s'aconsegueix gràcies a la transferència de coneixements i competències entre llengües.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: El context d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües de la perspectiva tradicional és hipotètic i es focalitza l'atenció en la teoria.	Cartografia lingüística	CB 3: La construcció de la competència plurilingüe és dinàmica durant el procés, però es considera estàtica quan finalitza.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: Si les llengües que s'aprenen són tipològicament pròximes a la llengua primera, augmenta la dificultat d'aprenentatge.	Cartografia lingüística	CB 3: La dimensió comunicativa oral és molt important, però no es treballa suficientment a l'escola.						
	Textos reflexius i focus grup	CB 3: S'assoleix el <i>domini</i> de les llengües quan s'és capaç de pensar-hi i es tenen oportunitats d'utilitzar-les.	Cartografia lingüística	CB 2: La competència plurilingüe té un caràcter global i es concep com una juxtaposició de						

				components concrets i generals relacionats per homologia i jerarquitcats.						
	Textos reflexius i focus grup	CB 4: La pròpia trajectòria d'aprenentatge de llengües es va basar en el coneixement de les llengües per mitjà d'un enfocament tradicional, en el qual es posava l'accent en la gramàtica i l'ortografia en context d'ús hipotètic i teòric de les llengües.	Cartogra- fia lingüísti- ca	CB 4: Els estímuls visuals –com ara les comparacions interlingüístiques i les pautes per a les exposicions orals formals– permeten augmentar la consciència plurilingüe dels estudiants.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: <i>Dominar</i> una llengua fa possible transferir estratègies, coneixements i habilitats durant l'aprenentatge d'altres llengües.	Cartogra- fia lingüísti- ca	CB 2: La competència plurilingüe es desenvolupa a través de l'augment d'habilitats lingüístiques en les llengües del repertori lingüístic.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: La transferència de competències és òptima entre llengües tipològicament distsants, però no en les pròximes.	Cartogra- fia lingüísti- ca	CP 4.1: L'evolució i l'eixamplament de la competència plurilingüe es dona gràcies a les mediacions i <i>supervisió</i> d'altres significatius durant l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües.						
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: Les llengües ofereixen diferents punts de vista sobre el món.	Cartogra- fia lingüísti- ca	CP 4.2: En el procés de formació de la competència plurilingüe l'infant és el protagonista, però necessita						

				d'intervencions i orientacions externes.						
	Autoretrat docent	CP 2.1: La competència plurilingüe com a xarxa interrelacionada d'habilitats en diferents llengües.	Cartografia lingüística	CP 4.3: La competència plurilingüe té un caràcter individualitzat, però es construeix en el si de determinats entorns socials.						
	Autoretrat docent	CP 2.3: La construcció de la competència plurilingüe té lloc a través de la interacció en contextos socioculturals concrets.	Autoretrat docent	CB 1: La identitat docent es relaciona amb actituds i competències professionals concretes: seguretat, mirada oberta, habilitat interpretativa, transmissió d'alegria, capacitat d'escolta i percepció, tendresa, estima i empatia.						
			Autoretrat docent	CP 3.2: Les activitats d'ensenyament i d'aprenentatge han de ser contextualitzades, significatives, originals, manipulatives i dinàmiques.						
			Autoretrat docent	CP 3.3: Les condicions d'ensenyament i d'aprenentatge per tal que es derivi un <i>producte</i> de les activitats educatives són: la interacció i comunicació real, la						

				pràctica, la manipulació, la contextualització, l'adquisició de competència i autonomia, i l'enfocament intercultural.						
--	--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

6) POL

TIPUS DE MEDIACIONS		1. EXPERIÈNCIES COM A APRENT DE LLENGÜES		2. EXPERIÈNCIES COM A DOCENT EN PRÀCTIQUES		3. PROCÉS FORMATIU DEL GRAU		4. MEDIACIONS DELS CONTEXTS INFORMALS 4.1. EXPERIÈNCIES VITALS 4.2. EL VIATGE		5. DIRECTRIUS I ELEMENTS SOCIOCULTURALS I INSTITUCIONALS	
MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES	MÈTODE	CREENCES
EXEMPLES	Relat de vida lingüística	CB 1: La major o menor destresa i coneixement de les llengües del repertori lingüístic se centra en el grau de desenvolupament de les competències lingüístiques (sobretot gramaticals), i no en les comunicatives.	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: L'escola permet perfeccionar l'ús i correcció de les llengües i l'ensenyament i l'aprenentatge es focalitza en el registre formal, però se'n obliden d'altres.	Relat de vida lingüística	CB 4: Saber una llengua és ser capaç d'utilitzar-la segons el context i amb finalitats comunicatives.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. El viatge com a eina d'aprenentatge de llengües.	Textos reflexius i focus grup	CP 2.2: L'anglès és la llengua de més prestigi social, la qual cosa implica que per a determinats àmbits vitals, com ara el professional, sigui imprescindible el seu conèixer 'l.	
	Relat de vida lingüística	CP 1.1: L'enfocament de l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües és tradicional i basat en el sistema formal.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües a l'escola continua sent tradicional.	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Hi ha dues maneres d'ensenyar llengües: - Una basada	Relat de vida lingüística	CP 7.1: El paper de la família és rellevant a l'hora de construir el	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El prestigi de les llengües s'estableix en societat.	

						en la perspectiva tradicional centrada en la descripció del codi lingüístic, en la llengua escrita i la gramàtica. - Una altra forma d'ensenyament focalitzada en l'ús de la llengua oral i que posa èmfasi en la interacció i les situacions comunicatives.		repertori lingüístic i desenvolupar actituds positives vers l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües.		
	Relat de vida lingüística	CB 2: Els individus han de desenvolupar el <i>domini</i> per separat de cada llengua del repertori lingüístic.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El context i, en concret, el tipus de centre educatiu (públic, concertat o privat) influeix en el grau de diversitat lingüística de l'escola.	Dibuixos E i A llengües	CB 5. El paper del mestre és diferent segons la perspectiva: -<i>Tradicional</i>: expert i transmissor de coneixements lingüístic; model de <i>parlant ideal</i>. - <i>Plurilingüe</i>: guia que	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Les llengües no només s'aprenen en contextos reglats, sinó també en els informals.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: La <i>utilitat</i> de les llengües és total, perquè són imprescindibles per a la comunicació quotidiana física i virtual.

						estructura i acompanya; gestiona la diversitat lingüística; acull totes les llengües; fomenta l'ús comunicatiu i funcional de les llengües; i és un model de parlant plurilingüe.				
	Relat de vida lingüísti- ca	CB 5: La llengua no es pot ensenyar teòricament, sinó a través de l'ús.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: En el context educatiu actual, els centres no optimitzen el bagatge lingüístic de l'alumnat, la qual cosa impedeix desenvolupar un sentiment de pertinença facilitador per a l'aprenentatge.	Dibuixos E i A llengües	CB 6. El rol de l'alumnat canvia segons la visió: - <i>Tradicional</i> : receptor passiu dels coneixements. - <i>Plurilingüe</i> : col·laborador i constructor actiu de la competència plurilingüe.	Autoretrat lingüístic	CP 4. 2: La construcció del repertori lingüístic té lloc en contextos formals i informals d'aprenen- tatge.	Textos reflexius i focus grup	CP 2.1: A nivell individual, totes les llengües són <i>útils</i> ; a nivell col·lectiu, la societat atorga un determinat prestigi a les llengües.
	Relat de vida lingüísti- ca	CP 5.2: Es pot ensenyar el sistema formal (normes) que regula el coneixement i ús de les llengües.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La construcció i desenvolupame nt de la competència plurilingüe implica el desplegament dels següents factors clau: motivació,	Dibuixos E i A llengües	CB 7. La perspectiva tradicional d'ensenyam ent concep les llengües i els seus components de forma aïllada; mentre que, la	Dibuixos E i A llengües	CB 2. La competència plurilingüe personal està lligada a la pròpia trajectòria vital i d'aprenentatg e de llengües, per tant,	Autoretrat lingüístic	CP 3.1: La L1 té una incidència major en la formació de la identitat i en l'aprenentatge de noves llengües.

				adaptació als contextos, entorns d'aprenentatge adequats, bagatge lingüístic, estructuració dels coneixements lingüístics per fer-ne un ús contextualitzat.		perspectiva plurilingüe potencia els vincles i el trànsit entre llengües en situacions comunicatives.		subjecte a canvi i evolució.		
	Relat de vida lingüística	CB 6: Les relacions amb la L1 i L2 són diferents: el major grau de coneixement i habilitats en L1, en contrast amb la L2, permet tenir una major confiança i predisposició a la interacció social.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La funció del mestre és la d'acollir i reconèixer les llengües i cultures dels alumnes, per tal d'ampliar el capital lingüístic i cultural de l'escola.	Dibuixos E i A llengües	CP 1.1. A l'escola cal reconèixer i valorar la diversitat lingüística i cultural.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Les llengües com a objectes i vehicles d'aprenentatges formals i informals.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: El bagatge lingüístic i la procedència cultural generen una predisposició social a aprendre determinades llengües, la qual cosa influeix en la formació de la identitat.
	Relat de vida lingüística	CB 2: Les competències lingüístiques i comunicatives en cada llengua del repertori lingüístic són parcials.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: El paper de l'alumne durant l'ensenyament i l'aprenentatge ha de ser obert i flexible.	Dibuixos E i A llengües	CP 2.1. El mestre ha de conèixer i tenir una actitud positiva envers la història lingüística dels aprenents, ja que no només ensenya coneixements lingüístics, sinó que també transmet valors i actituds	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Els contextos vitals de l'entorn de l'individu defineixen el desenvolupament de la seva trajectòria d'aprenentatge de llengües.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: Existeixen llengües majoritàries i minoritàries, les segones de les quals poden desaparèixer.

						respecte les llengües, les cultures i els parlants.				
	Autoretrat lingüístic	CB 5: L'ensenyament i l'aprenentatge de les llengües estrangeres en contextos reglats està supeditat al codi escrit.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: L'habilitat de medicació juga un rol fonamental per a la gestió del plurilingüisme escolar.	Dibuixos E i A llengües	CB 3. El plurilingüisme a l'escola suposa el desenvolupament del repertori lingüístic dels estudiants, en el qual tinguin cabuda totes les llengües que es coneixen, no només les de l'aprenentatge reglat.	Textos reflexius i focus grup	CB 1: La influència de l'entorn familiar, educatiu i social és determinant durant el desenvolupament de la trajectòria d'aprenentatge de llengües.	Textos reflexius i focus grup	CB 2: L'ús de les llengües va associat a convencions culturals.

	Dibuixos E i A llengües	CB 1. Saber o conèixer una llengua significa: - Tenir consciència de la seva existència i dur a terme reflexions metalingüístiques. - <i>Dominar-la</i>: conèixer el sistema formal i desenvolupar habilitats lingüístiques de forma significativa. - Saber-la emprar amb finalitats comunicatives segons diferents propòsits, en els diferents àmbits vitals i amb diferents persones. - Tenir recursos lingüístics i comunicatius per gestionar eficaçment la comunicació.	Textos reflexius i focus grup	CB 4: Per aprendre llengües és fonamental partir dels interessos de l'alumnat i despertar la seva motivació a partir del plantejament situat de les activitats d'ensenyament i d'aprenentatge de llengües en contextos reals.	Dibuixos E i A llengües	CP 4.1. El docent ha de donar accés a totes les llengües i acollir-les sense necessitat de saber-les.			Autoretrat docent	CB 3: La diversitat lingüística a l'escola és un tret de la societat actual.
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. El coneixement i ús de la llengua permet satisfer les necessitats i interessos dels interlocutors en situacions comunicatives monolingües i plurilingües.	Cartografia lingüística	CB 4: El mestre ha de tenir una actitud receptiva vers els repertoris lingüístics dels alumnes i ha de conèixer les seves llengües d'origen.	Dibuixos E i A llengües	CB 1. La llengua té una funció mediatra de l'activitat, que permet conèixer i atribuir sentit a la realitat.			Autoretrat docent	CP 3.4: L'escola ha de garantir l'aprenentatge de la llengua vehicular del centre.
	Dibuixos E i A llengües	CB 3. Existeixen vincles potencials entre llengües que s'adquireixen dins i fora de l'escola.	Cartografia lingüística	CB 2: La competència plurilingüe és un conjunt de situacions que	Dibuixos E i A llengües	CB 2. L'enfocament comunicatiu del concepte de llengua				

				s'han d'experimentar, en les quals hi ha persones que t'acompanyen i et donen les bases per fer-la evolucionar.		implica l'ús situat de les llengües en funció del context.				
	Dibuixos E i A llengües	CB 4. Les habilitats en les diferents llengües del repertori lingüístic són parcials.	Cartografia lingüística	CP 2.3: No és possible assolir el <i>domini</i> de les llengües del repertori lingüístic, però sí que a base de treball lent, constant, compartit i mediat és possible l'augment del nivell de les competències lingüístiques.	Dibuixos E i A llengües	CB 2. L'educació plurilingüe requereix l'ús funcional de les llengües.				
	Dibuixos E i A llengües	CB 5. La competència plurilingüe es construeix i s'eixampla per mitjà dels coneixements lingüístics i de les capacitats de gestió de la comunicació en situacions plurilingües.	Cartografia lingüística	CB 3: La funció del mestre és acompanyar l'alumnat durant els processos d'adquisició i aprenentatge de llengües.	Dibuixos E i A llengües	CB 4. Aprendre llengües significa: - Conèixer els seus sistemes formals. - Desenvolupar capacitats per utilitzar-les segons el context. - Disposar de destreses per gestionar eficaçment				

						la comunicació.				
	Dibuixos E i A llengües	CB 3: L'ensenyament de llengües ha de ser força personalitzat i ha de donar espai al contacte directe (altra freqüència d'exposició) entre parlants amb competències lingüístiques i comunicatives parcials.	Cartografia lingüística	CB 3: La competència comunicativa – en concret, l'habilitat de parlar– en una nova llengua s'aprèn a través dels llibres de text i de la interacció entre iguals.	Dibuixos E i A llengües	CB 2: L'objectiu de l'ensenyament de llengües no ha de ser només aprendre el sistema formal, sinó també el desenvolupament de la competència comunicativa.				
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: És possible assolir el <i>domini</i> de les llengües.	Cartografia lingüística	CB 1: La competència plurilingüe es desenvolupa en situacions d'aula amb diversitat lingüística, per mitjà d'activitats orals, escrites, d'interacció i de mediació.	Dibuixos E i A llengües	CB 4: L'educació plurilingüe requereix un ús comunicatiu de les llengües, per eixamplar el repertori lingüístic de l'alumnat.				
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: La llengua que s'aprèn a l'entorn familiar és el punt de referència per a l'aprenentatge de noves llengües.	Cartografia lingüística	CB 2: El programa d'immersió lingüística en llengua catalana permet el desenvolupament de la competència plurilingüe dels alumnes nouvinguts.	Textos reflexius i focus grup	CB 3: Per aprendre llengües és fonamental afrontar-se a situacions de comunicació real.				
	Textos reflexius i focus	CB 2: Per al creixement de la competència plurilingüe és necessari	Autoretrat docent	CP 3.2: La figura del mestre és clau per a	Cartografia lingüística	CB 5: La competència plurilingüe				

	grup	establir relacions entre la llengua materna i les noves llengües.		l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües a l'escola.	ca	està formada per competències parcials en diferents llengües.				
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: La llengua de referència (L1) és <i>útil</i> per aprendre'n de noves.	Autoretrat docent	CP 3.3: Els docents han d'estar preparats i han de mostrar una actitud oberta vers tot tipus de recursos per a l'ensenyament i l'aprenentatge de la llengua vehicular del centre.	Autoretrat docent	CB 1: La formació inicial com a mestre dóna forma a la trajectòria d'aprenentatge com a docent. CP 1.1: Abans d'iniciar la formació inicial el mestre no disposa de recursos i necessita ajudes per desenvolupar les seves funcions.				
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.1: <i>Dominar</i> una llengua significa ser capaç d'expressar-te adequant-te al context.	Autoretrat docent	CP 3.5: Les llengües dels estudiants s'interrelacionen a l'escola.	Autoretrat docent	CP 1.2: Durant la formació inicial el docent és capaç de desenvolupar les seves funcions, però no va més enllà ni busca respondre preguntes o reptes que se li plantegen.				
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.2: No és necessari saber molt bé una llengua (<i>dominar</i>) per aprendre'n de noves, però sí que hi ajuda.			Autoretrat docent	CP 1.3: Després de la formació inicial el mestre es veu capacitat i				

						amb recursos per anar més enllà del que li pertoca, és a dir, de plantejar-se noves preguntes.				
	Textos reflexius i focus grup	CP 1.3: Durant la infantesa s'aprenen llengües sense <i>dominar-ne</i> cap, per la qual cosa el <i>domini</i> no és requisit per a la seva adquisició.			Autoretrat docent	CP 1.4: La formació inicial desenvolupa la capacitat crítica i reflexiva dels docents, i els dota d'ajudes ajustades i de recursos.				
	Textos reflexius i focus grup	CB 2: La llengua primera esdevé un punt de referència per a l'aprenentatge de noves llengües.			Autoretrat docent	CP 3.1: És necessari optimitzar els repertoris lingüístics dels alumnes, incloent totes les llengües i varietats.				
	Textos reflexius i focus grup	CB 4: L'aprenentatge de llengües es produeix a través del seu ús constant en diferents contextos.								
	Textos reflexius i focus grup	CB 2: Com més ampli i divers és el repertori lingüístic, més fàcil és aprendre noves llengües.								
	Textos reflexius i focus grup	CB 1: L'aprenentatge de noves llengües a l'edat adulta permet aprofitar estratègies adquirides i l'experiència com a recursos facilitadors de l'aprenentatge.								

	Cartografia lingüística	CB 1: La construcció de la competència plurilingüe requereix temps i evoluciona segons les circumstàncies de contextos concrets.								
	Autoretrat docent	CB 2: Els docents s'han de formar al llarg de la vida, la qual cosa té repercussions en la seva identitat professional.								
	Autoretrat docent	CP 2.1: Al llarg de la trajectòria d'aprenentatge el mestre es qüestiona la seva posició com a docent plurilingüe, per tant, modula la seva identitat.								

11. Difusió de l'estudi durant els tres anys de Doctorat

1) Una **estada de recerca internacional** de tres mesos (setembre–desembre de 2016), sota la supervisió de la Dra. Danièle Moore –experta en plurilingüisme–, a la Simon Fraser University de Vancouver, Canadà.

2) **Publicacions** a diferents revistes científiques i de divulgació educativa:

- Cabré, M. (en premsa). The development of the plurilingual education through multimodal reflection in Teacher Education: A case study of a pre-service teacher's beliefs about language education. *Canadian Modern Language Review*.
- Palou, J., i Cabré, M. (en premsa). La competencia plurilingüe en la formación inicial de maestros: estudio de las trayectorias de aprendizaje de lenguas de dos maestros en formación inicial. *Revista Docencia e investigación*.
- Cabré, M., i Tresserras, E. (2017). Formación, tensiones e innovación. *Cuadernos de Pedagogía*, 481, 65-68.
- Palou, J., i Cabré, M. (2017). [Beliefs regarding plurilingual competence: the perspective in Catalonia through a case study of a pre-service teacher](#). *Modern Journal of Language Teaching Methods (MJLTM)*, 7 (8), 63-75.
- Cabré, M. (2016). [Estudio de las creencias de una futura maestra sobre la construcción del repertorio lingüístico a través de narrativas multimodales](#). *Bellaterra Journal of Teaching & Learning Language & Literature*, 9 (3), 50-68. DOI: <http://dx.doi.org/10.5565/rev/jtl3.652>
- Cabré, M. (2015). [Estudi de les creences de futurs mestres sobre la construcció del repertori lingüístic a través de narratives multimodals](#). *Dipòsit Digital de la UB*, 1-101. Treball Fi del Màster de Recerca en Didàctica de la Llengua i la Literatura. Universitat de Barcelona. Recuperat des de <http://hdl.handle.net/2445/98706>

3) **Comunicacions** a congressos i jornades:

- Cabré, M., i Palou, J. (2017, Maig). *La educación plurilingüe en la formación inicial de maestros: estudio de caso longitudinal y multimodal sobre las creencias relacionadas con la competencia plurilingüe*. 5th International Congress of Educational Sciences and Development, Universidad Menéndez Pelayo, Santander.
- Cabré, M. (2016, Novembre). *Plurilingual competence in initial teacher training: A longitudinal case study about the evolution of beliefs related to plurilingual education*. Conference in the doctoral course Language, Cultures and Literacies (EDU 925: Multiliteracies and Multimodalities), Simon Fraser University (SFU), Vancouver, Canadà.
- Cabré, M. (2016, Juliol). *The construction of the plurilingual competence. The perspective in Catalonia through a case study of a teacher in training*. Conference of the Association for Language Awareness (ALA), University of Economics and Business (WU), Viena.
- Cabré, M. (2016, Abril). *L'educació plurilingüe en la formació inicial de mestres. Estudi de les trajectòries d'aprenentatge de llengües de dos mestres en formació inicial a través de narratives multimodals*. XX Jornades Interuniversitàries (UPF, UB i UAB) de Recerca en Didàctica de la Llengua i la Literatura, Universitat Pompeu Fabra (UPF), Barcelona.
- Cabré, M., i Palou, J. (2015, Desembre). *La competencia plurilingüe en la formación inicial de maestros. Estudio de las trayectorias de aprendizaje de lenguas de dos maestros en formación inicial*. XVI Congreso Internacional de la Sociedad Española de Didáctica de la Lengua y la Literatura (SEDLL), Universitat d'Alacant (UA), Alacant.